

פרוטוקול מליאה מן המניין 6/2026

יום שלישי, כ"ז אייר תשפ"ו, 14/5/2026, מרכז שליטה, רח' הבנים 9 נס ציונה

נוכחים:

מר שמואל בוקסר – ראש העיר, סגנית רה"ע ומ"מ רה"ע - סמדר אהרוני, סגן רה"ע – עמרי רווח, סגן רה"ע – עמוס לוגסי, משנה לרה"ע – יהודה חיימוביץ, משנה לרה"ע - ליאור אלימלך, משנה לרה"ע - ערן רפאל, ליאור שרון, נאור ירושלמי, גיל אנוקוב, נעמי חסון, איתי דגן, שירי פרנצי-כהן, גלית אבינועם, דנה שחק-כץ.

משתתפים:

גיל ממון – מנכ"ל העירייה, עו"ד שולמית מנדלמן-כהן – יועצת משפטית לעירייה, רו"ח ליאור בן טריה – גזבר העירייה, הילה קרופסקי עוזרי – דוברת, ורד צברי מזרחי – מנהלת הבטחון הקהילתי ויועצת לקידום מעמד האישה, אסתי יוסף – מנהלת אגף החינוך, יואלה תבור – מנהלת האגף לשירותים חברתיים, ירון לוי – מנהל אגף ביטחון, שיטור וחניה, כפיר פוני – מנהל אגף קהילה, נוער וצעירים, עובד עובדיה – מנהל נקודת תחנת המשטרה.

קישור לצפייה במהלך השיבה: <https://www.youtube.com/watch?v=ajuckDwC5OM>

תוכן

- סעיף מס' 1 – דרישת שלישי מחברי המועצה 4
- סעיף מס' 2 – שאילתות 25
- סעיף מס' 3 – אישור תב"רים 36
- סעיף מס' 4 – אישור השתתפות בהשתלמות השנתית לפורום הסגנים, מ"מ ומשנים ראשי הרשויות המקומיות 56
- סעיף מס' 5 – אישור יציאה למכרז משותף לרכבי ליסינג ואישור נציג העירייה למכרז זה ... 72
- סעיף מס' 6 – הצעות לסדר 78

סעיף מס' 7 – נאומים מהמקום 102

פרוטוקול

שמואל בוקסר: ערב טוב, אנחנו פותחים ישיבת מליאה מן המניין 6/2026. ערב טוב לתושבות ותושבים שצופים בנו עכשיו, ערב טוב לחברות וחברי מועצת העיר.

אתמול חנכנו את האנדרטה העירונית לזכרם של נספי סודן, שלמרות החלום והתקווה הגדולה, לא זכו לראות את ארץ ישראל ואת ירושלים, ואת נס-ציונה שהפכה לבית עבור קהילת יוצאי אתיופיה. חנוכת האנדרטה העירונית ביום הזיכרון הלאומי היא אמירה ברורה שלנו לבני ובנות העדה - אנחנו זוכרים יחד איתכם, מחבקים אתכם ובונים יחד איתכם את העתיד שלנו כאן כקהילה אחת.

בשבוע הבא, חג השבועות, יש לנו כמה פעילויות עבור התושבים. ביום שני אנחנו ממשיכים במסורת של אירוע ביכורי טף, שבו אנחנו מקבלים בחיבוק את התינוקות החדשים, שהצטרפו לקהילה שלנו בשנה האחרונה. ההורים והפעוטות מוזמנים לאירוע מיוחד בספורט-נס, באווירה קהילתית ועם פעילות מותאמת לגיל הרך. גם שי מאיתנו לתינוקות החדשים.

באווירת חג המים, נפתח בשבוע הבא את שערי הבריכה העירונית עבור תושבי נס-ציונה ליום כיף נוסף, ללא עלות. פרטים והרשמה יצאו בשבוע הבא.

באותה אווירה קהילתית, מוזמנות ומוזמנים לחגיגה לבנה בגינה קהילתית ברחוב בן-גוריון, עם שולחן שבועות שיתופי, סדנת שזירת פרחים ופעילות קהילתית.

עוד בשבוע הבא, שבוע הספורט של נס-ציונה, חגיגה ספורטיבית במשך ארבעה ימים עם פעילויות ספורט, שמותאמות גם לילדים, גם לנוער, גם לבוגרים, וגם לבני הגיל השלישי. ספורט הוא מרכיב בלתי נפרד מאורח חיים בריא, ואני מזמין את התושבות והתושבים להתעדכן בפעילויות השונות, להגיע וליהנות מפעילות באווירה קהילתית, באוויר הפתוח בגינות העיר.

בנימה אישית, אני אומר לכם, התושבים, חברי מועצת העיר, יש לא מעט פרויקטים, שעמלנו עליהם בחודשים האחרונים, ויעמדו לרשות התושבים בקרוב. זה מרגש לראות את השינוי. מגוון השירותים והפעילויות החדשות שאנחנו מצליחים להעמיד לרשות תושבות ותושבי נס-ציונה. אני מזמין אתכם לעקוב אחרי הפרסומים שלנו ולהתעדכן. הפרויקטים האלו בוצעו מתוך חשיבה ומחויבות גדולה לקהילה, למען איכות חיים, וכדי שנמשיך להוביל.

ונעבור לסדר היום.

סעיף מס' 1 – דרישת שלישי מחברי המועצה

הילה קרופסקי הצטרפה לישיבה

עמרי רווח: המכתב הוא בהמשך ישיר לוועדה למעמד קידום הילד, שהתכנסנו ודיברנו על המבוגר המשמעותי בחייו של ילד ובן נוער, בין אם זה מחנך, בין אם זה מורה ובין אם זה הורה, ואני חושב שזה בהקשר ישיר ובלי קשר למקרי האלימות שחווינו בזמן האחרון.

מקריא את מכתב הבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין עפ"י סעיף 9 (א) לתוספת השניה לפקודת העירויות בנושא דחיפה מחודשת להפעלת סיירת הורים עירונית, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

לכבוד
מר שמואל בוקסר
ראש העיר

הנדון- בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין עפ"י סעיף 9 (א) לתוספת השניה לפקודת העירויות

הנושא- דחיפה מחודשת להפעלת סיירת הורים עירונית

סיירת הורים עירונית מהווה יוזמה קהילתית חשובה לחיזוק נוכחות מבוגרים במרחב הציבורי בשעות הערב והלילה, במוקדים בהם נוכחים בני נוער בגינות ובמרחבי בילוי. סירת הורים כזו פעלה במשך שנים בעיר, לצד הפיקוח והשיטור העירוני.

בשנה האחרונה נעשה ניסיון לחדש את היוזמה, אך היא לא יצאה אל הפועל בשל היעדר היענות מספקת מצד הורים.

לנוכח הצורך המתמשך ואף המתחזק בנוכחות בוגרת, תומכת ומרגיעה במרחב הציבורי בשעות הערב והלילה, מוצע לקדם דחיפה מחודשת של הקמת סיירת ההורים העירונית, תוך התאמת המודל למציאות הנוכחית ויצירת תנאים שיגבירו היענות והשתתפות.

לפיכך מתבקש:

1. לגבש מתווה מחודש ועדכני להפעלת סיירת הורים עירונית.
2. לבחון צעדים אופרטיביים להגדלת היענות הורים להשתתפות ביוזמה.
3. לְמַקְד את הפעילות בגינות ציבוריות ובמוקדי בילוי של בני נוער בשעות הערב והלילה.
4. להפעיל מערך הכשרה קצר, נגיש וממוקד למתנדבים.
5. לקיים קמפיין עירוני לעידוד הצטרפות הורים לסיירת.

מהלך זה יחזק את תחושת הביטחון במרחב הציבורי, יגביר נוכחות בוגרת תומכת, ויתרום לחיזוק הקשר בין הקהילה לבין בני הנוער בעיר.

הצעת החלטה-

העירייה תפעל לדחיפה מחודשת להפעלת סיירת הורים עירונית, לרבות מערך הסברה לחשיבות ועידוד הצטרפות.

Handwritten signatures and stamps at the bottom of the page.

עמרי רווח: הבקשה בסעיף 2 לבחון צעדים אופרטיביים להגדלת היענות הורים להשתתפות ביוזמה, זה בעצם האתגר העיקרי פה.

שמואל בוקסר: לפני שאנחנו נתחיל את הדיון, נמצאים איתנו פה ראשי האגפים שקשורים לנושא, אסתי - מנהלת אגף החינוך, ירון - מנהל אגף הביטחון וורד צברי - יועצת ראש העיר ומנהלת ביטחון קהילתי. לפני שנתחיל את הדיון, תיתנו בבקשה קצת אינפורמציה על הסיירת, על העבר. תתחיל ורד, אסתי אחריה וירון על ההיבטים הביטחוניים ולאחר מכן נפתח את הנושא לדיון.

ורד צברי-מזרחי: אז קודם כל, להגיד שאני מברכת על היוזמה ועל ההצעה, כי זה באמת משהו שאנחנו גם בחשיבה, וזה מתכתב מאוד מאוד עם התהליכים שקורים. אני אגיד ככה קצת רקע על הסיירת הורים, למי שלא מכיר. סיירת ההורים בנס-ציונה הוקמה ב-2009. חלק מהמייסדים המוכרים יותר, דניאל גבון וציון פרץ, ועוד. אני לא רוצה לפספס אף אחד, לא לפגוע, אבל חבר'ה באמת שהקימו את זה, כשמה כן היא - סיירת הורים, זה קודם כל יוזמה של הורים. זה לא יוזמה שהעירייה מובילה עם אנשי מקצוע, אלא העירייה מחבקת את זה. זאת אומרת, אנחנו, ביטחון קהילתי, ירון, אגף החינוך, מחלקת התנדבות, כולנו חיבקנו את זה, אם זה בהכשרות, אם זה בהוקרה, אם זה בליווי מקצועי, אבל בסוף זה פעולה קהילתית של הורים שמתנדבים. אז הסיירת קודם כל פעלה אצלנו בימי שישי אחת לשבוע בערב, שזה משהו, שאני אומרת שוב, צריך להגיד המון תודה לכל ה-16, 17 שנה האחרונה, שאנשים יוצאים אחרי ארוחת שישי, זה לא מובן מאליו, להסתובב, לסייר ולפקוד את בני הנוער.

כן חשוב לי ככה לתאר מה קרה בשנים האלה. כשהתחלנו, קודם כל בני הנוער שהיו אז, הם לא בני הנוער של היום. המאפיינים שונים, היה פחות מסכים, היה יותר חבר'ה בגינות. עם השנים ראינו שינוי גדול בתרבות בני הנוער, שהסלים מהקורונה אל המלחמה, ועכשיו אנחנו רואים אותם חזרה החוצה בחזרה. זאת אומרת, היה יותר שהיה בבתים, יותר שהיה במקומות בילוי פנימיים, ופחות פגשו אותם בגינות. אז נגיד שבעצם ברצף פעלנו, הסיירת פעלה בימי שישי, היו כ-80 מתנדבים שפעלו, פעם בשבוע יצאו, היה דוח מסודר שהיינו מקבלים אותו כולנו מדינאל, דוחות שהם היו מתארים איפה הם היו, מה הם עשו.

נגיד שבאמת בהתחלה זה מאוד מאוד פעל בצורה מיטבית. בהמשך, רוב הדוחות היו גם דוחות שקטים, מה שאומר, שלא היו כמעט אירועים חריגים, שזה טוב לנו כרשות, אבל מתנדב שיוצא ומכתת את רגליו ונמצא בשעות לילה, בסוף רוצה להרגיש משמעותי. אז תחושת משמעות עם השנים גם קצת השתנתה. ואז באה הקורונה, טרפה את הקלפים עם המגבלות, שאני מזכירה, שזה נראה מזמן, אבל אי אפשר לצאת וכו'. עד 2023 היינו בתוך המשבר. עשינו ב-2021 ניסיון גיוס להורים חדשים שהצטרפו, הייתה גם קבוצה שמאוד רצתה. במבחן המציאות בפועל לא הצטרפו. עשינו מפגש, עשינו הכשרה, עשינו פרסום, זה לא צלח. המשכנו עם השנים של המשבר עד למלחמה וקרו גם עוד שני דברים. אחד, המתנדבים שהגיעו, אם זה דניאל נבון, שהיה אז בתחילת הדרך אבא לילד מקסים ומתבגר, הילד גדל, הילדים שלהם כבר לא היו בגילאי תיכון, החיבור הטבעי שהיה של אותם חברים בסיירת כהורים, אז החיבור כבר לא היה, כי האינטרס של כל הורה, כשיש לו ילדים מתבגרים, הוא שונה מאשר הורה שיש לו ילדים בני 30 פלוס. דבר שני, זה באמת גם עייפות החומר. אני רוצה להגיד משהו, אני דיברתי עם מנהלת מחלקת ההתנדבות, קשה מאוד לגייס. אנשים בנס-ציונה מתנדבים המון וזה יפה, אבל המלחמה והקורונה, וכל המשימות, התקשינו מאוד לגייס. שנה שעברה במאי עשינו פרסום, גם עם הדוברות, גם דרך שיתוף פעולה עם הוועדים של ההורים, עם ההנהגה, לגייס משהו שיכול להחליף, כי דניאל אמר שהוא פורש באופן רשמי, ולא הצלחנו למצוא מי שייאש את מקומו. אני רוצה להגיד, שלמרות שהוא פורש, הוא אף פעם לא פרש, אנחנו כל שנה מקיימים, גם במהלך הקורונה, גם עם המלחמה, את סיור ל"ג בעומר המסורתי, שבו כל חברי סיירת ההורים שרוצים, וגם השנה יצאנו ביחד עם צוותי הנוער לרחובות, לגינות, ככה שכן יש איזשהו משהו שנשמר. אני כן אגיד שיש שינויים, אם זה בתרבות הנוער, אם זה בעייפות החומר של ההתנדבות, אנחנו כן מנסים לחשוב. הנושא הזה מאוד מאוד, גם עולה אצלנו בחשיבה של, אולי כמו שאתם אמרתם, מודל הפעלה אחר, לחשוב על משהו שיכול להתאים, ואני באמת מקווה ואני קוראת מכאן. קודם כל, אני רוצה להגיד תודה לכל החברים בסיירת, שבאמת זה למובן מאליו, שלאורך השנים היו, לדניאל, לציון ולכל החברים. ודבר שני, לנצל את הבמה הזאת, שאם רואים אותנו הורים, לבוא ולהתנדב, כי באמת צריכים אתכם. וזה מאוד מאוד קשה לנו לגייס את ההורים כרגע, אז אנחנו מאוד נשמח לכל סיוע שיש.

אסתי יוסף: אני רק אוסיף, הנושא הועלה בוועדה הקודמת, אבל הוא לידי דיון גם עם הנהגת ההורים ומבחינה זאת, אני חושבת שיחד איתם יש הבנה והצורך יותר קיים כדי ליצור את השרשרת של הדברור

וההפצה כדי לגייס הורים. אני יודעת שכנרת עכשיו דיברה איתנו על זה, שירון מן לקח על עצמו אפילו להוביל כרגע את הפעילות הזאת, אז אני חושבת שאנחנו נמצאים באיזשהו מומנטום, שאפשר ליצור באמת היענות יותר גבוהה. ואני חושבת שזה גם תודות לעבודה הרבה יותר רחבה, של ההבנה של האחריות הקהילתית. אנחנו עושים עבודה לאורך כל השנה, לאו דווקא סביב הנושא של הורים ושל אלימות, אלא דווקא מהמקום החיובי. מהמקום המעודד את האחריות המונעת של פעולות התנהגות וסיכון. יש הבנה מצד אחד ואולי זה גם הבסיס לגייס אותם כדי להיות המבוגרים המשמעותיים, ששומרים ומגנים יותר.

שמואל בוקסר: ירון, אולי משהו על ההיבט הביטחוני, על ההשפעה של זה.

ירון לוי: כשקמה הסיירת, היינו די סקפטיים לגבי היעילות שלה, לגבי איך הנוער בכלל יקבל אותנו, אם הם לא יצחקו, אם הם בכלל ישתפו פעולה. למרבה ההפתעה, לפחות אותי זה הפתיע, הם היו מאוד משמעותיים, הם עשו עבודה טובה, הנוער אהב אותה מאוד, קיבל אותה, ובפירוש ראינו שם תפוקות. עבדנו נהדר ביחד. האכיפה ביחד עם סיירת הורים, שהייתה חלוקה מאוד ברורה - אנחנו אוכפים, והם הטובים. זאת אומרת, כשרואים ילדים עם אלכוהול, אז אצלנו השיטור שופכים את האלכוהול, אבל הסיירת היו מדברים עם הנוער ומסבירים להם על גבולות, ומסבירים להם מה יכול לקרות, ומסבירים ומלווים אותם הביתה וכל זה, זה עבד מצוין. הסיירת דעכה מכמה סיבות. אחת הסיבות שבאמת הכל מאוד נרגע, הנוער חזר לתוך הבתים, קורונה, כל מיני, הנוער היה בתוך הבתים, הסיירת דיווחו שאין שום פעילות, שמשעמם, שהם לא מרגישים יעילים. ההרגשה שלנו מהחודשים האחרונים, לא שיש אלימות, אבל שהולך להיות קיץ מאתגר. הילדים יוצאים החוצה הרבה יותר ממה שהיו יוצאים. אנחנו מרגישים שזה יקרה, יהיו המון הקמות רעש, את זה אנחנו מרגישים. סביר להניח שנצטרך את הסיוע הזה של הסיירת, ואנחנו מאוד דוחפים שזה יתקיים.

נעמי חסון: היה בזמנו סיירות שעשו לצורך כוננות, כיתות כוננות. האם פנו אליהם?

שמואל בוקסר: זו פעילות שונה לחלוטין, זה מתנדבים שונים לחלוטין. כל התפעול שלהם שונה לחלוטין.

שירי פרנצי-כהן: אולי הם רוצים גם להתנדב.

נעמי חסון: אולי הם גם. ברגע שיש רוח ההתנדבות.

שמואל בוקסר: אם מישהו מהם ירצה להתנדב, אנחנו נשמח לקבל כל אחד. אנחנו נקרא לכולם. יש לנו גם 40 נושאי נשק של המשמר הלאומי עם נשק בבית, שגם הם, אם ירצו, בבקשה. יש את גדוד החילוץ, 300 מתנדבים, אם ירצו. אנחנו לא נגיד לא לאף אחד, אבל זה לא שמחר יחידת הכוננות תעשה את העבודה הזאת. היא לא תעשה את העבודה הזאת. אבל אנשים משם, בשמחה, שיתנדבו. גם מי שחבר מועצת עיר וירצה להתנדב, אנחנו נשמח. כן, יהודה.

יהודה חיימוביץ: אני רציתי להסכים עם נעמי. יש שם חומר של אנשים, שגם חשוב להם ביטחון התושבים, וגם יש להם רוח התנדבות. אבל כן, זה ייעוד אחר. אני חושב שראש העיר ענה נכון.

סמדר אהרוני: אני גם לא חושבת שזה נכון להעמיס על אותו קהל את כל ההתנדבויות.

איתי דגן: אני באוגוסט האחרון העליתי שאילתה בנושא, בגלל שכבר התחיל בשיח הציבורי הרבה מקרים כאלו ואחרים. שאלתי שאילתה לגבי מה עשינו עד כה, והאם יצאנו מהקופסה. היה מי שגיחך, ומי שבעצם בא ואמר - אולי אתה תתנדב, אולי אתה תציע את עצמך. אז קודם כל, אז הצעתי את עצמי, עד היום לא פנו. אני החלטתי שאני פונה באופן ישיר, ובוא נגיד שאני המתנדב הראשון. הנה, אני אומר את זה כאן, מי שרוצה להתנדב יחד איתי מההורים פה שיש לו ילדים, מוזמן. שאלתי הנוספת היא מה קרה מאוגוסט האחרון עד עכשיו? מתי פורסם קול הקורא האחרון? מה קורה עם המדיות החברתיות? מי מכיר את זה, מלבד ועדי ההורים, שזה חייב לבוא משם בוודאי, אבל האם אפשר להשתמש גם בפלטפורמות הנוספות? טיפה סקירה לגבי מה התהליכים שקרו מאז, אם אפשר.

ורד צברי-מזרחי: קודם כל, בשנה שעברה לפני הקיץ, הוצאנו את הקול קורא.

איתי דגן: מתי?

ורד צברי-מזרחי: זה היה במאי 2025, לקראת הקיץ של 2025. אתה מדבר על קיץ שנה שעברה, דיברת על אוגוסט שנה שעברה. הוצאנו קודם כל קול קורא, שעבר בין כל הוועדים, וגם פורסם במדינות דרך הדוברות. זה פורסם בקול נס-ציונה, אם אני לא טועה. גם דרך כל הוואטסאפים, דרך היו"רים.

איתי דגן: במדיות עצמם?

ורד צברי-מזרחי: דרך הדוברות, אמרתי, ודרך הוועדים. זה פורסם, זה הגיע לכולם. שוב, לא הצלחנו למצוא אדם אחד שייקח את זה. היה כמעט מישהו, אני לא אנקוב בשמות. עוד פעם, אני מזכירה שחלק מההורים, מי שרצה, מילואים וכאלה, לא הצלחנו למלא את זה. אז מה שעשינו בקיץ האחרון, זה לא שלא היה תגבור של נוכחות. לי יש את הצוות שלי של מדריכי מוגנות, יש את הצוות של מחלקת נוער. אנחנו מסיירים בלילות בעצמנו. גם אני פיזית מצטרפת אליהם. קידום נוער, מדריכים של כפיר, מדריכים שלי.

איתי דגן: תמריצים ותקציבים? יש לנו תקציב? דיברנו על זה גם בוועדה האחרונה.

ורד צברי-מזרחי: החבר'ה שלנו, כחלק מהעבודה שלהם, ביולי-אוגוסט, מכסים את הסיורים בלילה, עם סיירת הורים, או בלי סיירת הורים. אנחנו עושים את הסיורים האלה, אנחנו נמצאים נוכחים בגינות. כן, אבל כן צריך, אנחנו מאוד נשמח שמישהו ייקח על עצמו את המשימה, כי בסוף צריך משוגע לדבר. דניאל נבון עשה את זה באמת.

איתי דגן: יש את ירון, עכשיו ציינתם אותו, המספר כבר רץ. אני חושב שכל מי שיש לו ילדים מאוד ירצה להשתתף.

ורד צברי-מזרחי: אנחנו נשמח לבדוק את זה.

סמדר אהרוני: אני רציתי לומר עוד אתגר שהוא גדול בסיפור הזה של אלימות, שזה הנושא של הגילאים. הגילאים ירדו משמעותית. אם פעם ראינו את זה בגילאים 17-18, היום אנחנו כבר רואים מגיל 12, ואפילו 11, אלימות. ושם אני לא יודעת מה הכלים שלנו ואיך הדרך שלנו להתמודד.

שמואל בוקסר: הסיירת עובדת בטוב, רק בטוב.

סמדר אהרוני: כן, אבל הילדים האלה לא תמיד בלילה בחצות שותים אלכוהול. הם עושים מעשי קונדס אחרים, הם עושים ונדליזם. זה דברים אחרים ומקרים אחרים, ואני לא יודעת עם הילדים האלה, אם יש לנו בכלל כלי להתמודד.

כפיר פוני הצטרף לשיבה

ורד צברי-מזרחי: קודם כל, אני אגיד שסיירת הורים זה כלי אחד מתוך ארגז הכלים שלנו. אנחנו לא נשענים רק על הכלי הזה. יש לנו מגוון כלים, חלק מהם זה המדריכים שלנו וצוותי הנוער, שמכירים את הילדים ואת הנוער, שזה הכי חשוב. חלק מזה זה גם החלק הקהילתי. לגבי גיל צעיר שאמרת נכון, סמדר, יש מורכבות גם פלילית בנושא הזה. המשטרה מתחת לגיל 12 לא יכולה לעשות אכיפה פלילית, לכן התהליכים שלנו פה הוא בחיבור יותר על זה, שאנחנו יושבים ביחד. יש שולחן עגול, שאני מובילה אותו, רווחה, חינוך, ביטחון, נוער. אנחנו יושבים, אנחנו דנים, אנחנו יורדים לרזולוציה, והרבה פעמים אנחנו מוצאים כלים אחרים, שהם אינם פליליים, אבל הם מתאימים לילדים בגיל צעיר יותר.

אסתי יוסף: אני רוצה להוסיף לעניין הזה, שבסופו של דבר, הסיירת אמורה אולי לעשות ספוט על ילדים שאותרו, נניח בהתנהגויות. ובסופו של דבר, המסגרת הטבעית היא זו שצריכה לתת להם את הטיפול, אם זה רווחה ובית ספר, אם זה טיפול בתוך בית ספר, אם זה גיוס ההורים לתוך התהליך. זאת אומרת, בסופו של דבר, הסיירת הורים היא לא המסגרת המטפלת אלא היא זאת שאולי רק חושפת, או מסמנת, ומשם התהליך רק יכול להתחיל.

ליאור שרון: או מונעת.

אסתי יוסף: או מונעת, נכון.

שירי פרנצי-כהן: קודם כל, רק התייחסויות כלליות לדברים שאמרו. ירון, יש אלימות. אני לא יודעת אם אתה, שלחתי מייל בנושא על שלושה תקריות שונות שקרו בוואלי בחודש האחרון, יש אלימות. אז זה לגבי ירון, אני בטוחה שהוא יודע, אבל אני רק רוצה לחדד. לגבי מה שאמרת, אסתי, לגבי המערכת התומכת, רווחה, חינוך וכו', גם את זה כתבתי במייל, אני חושבת שחייבים להכניס את כל האגפים. אגף החינוך הוא מאוד מאוד חשוב, כי כשמצלמים ילדים, או כשיש סרטון, או יודעים מי הילדים, המנהלת יכולה מיד לזהות אותו, וצריך להתנהל גם בבית הספר, שבו קרה המקרה, גם אם זה קרה אחרי הצהריים ובערב.

אסתי יוסף: את לגמרי צודקת, וזה מה שקורה.

שירי פרנצי-כהן: צריך לעשות ממש תחקיר. לא תחקיר, אבל ממש עבודה שם. עכשיו, לגבי העניין הפרוצדורלי. אז כמו שאמרו פה, במאי כבר היה קול קורא. ביוני הייתה ישיבת ועדת מניעת אלימות, שכבר אמרו שיש בעיה. ובשתי הישיבות שאחרי זה לא עלה הנושא הזה בוועדה. באוגוסט איתי העלה את השאלתה, ואני מזכירה לכם באמת ראש העיר אמר אתה מוזמן לקחת את זה, והוא פשוט הודה שאין סיירת הורים. ואני חושבת שחבל מאוד שצריכה לעבור שנה, שנה קשה, שאנחנו עדיין במלחמה, אנחנו ידענו שהאלימות הזאת, זה כמו סיר מבעבע. ידענו את זה גם במאי שנה שעברה וביוני שנה שעברה, ולא צריך להגיע למצב, שבו גם המדינה נמצאת, אבל גם העיר, והיו בחודש האחרון כמה מקרי אלימות, לא רק בוואלי, גם בשכונות אחרות אני שמעתי, וצריך לקחת את זה בצורה מאוד מאוד,

יהודה חיימוביץ: מה זה קשור לסיירת הורים?

שירי פרנצי-כהן: אני מסבירה למה זה חשוב לסיירת הורים.

שמואל בוקסר: העיקר לתקוף.

שירי פרנצי-כהן: ממש לא לתקוף, אני אומרת. שאלו על סיירת הורים באוגוסט, אנחנו במאי, תשעה חודשים אחרי.

ליאור אלימלך: את אומרת מספר מקרים, תבססי את מה שאת אומרת.

שמואל בוקסר: ליאור, אני תכף אתן לך את זכות הדיבור.

סמדר אהרוני: מה לעשות כשאינ מתנדבים?

שירי פרנצי-כהן: מה שעשיתם במאי, מה תעשו עכשיו?

איתי דגן: הפרוצדורה שעשית מאז עד היום, סמדר.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן: סמדר שאלה שאלה, אני רוצה לענות. אני רואה שהיה צריך 9' עם סגנית ראש העיר ועוד סגן ראש העיר, בשביל להעלות את הנושא, כשבמאי אמרתם שאי אפשר לגייס הורים, מאוד מעניין שעכשיו אפשר לגייס הורים, אני אשמח שתהיה סיירת.

שמואל בוקסר: מי אמר שאפשר? אנחנו מנסים.

סמדר אהרוני: מי אמר שאפשר? את מפספסת את הרעיון.

שירי פרנצי-כהן: אתם מנסים, יכולת לנסות גם במאי שנה עברה. אותו ניסיון אפשר לעשות לפני שנה, בוא נתחיל מזה.

סמדר אהרוני: קודם כל, כל הכבוד לאיתי שהוא התגייס. מי עוד מתגייס, חברים?

שירי פרנצי-כהן: אני מתגייסת בוועד. עכשיו עוד שאלה. אני רוצה לשאול למה לא נבחן, בעקבות זה שאמרתם שלא הייתה התגייסות של הורים שנה שעברה, ואם לא נבחן, אז מדוע לא להעמיד עובד עירייה ברשות הצוות? זאת אומרת, שכל הצוות יהיה הורים, אבל שיהיה מישהו אחד,

ורד צברי-מזרחי: אנחנו לא מוצאים את הצוות של ההורים, שירי. לרכז את זה, אין לי בעיה לקחת את זה על עצמי.

שירי פרנצי-כהן: לא, אמרתם מישהו לקח את זה.

ורד צברי-מזרחי: לא, אני אומרת לך שאני ברזולוציה של זה לוקחת את זה עם הצוות שלי, את האדמיניסטרציה של הדבר. אבל בסוף מי שצריך לסייר זה הורים. אי אפשר לעשות סיירת הורים בלי הורים, את מסכימה איתי? צריכים הורים, דרושים הורים.

שירי פרנצי-כהן: אוקיי. לא, חשבתי שיש בעיה גם בניהול של העניין.

ורד צברי-מזרחי: לא, בניהול אנחנו מוכנים לקחת את כל מה שצריך ברגע שיש הורים.

(מדברים ביחד)

יואלה תבור הצטרפה לשיבה

שירי פרנצי-כהן: עוד שאלה. באוגוסט, אתה אמרת, ראש העיר, שיש צוות שלם שעוזר לך לחשוב בנושא. אני אשמח לדעת מה הפתרונות שהוצעו ואיזה מחשבות הצוות שיש לרשותך, איזה מחשבות הם העלו ומדוע הם לא יושמו. תסתכל בפרוטוקול, אמרת, אני לא ממציאה. עוד משהו שרציתי להגיד, זו שאלה ליועמ"שית. האם צריך החלטת מועצה בנושא הזה בשביל להקים סיירת הורים?

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: אני לא מכירה גוף פורמלי כזה שמוזכר באיזה דבר חקיקה. נראה לי שזה סוג של יוזמה ציבורית. לגבי המעורבות העירונית, אני עוד צריכה ללמוד אותה, אז לכן אני גם לא יודעת איפה המועצה נכנסת פה.

שירי פרנצי-כהן: בעבר כשהייתה סיירת הורים, נדמה לי אמרתם ב-2019?

ורד צברי-מזרחי: מ-2009.

שירי פרנצי-כהן: לא היתה החלטת מועצה, עד כמה שאני יודעת.

סמדר אהרוני: זה גוף התנדבותי, למה צריך?

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: אני לא רואה איזה פרוצדורה מחייבת.

שירי פרנצי-כהן: אני שואלת, ראש העיר פה, מנהלי אגפים פה, סגנית ראש העיר פה, למה צריך להעלות 9א' בנושא?

סמדר אהרוני: כדי לעודד את ההתנדבות של כולנו.

שירי פרנצי-כהן: אבל אתם יכולים להחליט על זה.

סמדר אהרוני: החלטנו, ואנחנו צריכים עדיין עזרה.

עמרי רווח: האמת שרק רציתי קודם כל ברשות ירון לחדד את מה שהוא אמר. הוא אמר שהייתה בזמנו, בקיץ האחרון, תחושה של ירידה במשמעות של אותה סיירת הורים. זאת אומרת, הם הסתובבו והיה להם מעט מאוד מה לעשות ולקראת הקיץ הקרוב, שהוא חושב שהוא כן הולך להיות מאתגר בעקבות התקופה, אז הוא נורא מחבק וממליץ על הפעילות הזאת, ועל העידוד של הצטרפות של הורים, וזה בהקשר של מה שאמרת, אם יש מקרים או אין מקרים.

שירי פרנצי-כהן: יש. לא צריך לחכות לקיץ.

עמרי רווח: אז הוא לא אמר שאין, זה מה שהתכוונתי להגיד.

גלית אבינועם: הוא אמר שאין אלימות.

עמרי רווח: הוא לא אמר, הוא אמר שבפעם הקודמת הייתה תחושה להורים, בשנה הקודמת, שלא הייתה אלימות, ולכן הייתה התרופפות בנושא ההתנדבות, והם הרגישו פחות משמעותיים, פעם שלישית שאני מסביר.

איתי דגן: לא בשנה הקודמת, פעם אחרונה שהייתה סיירת.

שירי פרנצי-כהן: כבר במאי שנה שעברה היו מקרי אלימות.

עמרי רווח: אני רוצה להגיד לכם, שאמנם זה משהו קצת יותר הוליסטי. זאת אומרת, זה לא בהכרח עכשיו רק סיירת הורים, אבל הנושא הזה, גם בתור מחזיק תיק חינוך, ואני חושב שגם בעלי המקצוע, ראש העיר וכל חברי ההנהלת העיר, ואני בטוח שגם אצלכם זה נמצא בראש סדר העדיפויות, אני חושב שאנחנו לא נחים על זרי הדפנה ובסופו של דבר, ועדות, מרמת מיגור אלימות ועד רמת ועדות חינוך, שמתעסקות בנושא הזה, ועד תוכנית מטרייה שנכנסת לפועל בשנה הבאה. ורק היום דנו בזה, על מניעה של מבוגרים משמעותיים, בין אם הם אנשי חינוך, בין אם הם הורים, ובין אם הם סיירת הורים, וכל מבוגר שבן נוער פוגש בצורה כזו או אחרת בעיר. אז אני לא יודע להגיד אם עכשיו, התחושה שלך היא תחושה, מקווה שתמסגרי אותה במסגרת הזאת, זה לא באמת המצב בפועל.

עובד עובדיה, מפקד נק' תחנת המשטרה, הצטרף לשיבה

שירי פרנצי-כהן: מה, שאין אלימות?

עמרי רווח: לא, את אומרת התחושה שלי שלא מתייחסים לנושא מספיק ושלא עשו בנושא מספיק.

שירי פרנצי-כהן: מה זאת אומרת? אנחנו במאי שנה שעברה הצענו ולא קרה שום דבר.

עמרי רווח: אז אני אומר לך מה כן נעשה.

(מדברים ביחד)

גיל אנוקוב: אני האמת שלא כל כך רציתי לדבר על זה מכיוון שהייתי מאוד מאוד מעורב בהקמה של סיירת הורים ב-2009.

שמואל בוקסר: הראשונה.

גיל אנוקוב: כן. הייתי יו"ר ועד ההורים היישובי. אז מי שמנסה להקים סיירת הורים, צריך לחלק את זה לשני חלקים. א' - קודם כל, על ההיבט של התנעה של המהלך ואחרי זה ההיבט התפעולי, ולזכותו של דניאל נבון, עומדת זכותו לגבי כל השנים שהוא החזיק את העניין הזה.

שמואל בוקסר: יקיר העיר.

גיל אנוקוב: יקיר העיר. וגם כמובן לעוזרת שלך, אפרת, שגם הייתה מאוד מאוד מעורבת הרבה מאוד שנים בעניין הזה.

שמואל בוקסר: נכון. אפרת היא לא עוזרת, היא ראש מטה ראש העיר, ראש אגף לוגיסטיקה, וראש אגף רכש.

גיל אנוקוב: זה החלק התפעולי, אבל החלק של התנעת המהלך, ראש העיר, אתה חייב לקחת את המושכות בידיים, ואת גברתי, סגנית ראש העיר, כי זה מה שהיה ב-2009, ראש העיר נרתם לעניין הזה,

קודמך בתפקיד, וגם חברי מועצה וסגני ראש העיר. אני לא זוכר את כולם מי היה, מי השתתף באופן פעיל, גם בגיוס מתנדבים וגם בהתנעת המהלך, ואחרי זה באמת צריך למסור את זה למישהו שיתפעל את הסיפור הזה, עם ורד, עם ירון, ועם כל מי שרק צריך, לצורך העניין הזה. אבל, אתם חייבים להיכנס לעובי הקורה. זה מיותר ה-9' הזה, אתם צריכים להתניע את המהלך הזה יחד עם יושבת ראש ועד ההורים היישובי ועם יושבי הראש, בעיקר בעיקר של בתי ספר התיכוניים, שלמעשה סיירת הורים מיועדת בעיקר לחטיבות וזה לא בעיה. כמה בתי ספר היום בדיוק יש? נניח 2 תיכוניים.

שמואל בוקסר: לא, יש לנו 4 תיכוניים, 4 חטיבות, 14 בתי ספר יסודיים.

גיל אנוקוב: נניח במתמטיקה שנצליח לגייס מתוך 10 בתי ספר, 6 מתנדבים מוועד ההורים, שכולם אנשים שמתנדבים. יש לנו 60 איש בקאדר, זאת המתמטיקה.

שמואל בוקסר: כפיר, אתה רוצה להוסיף לנו משהו מהידע שלך?

כפיר פוני: אני רק אגיד בהקשר הזה, שאנחנו בשנים האחרונות מנסים לייצר כל מיני אלטרנטיבות, בוא נקרא לזה ככה, לשעות הפנאי. סיירת הורים, כבודה במקומה מונח, היא לא פתרון קסם, והיא גם לא פתרון בלעדי. אנחנו מדברים פה על תמהיל שלם של מענים, ותחשבו שכל שנה המענים שלנו צריכים להיות דינמיים ומשתנים לרוח התקופה ולרוח בני הנוער. ואם אנחנו מסתכלים על שש השנים האחרונות, כמות הימים שהילדים או בני הנוער היו באיזשהו הסגר, או מגבלה ביטחונית, רפואית או כל דבר, הם ימים רבים. הרבה מאוד מהכישורים האישיים שלנו, שאנחנו גדלנו כילדים, לא קיימים אצלם, ולכן מה שמדבר לפעמים זה הידיים. אנחנו מדי שנה בונים תוכנית לקיץ. השנה הזאת בנינו תוכנית כבר לקיץ הזה, עצרנו אותה, חזרנו חזרה, עשינו חשיבה מחדש. כרגע בימים האלה רץ סקר בקרב בני הנוער, כדי לשמוע אותם לגבי העמדות שלהם והתחושות שלהם על נושא האלימות במרחב הציבורי. לפעמים אנחנו רואים כל מיני תופעות בתקשורת, שהממשיות שלהם בשטח היא לא באמת כמו שיש לה שכיחות, ולכן, ראש העיר, אנחנו נביא את התוצאות ברגע שאנחנו נסיים את הסקירה הזאת, עם המענים שאנחנו כרגע בונים לך, ואתה תאשר את זה לקראת הקיץ.

שמואל בוקסר: עובד, אתה רוצה להתייחס לנושא? אם זה באמת כצעקתה או לא כצעקתה, מה המשטרה עוזרת לנו, מה הסיירת הזאת יכולה לעזור למשטרה ובכלל לציבור.

עובד עובדיה: אני אדבר קצת לגבי בני נוער. אני שומע בתקשורת אחרי האירוע של פתח תקווה, את כל הרחש בחש, נקרא לזה, כל מה שקורה. אני יכול להגיד, שאנחנו לא נמצאים במקום הזה. באמת שיש לנו הרבה פעילויות. אנחנו מחלקים את זה בגדול לשתי פעילויות לגבי הנוער. יש לנו את הצד של האכיפה ואת הצד של המניעה. בצד של המניעה, אז באמת אנחנו מבצעים הרבה הרצאות בבתי ספר, יש לנו תוכנית עם ורד לגבי הרצאות בבתי ספר, שימוש בסמים, אלכוהול, מניעה, תוכנית לקיץ. אני יכול להגיד, שרק ביום ראשון לי יש שתי הרצאות שאני הולך להעביר בבן-גוריון. ראש העיר ביקש שזה יהיה על מדים, אז זה יהיה על מדים, ככה אנחנו עושים.

שמואל בוקסר: על מדים, לא אזרחי, שיראו בעל סמכות.

עובד עובדיה: יש לנו תוכנית באמת גדושה. אין בית ספר כמעט שהוא לא יקבל סוג של הרצאה. סיורי מניעה, התחלנו לעשות באמת סיורי מניעה בגנים הציבוריים, להרחיב את כל הקטע הזה של הפארקים, ונדליזם. אני יכול להגיד, שרק שבוע שעבר רשמנו 23 דוחות על הקמות רעש לנערים. אני דוגל בכל שנה להתחיל אותה, להיכנס חזק, כמו שאומרים, בדוחות, וככה להרגיע את המצב. אז אנחנו רשמנו באמת הרבה דוחות, ומי שיצטרך לקבל דוח - יקבל דוח. אני יכול להגיד, ששבוע שעבר רק דיברו איתי, שוטר שלי התקשרה אליי ואמרו לי שהזמינו איזה עשרה הורים לאיזה פארק ציבורי לגבי הקמת רעש. שמה לא רשמנו להם באמת דוחות, אבל אני יכול להגיד שההורים באמת הסתכלו בטלפונים של הילדים, ואני יכול להגיד לכם, שהם ראו שהם רצו לקנות אלכוהול. ילדים בני 14-15, ובאמת לא הפסיקו להודות שם לשוטר, אבל באמת לא כל דבר אנחנו מסיימים בדוחות. אני יכול להגיד שיש הרבה מקרים גם שאנחנו קוראים לילדים ונותנים אזהרות. שפיכת אלכוהול, כמו שאתם יודעים, יש לנו עכשיו סמכות של שפיכת אלכוהול לבני נוער. מגיעים לגנים ציבוריים, שופכים להם את האלכוהול, גם אם זה בקבוקים סגורים. מקרבולית, זה לגבי האכיפה של אופניים חשמליים וכל הקורקינטים, גם אנחנו עושים מבצעים, וב-29 לחודש גם יש לנו מבצע שמתוכנן בגבעות הכורכר לגבי כל הטרקטורונים, שמסתובבים בגבעות הכורכר.

פיצוציות - אנחנו מתעסקים הרבה עם פיצוציות לגבי מניעת מכירת אלכוהול לקטינים. אני יכול להגיד, ששנה שעברה יש פיצוציות שנסגרו על ידינו, על ידי רישוי עסקים אצלנו. וכמובן שיש לנו גם ידי אדם פה בנס-ציונה, לא הרבה, אבל יש לנו אנשים שאנחנו מבצעים עליהם יתר אכיפה. לא הרבה, אבל יש. לגבי תוכנית מניעה, דיברנו על זה, לגבי ההרצאות והכל. יש לנו גם פרויקטים של נוער בסיכון שאנחנו עושים. אני רוצה להגיד דבר אחד, זה שבאמת כל העניין של האכיפה ושל בני נוער, זה באמת תוכנית משותפת. כולם מדברים משטרה, אבל זה באמת עירייה וזה רווחה, וזה נוער, וזה הכל. זה משהו שהוא באמת מורכב והולך בגוש אחד ואני יכול להגיד לכם, שבאמת יש פה הרבה תוכניות שמתבצעות לגבי בני נוער. סך הכל, לא היה לנו אירועים חריגים מתחילת שנה. האירוע החריג שהיה לנו, היחיד, זה שלשום, שהיה לנו איזה סוג של אירוע של שוד של שני קטינים, שהם כבר עצורים בתחנה. זה האירוע היחיד שאני יכול להגיד לכם מתחילת שנה. אבל יש כמובן, יש גם את הקמות הרעש בגנים ציבוריים, ויש איומים, ודברים כאלה, גם בנס-ציונה יש את המקרים האלה. כל הזמן מדברים לגבי נוער, לעצור, לעצור, לעצור. אז אני רוצה רק שתדעו, שבאמת בית משפט יותר דוגל בקטע של שיקום, של מוסדות חינוך. אני אומר לכם מניסיון באמת גדול, קשה מאוד להכניס היום קטין לכלא. קשה.

(מדברים ביחד)

עובד עובדיה: חלק מההדרכות ומההרצאות, זה גם לגבי אחריות הורים. אחריות שילוחית, אני קורא לזה, לגבי הורים, ששולחים את הילדים שלהם עם אופניים וקורקינטים, וילדים שבאמת יוצאים מהבית בשעה 21:00 בלילה, וחוזרים בשעה 04:00-05:00 לפנות בוקר, והורים מבחינתם יש להם שקט, אז זה באמת דברים שאנחנו גם מדברים עליהם ומרצים עליהם, ואנחנו ניכנס גם עם הרצאות לגבי הורים. כמו שאמרת, אנחנו נתחיל את הקיץ עם חוסר סובלנות מבחינת אכיפה.

גיל אנוקוב: רק רציתי להגיד משפט אחרון, אני חושב שגם בהקמה של סיירת הורים, לא צריכים להכתים פה את כל ציבור בני הנוער בנס-ציונה באופן עקרוני. יש פה ציבור טוב, יש פה ילדים טובים ומחונכים. החלק הארי של הציבור פה ושל בני הנוער, הוא איכותי. אם יש בני נוער בעייתיים פרסונלית, או חבורות כאלה או אחרות של בני הנוער, להם צריך לסייע ולטפל ולהדריך את ההורים, אבל לא להכתים פה ציבור שלם.

ליאור אלימלך: אני מנצל את זה שעובד סביב השולחן, אבל בימים שאחרי הרצח בפתח תקווה, והרצח גם בבאר-שבע, קבוצות, לפחות במערב, מליבו, ארגמן, היו נורא בסטרס, אז אני החלטתי אני וחבר בערב לעשות כמה סיבובים, ואני חייב להגיד משהו לזכות השיטור. אני ראיתי את השוטרים, 23:00 בלילה, מסתובבים ערב ערב. התושבים גם ראו, ומגיע לכם שאפו ענק, כי לא היינו צריכים להתערב בכלל.

שמואל בוקסר: כל הכבוד.

גלית אבינועם: אני רואה את הבקשה הזאת ויש לי על הרקע שלה כמה שאלות לורד ולאסתי, על רקע של אירוע מאוד ספציפי, שהעליתי גם בוועדת ביטחון, שהתקיים באחד מבתי הספר היסודיים פה בעיר. אני כמובן לא אנקוב בפרטים מפאת פרטיות, אבל אירוע שהיו בו ילדים מוכרים, עד כמה שהבנתי, עם בעיות אלימות, מוכרים בבית הספר. ואני אומרת כאן שוב את מה שאמרתי גם בוועדת ביטחון, ויושב כאן הקב"ט, הוא שמע את כל האירוע, ואתה, יו"ר הוועדה, הערתי על הנושא הזה. צריך לשים פה זרקור, אם זה טיפול משותף של אגף רווחה, של חינוך, של המשטרה, של אגף הביטחון, על מנת לטפל בנושא הזה מהשורש, כי ילדים, שאנחנו יודעים שפעלו, לא פעם ולא פעמיים, ועשו אירועי אלימות קשים, על פי המידע שיש בידי, זה יקרה שוב. עכשיו, על פי מה שנאמר לי בוועדה, הנושא לא מטופל בגלל שההורים לא התלוננו למשטרה.

סמדר אהרוני: אבל זה לא מה שנאמר.

גלית אבינועם: אני באמת שואלת, האם במסגרת השולחן העגול, את ואסתי, תוכלו לטפל יחד עם מנהלת בית הספר באירוע הזה, בצורה הכי שקטה, הכי בריאה, הכי נכונה עבור הילד. גם הילד שנפגע, גם במסגרת הבית ספרית. זה ממש אירוע קשה וחמור. עכשיו, אם אנחנו לא נטפל בזה, אנחנו נחטוף את זה קשה יותר בעוד שנה אחת, חצי שנה, what ever. ועל הרקע הזה אני גם רוצה להגיד שההצעה הזאת,

סמדר אהרוני: זה מטופל, זה לא נאמר בוועדה, ואני מאוד מבקשת להיצמד לעובדות.

גלית אבינועם: מה ששמעתי בוועדה, אני שמעתי שבגלל שאין תלונה במשטרה של ההורים, הנושא לא מטופל.

שירי פרנצי-כהן: אפשר לשאול את ירון אם זה נכון.

(מדברים ביחד)

גלית אבינועם: אני רואה כאן, שכתובים כאן דברים מאוד מאוד יפים. הניסוח הזה באמת מאוד מרגש אותי. הצורך המתמשך והמתחזה,

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: אנחנו נצא להפסקה חמש דקות שהרוחות ירגעו.

(הפסקה)

אסתי יוסף עזבה את הישיבה

יהודה חיימוביץ: לפי מה ששירי אמרה פה, ואיתי, זה כאילו שלא נעשו דברים בכלל. אני חושב ששמענו פה מה נעשה גם באגף לביטחון קהילתי, באגף ביטחון, באגף החינוך, באגף קהילה ונוער, נעשים כל הזמן דברים, יש תוכניות. הנושא הזה השבוע רק עלה בוועדה לביטחון, בוועדה למיגור אלימות, ועכשיו בוועדה לקידום מעמד הילד. אנחנו עושים כל הזמן, אנחנו חושבים כל הזמן איך לעשות, איך לוודא. הנושא הזה יכול לעלות, אי אפשר להמעיט בחשיבותו. שיעלה שוב ושוב ושוב. אבל להגיד שאנחנו לא עושים כבר משנה שעברה, זה כל כך לא מחובר למציאות. אנחנו עושים וחושבים.

שירי פרנצי-כהן: דיון בוועדה זה לא לעשות.

יהודה חיימוביץ: והנושא של סיירת הורים, זה רק עוד נדבך. סיירת הורים לא תעשה פה קסמים. היא חשובה, אבל היא לא תעשה קסמים. המשטרה, דיברנו על זה, עובד סיפר על שיתוף הפעולה, והאמת היא, אנחנו בוועדת ביטחון כל כמה חודשים מקבלים דיווחים. אנחנו רואים ירידה במקרי האלימות. כל מקרה אלימות הוא מיותר, והוא לא טוב ואנחנו צריכים להילחם בו, אבל אנחנו רואים ירידה משמעותית

בהיקף של מקרי אלימות. אנחנו יודעים שעכשיו זה עלה בכל הכותרות וכולם רגישים, וזה בסדר. אבל בואו לא נצא מפרופורציות, אנחנו עושים כל הזמן.

שירי פרנצי-כהן: איך אתה אומר שיש ירידה אם אף אחד לא מגיש תלונה במשטרה?

יהודה חיימוביץ: את מפריעה לי. אני מקבל נתונים, להבדיל ממך.

שירי פרנצי-כהן: אבל אין תלונות במשטרה. עובד אמר את זה. אתה אומר דברים לא נכונים. אם אין תלונות במשטרה, אז עובד לא יודע מזה, אז הנתונים לא מתעדכנים.

(מדברים ביחד)

יהודה חיימוביץ: אנחנו עובדים על נתונים ויש ירידה. זה שאת יודעת על מקרה אחד או שניים, זה לא אומר. אנחנו עובדים עם נתונים, והנתונים מגיעים לא רק מתלונות למשטרה. יש 106, ויש אגף החינוך, ויש פה הורים, כולנו מחוברים, כולנו שומעים מתושבים, לא רק את. כולנו יודעים מה קורה. עכשיו, לגבי מה שאמרה גלית בוועדת ביטחון, לא מחובר למציאות, אני לא יודע על מה היא מדברת, אמרו לה בוועדת ביטחון לא לדבר על מקרה ספציפי, אמרו לה שדברים ידועים ומטופלים, אני לא יודע על מה היא מדברת, העיקר שיהיה לה מה לכתוב בפייסבוק.

דנה שחק-כץ: קודם כל, סיירת הורים היא מבורכת, חשובה וכולנו שמחים. יחד עם זאת, זה באמת נושא מאוד מאוד גדול, וצריך איזשהו, בעיניי, משהו יותר כולל, שנוגע כמעט בכל אגף בעירייה, לדעת. איזושהי תוכנית שנתית סדורה, שמוסיפה את סיירת ההורים. זאת אומרת, סיירת הורים היא תוספת, כמו שכולכם אמרתם, היא בוודאי לא הכלי היחיד.

ורד צברי-מזרחי: זה קיים.

דנה שחק-כץ: ועל כן, אני חושבת שנכון גם בנוסף להצעה הזאת שהיא נהדרת, לבנות איזשהו פרויקט עירוני שנתי, שיכניס בתוכו את כל האגפים ואת הטיפול הזה בכללותו. אנחנו לא צריכים לחכות לאסון, גם אם האוכלוסייה הטובה.

(מדברים ביחד)

דנה שחק-כץ: יחד עם זאת, לגבי הפרסומים, זה צריך להיות, לדעתי, וגם לאור התוצאות, משהו שהוא לא חד פעמי פעם בשנה. הפרסומים צריכים להיות כל תקופה, ובנוסף לפרסומים שצריכים להיות כל תקופה יחסית תדירה, כן צריך משהו שיגרום לאיזושהי אחזקה של האנשים. זאת אומרת, ירון דיבר על זה שהם לא מרגישים מספיק משמעותיים, כי יש פחות אלימות, הם לא מרגישים את החשיבות שלהם. אז יש דרכים, גם שלנו כעירייה, לתת תעודות הוקרה, להעריך את האנשים האלה, כן לתת תחושה שיש משמעות למה שהם עושים. ואישית, הנושא הזה לי הוא מאוד מאוד אישי. אני חושבת שהוא אחד החשובים, אם לא הכי חשוב, ואני הייתי רוצה לראות את זה מפותח יותר.

סמדר אהרוני: אני גם רוצה להתייחס. הוועדה למיגור אלימות שהתכנסה, איתי היה, לצערי היחיד מחברי מועצת העיר, שהגיע לדיון הזה. כל אגף מאגפי העירייה נתן סקירה על המצב, על האתגרים, על תוכניות שקיימות ועל מה שקורה. ואפילו אני, שנמצאת פה הרבה שנים, למדתי שיש דברים שאני לא מכירה. יש התקשרות ומערכות יחסים בין האגפים, שנותנות מעטפת לילד, אפילו ברמה הפרטנית האישית. עכשיו, באמת, אני לא יודעת, אולי צריך להביא את זה למועצת העיר ולספר לכולם מה קיים, כדי שכולם ידעו, לא רק איתי ואני, כי זה לא סוד מדינה. קיימות בעיר הרבה תוכניות ואני חושבת שמן הראוי להציג אותם.

ורד צברי-מזרחי: הרשות לביטחון קהילתי היא תוכנית מתכללת. היא לא כפופה לאף אגף, היא שייכת למשרד לביטחון לאומי בשייכות וכל הרעיון של התוכנית והחיבור שלי, הוא תמיד בין אגפים. יש קודם כל, עוד לפני האירוע של פתח תקווה, אנחנו לא פועלים בגלל אירוע. אנחנו פועלים כל השנה אותו דבר. יש לנו ישיבות סדורות, פשוט לא כל דבר פה אפשר מבחינת צנעת הפרט לפרט, אז אני אגיד מאוד בגדול. קודם כל, יש ישיבות סדורות שהן שולחן עגול שאני מובילה, שנמצאים בו הרווחה, החינוך, קידום נוער, נציגות של משטרה, אם צריך. יש מסד נתונים שהוא נמצא אצלי, שגם כולל נתוני מוקד, גם נתוני משטרה, וגם נתונים, שהם אינם מדווחים למשטרה. כמו מה שאמרת, שירי, זה שלא מגישים תלונה, זה אומר אולי שאין יכולת למשטרה לזמן לחקירה, אבל זה לא אומר שאנחנו לא עושים מה שביכולתנו, ושזה לא רשום ונספר אצלנו, זה נספר. לדוגמא, יש לנו כלי שאנחנו עושים פה, שקודם כל בנס-ציונה, אני חייבת לומר, ואני יושבת במחוזות, ואני יושבת בישיבות ארציות, אנחנו עיר לא גדולה ויש לנו את הרזולוציה השמית.

יש לנו ממש את החבורות, לדעת מי נמצא מה ואיפה, ואיזה נקודות חמות יש בעיר. ועושים הרבה דברים, שלא כל דבר אפשר לפרט. עכשיו, לגבי ילדים קטינים, שאי אפשר לפעמים לעשות במשטרה, אנחנו קוראים, לא מזמן עשינו את זה ביחד פה, אנחנו וכל מי שיושב פה, מזמינים הורים, מזמינים ילדים, עושים את שיחת ההרתעה. זה מאוד אפקטיבי, זה מאוד עובד, כי הם יושבים מול סוללה, שזה לא רק שוטר, זה יכול לתת ביטחון וחינוך ורווחה. ואם צריך קנס, אז זה קנס, כי אנחנו מחברים ונדליזם לרעש, ואת כל הדברים. ויושבים, ואם צריך להראות שזה מצולם, זה מצולם. וגם אירוע שהוא לא מדווח, אנחנו עושים מה שאפשר לעשות בכלים שלנו בצל החוק, כמו שנקרא. אבל ברור שמי שרוצה שהתלונה שלו תטופל משטרתית, חייב ללכת ולהגיש תלונה, והיום זה גם הגשה מקוונת, אפילו לא צריכים לנסוע לתחנת משטרה. אז חשוב להגיד שתמיד נעשים הדברים. זה לא שעכשיו היה אירוע, ועכשיו אנחנו התחלנו לפעול.

איתי דגן: שאלה עם המלצה, אם קורה או לא קורה, אפשר לייצר סילבוס קורס, יחד עם הכשרה להורים בתוכו, שיתן ערך מוסף, והערך המוסף הזה יגרור עוד הורים פנימה. אם תהיה הכשרה לטיפול בילדים בגילאים מסוימים, וכל הורה היה רוצה את זה גם לעצמו בבית, ואז זה גם נותן לו כלי מסוים, שמייצר בעצם גם לבית יתרון, וגם החוצה.

ורד צברי-מזרחי: לא הזכרנו את זה, פתחנו שלוש קבוצות הורים עם קלאודיה. מה שעשינו, שתי קבוצות של הורים שהגיעו, עם סילבוס, עם תוכנית של הדרכת הורים. עכשיו יש לנו קבוצה שעתידה להיפתח ביוני.

איתי דגן: שאחרי זה אותם הורים אמורים להיות גם בסיירת?

ורד צברי-מזרחי: לא, לא בהכרח.

איתי דגן: אני מדבר על הסיירת. לייצר קורס סילבוס, לפרסם אותו.

שמואל בוקסר: קודם שיתנדבו לסיירת. תודה רבה, הסתיים הדיון, תעלי את זה להצבעה, בבקשה.

שירי פרנצי-כהן: יש לי שאלה לגבי הסקר שכפיר אמר לבני הנוער. איך עושים את הסקר הזה שדיברת עליו עם בני הנוער?

כפיר פוני: זה סקר שרץ בוואטסאפ. המורים נכנסים לכיתות,

שירי פרנצי-כהן: דרך מורים זה עובר לכיתות?

כפיר פוני: או דרך פרלמנט נוער, או דרך המורים, או דרך המנהלים.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: תודה רבה. אנחנו מעלים את זה להצבעה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד הצעת ההחלטה כפי שהובאה בפניכם: העירייה תפעל לדחיפה מחודשת להפעלת סיירת הורים עירונית, לרבות מערך הסברה לחשיבות ועידוד ההצטרפות.

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד את הצעת ההחלטה, לפיה העירייה תפעל לדחיפה מחודשת להפעלת סיירת הורים עירונית, לרבות מערך הסברה לחשיבות ועידוד ההצטרפות.

סעיף מס' 2 – שאילתות

השאילתות והתשובות לשאילתות מחולקות לחברי המועצה

שמואל בוקסר: הנחנו את השאילתות בפניכם, או דרך ההזמנה לדיון כתובה או דרך האימייל, אנחנו נשיב על השאילתות.

מציג את השאילתה של דנה שחק-כץ, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

05/05/2026

הנדון: מפגע עורבים.

אבקש לברר מהי מדיניות העירייה בטיפול במפגעי בעלי חיים, ובפרט במקרה ריבוי העורבים בשכונת נווה ניר והדרי סמל, אשר לפי פניות תושבים תוקפים עוברים ושבים ויוצרים חשש ממשי לבטיחות.

מדוע הופנו התושבים לרשות הטבע והגנים, ומה חלקה של העירייה בטיפול בנושא?

בברכה,

דנה שחק כץ, חברת מועצת העיר.

שמואל בוקסר: התשובה: כשמדובר בחיות בר, הגורם האחראי ונותן היתרי פעילות שונים הוא רט"ג. בשוטף, העירייה עוסקת במניעה באמצעות איסוף גוזלים והחזרתם לאזור הקינון. בפציעות, מועברים לטיפול בשירות הווטרינרי. טיפולים במקרים קיצוניים אינם הומניים ומחייבים קבלת היתר מהרט"ג. יש עוד שאלה?

דנה שחק-כץ: מה עושים במקרים של מפגע כזה? כי יש מפגעים כאלה בעיר, מה יכולים לעשות?

שמואל בוקסר: מצלצים, מדברים עם הרט"ג, שואלים אותם. הם היחידים שיכולים לטפל.

ערן רפאל: אפשר להתקשר ל-106, לא?

שמואל בוקסר: כן, מודיעים ב-106.

מציג את השאלתה של דנה שחק-כץ, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

05/05/2026

שאלתה - "ישיבת בין הזמנים"

על פי נתוני העיריה, המחלקה לתרבות תורנית מימנה טיול מיוחד לכ-20 בני "ישיבת בין הזמנים" בעלות של כ-11 אלף שקל, הכולל טיול ריינג'רים ופיניטבול.

מי היא אותה "ישיבת בין הזמנים" (אירגון/עמותה) וכמה מהתלמידים המשתתפים הם בני העיר?

בברכה,

דנה שחק כץ, חברת מועצת העיר.

שמואל בוקסר: התשובה הינה - בין הזמנים זו תקופה, את כבר יודעת, ולא ישיבה. מדובר מחלק מפעילות המחלקה לתרבות תורנית לתושבי העיר.

דנה שחק-כץ: קודם כל, אני יודעת. אבל רציתי לדעת כמה מהפעילויות שיצאו הם תושבי העיר.

שמואל בוקסר: 100%. כולם תושבי העיר.

מציג את השאלתה של שירי פרנצי-כהן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

5.5.26

שאלתה לראש העיר:

לאחר סירובו של ראש העיר לענות לשאלותיי בדיון המועצה האחרון (28.4.26) בנושא ביזוי יום הזכרון באירוע חסידות גור בעירנו, ואמירתו שהוא לא מוכן לענות כך "שאם את רוצה תשובות אז תגישי שאלתה" -

שאלתי - מהן כלל הפעולות שביצע ראש העיר על מנת לברר את מהות האירוע, הפעולות שניתן היה לעשות באותו הערב והפעולות שנידרש לעשות בהמשך?

שירי פרנצי כהן

חברת מועצה

שמואל בוקסר: התשובה היא - הנושא נדון בהרחבה גדולה במליאת מועצת העיר האחרונה.

שירי פרנצי-כהן: לא ענית לי על השאלה ואני אשאל שוב, כי אתה גם בישיבה הקודמת סירבת לענות ואמרת לי תגישי שאלתה, אז הגשתי. אז בבקשה תענה על השאלה.

שמואל בוקסר: מה השאלה?

שירי פרנצי-כהן: מהן כלל הפעולות שביצעת באותו ערב ואחרי? זו שאלה נורא פשוטה.

שמואל בוקסר: הפעלתי את השיטור.

שירי פרנצי-כהן: זה כלל הפעולות?

שמואל בוקסר: והפעלתי את המשטרה, זה הכל.

מציג את השאלתה של שירי פרנצי-כהן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

5.5.26

שאלתה לראש העיר:

בתאריך 13.2.2026 פורסמה באתר העירייה הודעה המזמינה את תושבי העיר להמליץ על מועמדים לתואר "יקיר העיר" לשנת 2026.

בהודעה צוין כי "לאחר תום מועד ההגשה תתכנס הוועדה".

מאחר שפקודת העיריות קובעת איך תוקם וועדה, מה ההסבר המשפטי להקמת ועדה ציבורית בניגוד לחוק, ללא שקיפות ועל פי אילו קריטריונים נבחרו חבריה?

שירי פרנצי כהן

חברת מועצה

שמואל בוקסר: התשובה היא - לא מדובר בוועדה מוועדות העירייה אלא בפורום שהורכב אד הוק מיקירי העיר, עובדות עירייה ואנשי ציבור פעילים בעיר.

שירי פרנצי-כהן: אז אני עוד פעם שואלת, שתי שאלות אפילו, תרשה לי, בגלל שלא ענית לי על שאלה.

שמואל בוקסר: לא, שאלה אחת.

שירי פרנצי-כהן: א' - מי בחר את האנשים שם?

שמואל בוקסר: אני.

שירי פרנצי-כהן: ומה ההסבר המשפטי? כי גם אם זה לא ועדה מוועדות העירייה, יש פה ועדה שיש לה הרבה כוח.

שמואל בוקסר: לא, לא, שאלת, אין יותר.

שירי פרנצי-כהן: אני שואלת את שולמית.

שמואל בוקסר: יש לך שאלה אחת. שאלת מי הקים, אני.

שירי פרנצי-כהן: ואתה בחרת גם את האנשים שיהיו שם, אחד אחד?

שמואל בוקסר: כן.

שירי פרנצי-כהן: הבנתי. אז עכשיו אפשר להבין גם מי היה שם.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של נעמי חסון, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

5.5.2026

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

הנדון: שאלתה לראש העיר לפי פקודת העיריות.

השטח שברחוב תרמ"ג מצומת הנפת הדגל בדרום ועד נחלת ראובן בצפון הינו אחד השטחים המוזנחים בעיר.

חלק מהשטח מכיל מכוניות מושבות או מצריכות תיקון של המוסך ממול, בחלק יש מצבור חומרי בניה, והשטח בכניסה לנחלת ראובן משמש חניית משאיות זבל ומחזור.

מדוע השטח כל כך מוזנח?

בכבוד רב,

נעמי חסון

חברת מועצת העיר

שמואל בוקסר: התשובה היא - מדובר בשטח פרטי, טאבו. שאלת המשך?

נעמי חסון: בשטח הזה, באזור הדרומי של השטח, יש אזור מגודר עכשיו, חדש יחסית. למה הוא מיועד?

שמואל בוקסר: לא, זה פרטי, לא מיועד לכלום. שטח פרטי, טאבו.

נעמי חסון: המגודר?

שמואל בוקסר: כל השטח הוא פרטי.

נעמי חסון: אבל חלקו הוא מגודר, אז הוא טאבו?

שמואל בוקסר: כל השטח של נחלת ראובן הוא פרטי.

מציג את השאילתה של נעמי חסון, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

05.05.2026

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

הנדון: שאילתה לראש העיר לפי פקודת העיריות.

ב - 06.2025 העלת בישיבת המועצה הצעה לסדר "מניעת אבק במגרש החניה

קניותר נס ציונה".

הוחלט להעביר אותה ולדון עליה בועדה לאיכות הסביבה.

עד היום הנושא טרם עלה. למתי זה מיועד לעלות ?

בכבוד רב,

נעמי חסון

חברת מועצת העיר נס ציונה

שמואל בוקסר: התשובה היא - יש לפנות ליו"ר הוועדה.

נעמי חסון: שאלת המשך - למה הוועדה לא מקיימת את החלטת המועצה?

שמואל בוקסר: יש לשאול את זה יו"ר הוועדה.

עודד עובדיה, ורד צברי-מזרחי, כפיר פונה ויואלה תבור עזבו את הישיבה

עמרי רווח יצא מחדר הישיבות

שמואל בוקסר: מציג את השאילתה של איתי דגן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

כיצד מתבצע פרסום מוקדם ועדכון שוטף לתושבים במהלך עבודות המתבצעות בעיר ?

שמואל בוקסר: התשובה היא - פרסום מוקדם של עבודות במרחב הציבורי מתבצע בהתאם להיקף העבודה וההשפעה שלה על משתמשי הדרך. עבודות להן השפעה ניכרת, מתפרסמות באופן רחב באתר, בקבוצות הוואטסאפ העירוניות, בערוצי הסושיאל ובמודעות והודעות לעיתונות. בעבודות גדולות, גם בשילוט.

איתי דגן: האם אפשר להגביר עוד יותר את הווליום לגבי הפרסומים? בעקבות תלונות תושבים.

שמואל בוקסר: זה תלוי באיזה עבודה מדובר.

איתי דגן: בעבודות תחת הכובע של העירייה.

שמואל בוקסר: בעבודות להן השפעה ניכרת, מתפרסמות באופן רחב באתר, בקבוצות הוואטסאפ העירוניות, בערוצי הסושיאל, יש לנו את כולם, מודעות או הודעות לעיתונות. ובעבודות עוד יותר גדולות, גם בשילוט חוצות. אין לנו עוד מקומות.

איתי דגן: מצוין, תפרסמו יותר ותדברו יותר. זה מה שאני שואל, האם אפשר.

שמואל בוקסר: עושים מה שצריך.

איתי דגן: עובדה שאומרים שלא מכירים מספיק.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של איתי דגן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

מהם הנהלים להפעלת מצלמות האבטחה בעיר למניעת אלימות?

שמואל בוקסר: האמת, לא הבנו את השאלה.

איתי דגן: תקרא ותבין.

שמואל בוקסר: המצלמות לא מונעות אלימות, המצלמות רק מתעדות אלימות.

איתי דגן: שאלתי מה הנוהל מבחינת העירייה ביכולות הצפייה שלה, מה הנהלים מבחינת האכיפה.

שמואל בוקסר: רואים הכל.

איתי דגן: לא, מה מותר ומה אסור, זה נוהל. מה חוקי ומה לא חוקי, זו השאלה.

שמואל בוקסר: לראות, מותר הכל. לאף אחד אסור לו לראות, חוץ ממנהלת המוקד או מהמשטרה, אם הם דורשים, או אם בית המשפט נותן לנו הוראה.

איתי דגן: רק היא יכולה לראות את הנוהל?

שמואל בוקסר: לא. את הצילומים.

איתי דגן: אני דיברתי על נוהל.

שמואל בוקסר: נוהל יש.

עמרי רווח שב לחדר הישיבות

גיל ממון: אני אענה. יש נוהל. פשוט שאלת לגבי אלימות. יש נוהל הפעלת מצלמות בעיר. אז לשאלתך, יש נוהל. פשוט צירפת לזה את נושא האלימות ובגלל זה לא הבנתי למה אתה מתכוון. כי אין נוהל על אלימות.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של נאור ירושלמי, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

5.5.2026

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

הנדון: שאלתה לישיבת המועצה לפי פקודת העיריית

בשבועות האחרונים עלתה לכותרות התופעה של אלימות בני נוער, ונושא ונדליזם במרחב הציבורי. כידוע, ברחבי העיר מוצבות מאות מצלמות אבטחה, המתעדות את הרחובות והגינות הציבוריות. ברצוני לשאול האם היו בחודשים האחרונים בעירנו מקרים של ונדליזם או אלימות שתועדו במצלמות האבטחה, וכיצד הם טופלו.

בכבוד רב,

נאור ירושלמי

חבר מועצת העיר

שמואל בוקסר: התשובה היא - בשנת 2026 תועדו שמונה מקרים, שהטיפול בהם כלל קנסות ו/או זימון הורים לשיחה עם אגף החינוך, מנהל הפיקוח, מנהלת ביטחון קהילתי וקב"ט ו/או זימון לשיחה עם מנהלת בית הספר ו/או הפניה להמשך טיפול על ידי המשטרה.

נאור ירושלמי: היו לא מעט מקרים, שאנחנו שאלנו על אירועים ספציפיים, וכל פעם נאמר לנו, כמה פעמים נאמר לנו המצלמה תקולה, הנושא לא תועד וכו'. האם כל מערך המצלמות בעיר תקין ב-100% וכשיר לפעולה?

שמואל בוקסר: אין 100% אף פעם.

שמואל בוקסר: מציג את השאילתה של נאור ירושלמי, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

שמואל בוקסר: התשובה היא - כמות פניות מתחילת השנה ועד ה-7.5.2026, בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד, בשנת 2026 היו 508 פניות עם 92% שביעות רצון מהטיפול בפנייה. בשנת 2025 היו 567 פניות עם 90.9% שביעות רצון מהטיפול. יש ירידה של 12% בכמות הפניות, למרות ריבוי העבודות והעשייה במרחב הציבורי.

נאור ירושלמי: באופן יחסי לנושאים אחרים של פניות, איפה עומדות הפניות בנושא ניקיון רחובות וגינות ציבוריות?

שמואל בוקסר: לא הבנתי את השאלה.

נאור ירושלמי: יש פניות בנושא ביטחון, יש פניות בנושא חינוך, יש פניות בנושא ההסברה. יש בכל מיני נושאים, השאלה מה היחס של זה?

שמואל בוקסר: אין לי את הנתונים עכשיו. זה לא קשור לשאלתה, אז אני לא יכול לשלוף לך את הנתונים.

נאור ירושלמי: לא, למה? זה שאלת המשך לאותה שאלתה. האם נושא ניקיון רחובות וגינות ציבוריות, הוא נושא שמקבל את הכי הרבה פניות, או שהוא נושא מקבל את הכי מעט, או באמצע.

שמואל בוקסר: לא שאלת את זה, אז לא ניתחנו את המספרים. אני לא יכול לשלוף מספרים ככה סתם.

נאור ירושלמי: אז אני אשמח לקבל ניתוח בהמשך בנפרד.

סעיף מס' 3 – אישור תב"רים

תב"רים חדשים באש"ח

שם התב"ר	סכום מבוקש	מימון קרנות הפיתוח	מימון אחר	מקור מימון אחר	הסבר
יינוץ ופיקוח למתחם ב'ג	2,500	2,500			קידום מתחם ב'ג והקמת מבני הציבור הנכלל ליוזי משפטי, שמאי ותכנוני
פיתוח רחוב העצמאות ומקווה ישראל סביב פינוי ביטי : סביב מתחם התחברות עירונית	8,108	5,964	2,124	השתתפות היום	פיתוח רחובות העצמאות ומקווה ישראל סביב פינוי ביטי : עב סלילה, מדרכות, תנועה נקת, תאורה, תקשורת וגיבון השיפוז ילול טיפול במשתיות ישנות, הצטיידות, ריהוט ועיצוב התללים הציבוריים
שיפוז משד"ר העירייה ברחוב הל חי	1,200	1,200			פיתוח נחלת ראובן : הכולל שכלים, גיבון תאורה, איחוי ישיבה, פרגולה, בבה, מסלה למספר מדון/קופה וטיפול בתשתיות מים, ביוב וחשמל
הקמת גינת כלבים ותוספת מחסן וחדר אמצעים	555	170	385	משרד החקלאות	הענקת גינת הכלבים לסטח חליפי עקב הקמת מתחם מד"א ותוספת מבנה קל לחדר אמצעים ומחסן
פיתוח רחוב קיבוץ גלויצט	12,000	12,000			פיתוח רחוב קיבוץ גלויצט, שדרוג תשתיות ושיפור המרחב הציבורי
פיתוח שכונת רמת בן צבי	47,500	47,500			פיתוח רחובות : הסייסים, הריון, ההסתדרות ששת הימים והחרש סביב מתחמי התחברות עירונית
אנרגיה והתחדשות טכנולוגית	10,000	10,000			הקמת מערכות סולאריות, הקמה שדרוג מערכות אנרגיה, עמדות טעינה לרכבים לטובת תושבי העיר
הכשרה למניעת פגע' קיץ	2,400	2,400			הכנת נס ציונה לעונת הקיץ : מניעת שרפות, רחבת עשבייה, חישוף שטחים פתוחים, פתיחת שבילי' אש דרכי גישה
הגשמת ושדרוג נן הסייסים	3,000	3,000			החלפת מתקני משחק, הוספת מתקני משחק נגישים, הקמת משטחי בלימה נגישים, הוספת הפללה, תאורה זריחה רחוב
שדרוג והקמת מערכת השקיה	1,500	1,500			שדרוג מערכת השקיה ברמת חי' החלפת ראשי מערכת, צברת ותת קרקעית ושדרוג המערכת הקיימת
	89,754				

עדכון תב"רים באש"ח

שנת פתיחה	מס' תב"ר	שם התב"ר	סכום מאושר	עדכון מבוקש	סכום לאחר השינוי	שינוי מימון קרנות הפיתוח	מימון אחר	מקור מימון אחר	הסבר
2012	1221	פרויקט מדידות ממוחשבות	2,025	500	2,525	500			ביצוע צילומי ארטופוטו, סקירת שינוי בניה ומדידות ממוחשבות
2023	1599	חיבור רחוב מכבי לרחוב המינין הראשון	2,700	800	3,500	800			הדלה בהתאם לאומדן המאושר לביצוע
2025		הקפת ב"ס תיכון חדשני נס:130	51,000	30,000	81,000	17,000	13,000	מ החינוך	הדלה בהתאם לאומדן המאושר לביצוע (אישור בתכנית החובש)
2023	1576	שדרוג רחבת קריית רחובות	7,000	8,650	15,650	5,650			הדלה בהתאם לאומדן המאושר לביצוע
2024	1628	רכישת ציוד קבע למחסני העירייה	150	150	300	150			הידוש ציוד שהתבלה והדלת כפויית למענה הולם לטשבים
						27,100			

שמואל בוקסר: קיבלתם את רשימת התב"רים. בבקשה, שאלות.

גיל אנוקוב: אני רוצה להתייחס באופן כללי לנושא של התב"רים. אני רוצה להקריא לכם את נוסח חוזר משרד פנים והנחיות הנהלת חשבונות ודיווח כספי ברשויות מקומיות מאפריל 2017 בנושא של תב"רים: "תהליך אישור של כל תב"ר הוא אישור הרשות עצמה, ראשית על ידי ועדת הנהלה, ועדת כספים, במידה

וקיימת ברשות, ולאחר מכן במועצת הרשות". עכשיו, מכיוון שלפני שתי ישיבות או שלוש ישיבות, הקמתם את ועדת ההנהלה, ונכון לאתמול בבוקר לא ראיתי פרוטוקול של ועדת ההנהלה,

שמואל בוקסר: זה לא חובה.

גיל אנוקוב: אני מקריא לך, אתה אומר לא חובה, אני מקריא לך. ולכן, אני רוצה שהנושא של התב"רים ירד מסדר היום, תקיימו ועדת הנהלה. יהודה אמר בישיבה אחרונה, שכרגע עד היום לא תיאמתם, עוד אין תאריך, ותעלו את זה לישיבה הבאה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: בכל הכבוד, למועצה יש סמכות לדון בתב"רים.

שמואל בוקסר: למועצה יש סמכות לדון בזה.

גיל אנוקוב: משרד הפנים אומר שצריך לקיים דיון בוועדת הכספים, בוועדת הנהלה ולאחר מכן להביא את זה למועצה.

נעמי חסון: אני רוצה באופן כללי לדבר על כל התב"רים בכלל, כיוון שהגשתי 140א' על שניים, שלושה תב"רים שנמצאים פה, ובעיקר על החדשים, וקיבלתי מענה, שאנחנו נמצאים בתחילת פתיחת התב"ר, וכרגע אין את המסמכים שאני מבקשת לעיין. וסך הכל ביקשתי לעיין בשרטוט תכנון הרחובות, הצעות מחיר שהתקבלו, ודברים מהסוג הזה. ואני שואלת באופן כללי, אולי כחברת מועצה חדשה, איך נקבעים הסכומים פה? הם סכומים לא מבוטלים. למשל, לדוגמה, אני סתם זורקת, פיתוח רחוב קיבוץ גלויות - 12 מיליון שקלים. האם סתם בא לעירייה לשים 1 ו-2 באותו זמן, בשונה מ-4 ו-5 אולי בשבוע אחרי זה? אני רוצה רק להבין, איך נקבעו פה הסכומים. על סמך איזה מסמכים, על מה מתקבל כשפותחים תב"ר חדש? אני יודעת שזה מסגרת, זה ברור לי שזה סכום התחלתי, שיכול להשתנות לכאן או לכאן, אבל על סמך מה? הצעות מחיר? ידע סתם? ניסיון? מישהו מבחוץ העלה סכומים כלשהם? על סמך איזה פרויקטים אחרים? אני מאוד אשמח לקבל הסבר מפורט.

שמואל בוקסר: הצעות מחיר, זה הדבר האחרון שיש בתהליך. כשהולכים לפתוח תב"ר, הצוות המקצועי, יחד עם היועצים, עושים הערכה, כך וכך קילומטרים, כך וכך קילומטרים סלילה, כך וכך קילומטרים מדרכה,

כך וכך קילומטרים חפירה, דיפון. עושים הערכה ומוציאים תב"ר. ברגע שאנחנו מאשרים תב"ר, מכניסים כסף לתב"ר ואז מביאים את היועצים המקצועיים, עושים את המדידה בדיוק, עושים את התכנון, ואז יש גם מפה, שרטוט, אם יש צורך, ואחרי שיש את זה, מזה מוציאים הערכה כספית לפי מחירון דקל, כי יש מטרים, הכל מסודר, יודעים בדיוק מה לעשות, ורק אחרי זה יוצאים למכרז ורואים מה יצא במכרז, איך זכו.

נעמי חסון: אז איך נקרא המסמך הראשוני שאתה ציינת?

שמואל בוקסר: הערכה.

גיל ממון: אומדן.

שמואל בוקסר: אומדן. נאור, בבקשה.

נאור ירושלמי: יש לי שאלות לגבי שני תב"רים. פיתוח נחלת ראובן - אין ספק שנחלת ראובן היא פנינה של נס-ציונה, מכל הבחינות, גם הנראות, גם ההיסטוריה, וגם השימושים שיש לה בשנים האחרונות. הרגע שמענו בתשובה לשאלתה פה של חברתי נעמי, שכל מרחב הכניסה לנחלת ראובן, הוא לא בשליטתנו בשום צורה, וכידוע, הוא ברובו מגרש חנייה למשאיות אשפה, על כל מה שכתוב בזה, ריחות, עומס ולכלוך. אנחנו מקימים פנינה מאחורי מגרש חנייה של משאיות פסולת. אני לא מצליח להבין את ההיגיון, איך מושכים אנשים לכזה דבר, כשככה נראית הכניסה לזה. זה לא קצת לכלוך, זה לא להביא עוד שני פועלי ניקיון לעשות את זה. אז זאת הערה ראשונה. הערה שנייה, חיבור רחוב מכבי לרחוב המניין הראשון, שזה פרויקט שחלק גדול מהתושבים שם, כידוע, מתנגדים אליו, והגישו ערר לוועדת הערר.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: ערר שנדחה.

נאור ירושלמי: והם כתבו לכם כמה מכתבים גם אחרי וכבר רואים שהסכום המאושר הוא לא מספיק, וזה מתחיל לגדול. השאלה, האם הסכום הזה הוא סופי, או שיש אפשרות שזה יגדל עוד פעם, זה דבר לא רצוי. ושאלה שלישית ואחרונה, אפרופו איך מעריכים הוצאות, פרויקט שדרוג רחבת קריית התרבות. עכשיו, כולנו מכירים את הרחבה, היא שטח נתון, השימוש בה הוא שימוש של רחבה. כלומר, מקום

שאנשים עוברים בו, או שאפשר לעשות בו גם אירועים, אבל אין פה הפתעות, כולנו מכירים את המקום. הסכום המאושר היה 7 מיליון, העדכון המבוקש הוא תוספת של יותר מפי שתיים, יותר מ-100%. זה ממש מעורר תהיות, לא שמישהו עושה פה משהו בכוונה ומשהו פלילי, אלא שמישהו מעריך בצורה מאוד מאוד לא מדויקת ולא קרובה אפילו. זה למעלה מפי שתיים. אין בזה שום היגיון. על זה לבד צריך לפסול את כל העניין. זה פשוט לא נתפס, פי שתיים. רחבה, מה, ריצפו אותה בזהב? לא. אנחנו שם כולנו כמה פעמים בשבוע, לא ריצפו אותה בזהב, לא עטפו אותה בגדרות מזהב, והדשא נשאר אותו דשא, עם דחליל, אפילו את הדשא בפעולה. אני לא מצליח להבין על מה יש כאן תוספת של 8,650,000 שקלים. כל הרחבה הזאת, 15 מיליון שקל, אפשר לבנות בזה כמה בתים בנס-ציונה.

שמואל בוקסר: אני אענה לך. נחלת ראובן, למרות החניה הפרועה שיש בכניסה, מי שלא שם לב, אתם יודעים איך נכנסו כל השנים לשם, דרך מעבר חצייה. תלכו לראות, פתחנו, עשינו כניסה ויציאה נפרדת. ולמרות זה, האירועים בנחלת ראובן, למרות כל הבלגן, Sold out, עוד לפני שהם מתחילים.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: בסוף זה קרקע פרטית, טאבו, לא מינהל, טאבו. ובעיקרון הוא יכול לעשות גדר ולסגור את הכל, והוא לא סוגר. הוא משתף פעולה. ואנשים שם חונים. ודרך אגב, זה גם מקום לכל אלה שבאים לישראל סנטר, לכל האזור המזרחי, ואנשים שם חונים. המשאיות שמה, את המשאיות, אני מקווה, אנחנו עושים עכשיו מגרש משאיות חדש, רחוב חרש, ואז אנחנו נוציא את משאיות האשפה שעובדות בעירייה, הם לא יהיו שמה. זהו.

עמרי רווח: רק להוסיף, שהאומדן של זה הוא סך הכל 100,000 שקלים בפיתוח של החניה מתוך 3.5 מיליון שקלים שהולכים להיות מושקעים בנחלת ראובן.

שירי פרנצי-כהן: אנחנו לא נגד.

עמרי רווח: אני רק אומר.

שמואל בוקסר: עכשיו אני אגיד לך, נאור, רחבת קרית התרבות, פה פקששנו משהו, זה היה צריך להיות רחבת התרבות וחידוש כל החוץ של מבנה קרית התרבות. למה זה היה 7 מיליון? בתוכנית האב לפיתוח הגדולה, של 1.072 מיליארד שקלים, שדרך אגב הצבעתם נגד, היה 7 מיליון, כי קיבלנו בהסכם הגג 5.850 מיליון, אם אני לא טועה, אז השלמנו את זה ל-7 מיליון. עכשיו, מכיוון שהיה שם תב"ר, היה כסף לתכנון, בניגוד לתב"ר שהוא בתולי, שעוד לא עשו תכנון, נכנסו כבר לתכנון מלא, גם של הרחבה וגם של שינוי כל החזית של קרית התרבות. את קרית התרבות בנו לפני 38 שנה, מאז לא נגעו בכלום, אז חידשנו את הספרייה, חידשנו את הפנים, עכשיו אנחנו מחדשים את המבנה.

עמרי רווח: ואת המיזוג אוויר גם.

שמואל בוקסר: את מיזוג אוויר החלפנו גם כן. ועכשיו אנחנו מחדשים את כל המעטפת של המבנה ואת הרחבה. לכן זה הסכום וזה כבר בא עם מספרים. זה כבר לא אומדן, זה הערכת מחיר עם חוזה לביצוע.

נאור ירושלמי: אז כל הגדרות פה בשורה הזאת לא נכונות.

שמואל בוקסר: לא, היה צריך תוספת.

נאור ירושלמי: אני אגיד איך אני רואה את זה. ההגדרה היא לא בהתאם לאומדן המאושר לביצוע, אלא בהתאם למה שאמרת, להערכות מחיר מעודכנות. מה שכתוב שם הוא לא נכון.

שמואל בוקסר: לא, למכרזים כבר.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: אין בעיה, נאור, בישיבה הבאה נשנה את שם התב"ר.

גלית אבינועם: אני רק אומרת שאנחנו מצביעים כאן על 116 מיליון שקל, שזה תב"רים בהיקף ממש, ממש מרשים, השקעה עצומה מכספי ציבור, ואני רוצה להתמקד בתב"ר של הכשרה למניעת פגעי הקיץ. אני גם דיברתי על זה בוועדת כספים אתמול, וביקשתי את האומדן, ונאמר לי שאתה תבדוק, עמרי, אם

אתה יכול להראות לנו את האומדן. שוב, אני חברת ועדת כספים, כמו שאר חברי, אנחנו נשמח לראות את האומדנים, על מנת להבין איך זה מפורט שם, מבלי להגיש 140א', ולהגיע מוכנים לשיבה. ספציפית לגבי האירוע הזה, שוב, אני לא יודעת איך זה מחולק, אז אני מסתכלת על המספר הכללי, שהוא 2.4 מיליון ש"ח, שרשום כאן שזה למניעת שריפות והדברת עשבייה, כאשר זאת איזושהי עדות נוספת לקיבוען המחשבת ולמדיניות מיושנת, שפוגעת בבריאות הציבור, ובאיכות הסביבה בנס-ציונה. כן, הדברת עשבייה מזמן עברה לטיפול בחרמוש, שזה עישוב ידני מבוקר, או כיסוח מכני, כאשר אנחנו משקיעים סכומי עתק באיזשהו פתרון קל ומאוד מאוד רעיל, כאשר טייפון, שזה חומר ההדברה שאנחנו משתמשים בו, יש לו רעילות בדרגה 4, שמוגדרת כמסוכנת לאדם ולבעלי חיים. ושאיפת רסיסים בזמן הריסוס עלולה להיות מסוכנת, והריסוס התבצע, ואני תיעדתי את זה וראיתי את זה בעצמי, כאשר הריסוס מתבצע בשעות שהרחובות פעילים, יש תושבים ברחובות, ויש גם אנשים וגם בעלי חיים, וזה חומר רעיל בדרגה 4. אני לא יודעת אם אתם מבינים את האירוע, זה ממש, ממש מסוכן.

ליאור אלימלך: אבל הסבירו לך שלא משתמשים בטייפון, אז למה את אומרת את זה?

גלית אבינועם: אני הקלטתי את איש ההדברה משתמש בחומר הזה והוא אומר במילים שלו, בהקלטה הזאת.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: אני רק רוצה להגיד לגברת, שהחומר שהיא אמרה, זה לא החומר שמרססים.

ליאור אלימלך: נכון, והסבירו לה את זה והיא עדיין אומרת שמרעילים ילדים.

(מדברים ביחד)

עמרי רווח: אני רק רוצה להגיד משפט. זה פשוט חמור כי בסופו של דבר אומרים פה דברים, הציבור מקשיב, בין אם עכשיו, בין אם אחר כך בהקלטה. נזרקים פה הרבה דברים לאוויר, אבל בסוף, כשמדובר בשעות שנמצאים תושבים ברחוב, וחומר שהוא רעיל ומסכן את הציבור, ובהכרח חומר דרגה 4, שפוגע בבריאות הציבור, ואנחנו משתמשים בחומר וכו', זה לא פחות מדיבה, גם על מי שמנהל את העירייה, וגם

על אנשי המקצוע, שבסופו של דבר עושים את העבודה שלהם, ולא משתמשים בחומר הזה. אז אני חושב שזה יותר חמור מסתם לשקר. פשוט יש פה אירוע הפחדה של הציבור.

שירי פרנצי-כהן: בסדר, אמרתם שזה לא נכון, מעולה.

גלית אבינועם: אתה טוען שלא מדברים כאן עם טייפון? שאלתי שאלה פשוטה, האם מרססים כאן עם טייפון, כן או לא?

ליאור אלימלך: אז אמרו לך שלא. היינו בישיבה ואמרו לך שלא.

גלית אבינועם: יש לי הוכחה שכן. אני שולחת לך את זה עכשיו.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן: יש לי חמש שאלות ואני אשמח לקבל תשובות. לגבי הנגשה ושדרוג גן השייטת. אני רוצה להבין, זה תב"ר חדש?

שמואל בוקסר: זה תב"ר חדש, כי אנחנו התחלנו את העבודה מהתב"ר הכללי, כי היה איזה עניין משפטי, והכל הסתיים. עכשיו אנחנו עושים תב"ר ספציפי, כי זה פרויקט ענק, 3 מיליון. ברגע שמאשרים את התב"ר, לוקחים את הכסף הזה, מה שכבר לקחנו, ומחזירים לתב"ר הכללי.

שירי פרנצי-כהן: מה זה תב"ר כללי? איך הוא נקרא?

שמואל בוקסר: תב"ר שדרוג גינות. שם זה כל הדברים הקטנים.

שירי פרנצי-כהן: והכסף יחזור, ה-6 מיליון, או לא יודעת כמה?

שמואל בוקסר: לא, 3 מיליון. כתוב 3.

שירי פרנצי-כהן: אז ה-3 מיליון יחזור לזה?

שמואל בוקסר: עוד לא הוצאנו 3 מיליון. מה שהוצאנו יחזור לתב"ר הכללי.

שירי פרנצי-כהן: מעולה, בסדר גמור. השאלה השנייה זה לגבי שדרוג מערכות השקיה. מתחילת הקדנציה הקודמת שלך דיברת על החלפת תשתית ההשקיה, במיליונים בזמנו אמרת. במרץ 2022 דובר, שעלות הפרויקט היא 2.6 מיליון, 20 קילומטר של צינורות השקיה, 50 ממטרות וכו'. אני רוצה להבין, למה אחרי פרויקט חידוש תשתיות כל כך גדול, למה צריך להשקיע שוב בשדרוג?

שמואל בוקסר: אני רוצה להגיד לך, בנס-ציונה יש בערך אלף דונם גינות. אני לא רוצה לתת הרצאה בחקלאות. אנחנו לא מחליפים את הכל במכה, אנחנו מחליפים לפי שנים, לפי צורך, לפי נזק. זה פרויקט מתמשך, וכשיסיימו עוד 10 שנים את כל ההחלפה, יצטרכו להתחיל את מה שעשינו לפני 7 שנים, להחליף אותם עוד פעם. זה Endless.

שירי פרנצי-כהן: מעולה. שאלה שלישית שלי זה לגבי שיפוץ משרדי העירייה ברחוב תל חי. אנחנו מדברים על 1.2 מיליון, נכון?

שמואל בוקסר: כן.

שירי פרנצי-כהן: גם תב"ר חדש.

שמואל בוקסר: כן.

שירי פרנצי-כהן: אני אשמח לדעת מה בדיוק הולכים לשפץ שם, ולא יזו מטרה? זה אגף?

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: נשאלה שאלה על תב"ר, שאלה הגיונית לחלוטין וזכותך לשאול ואני אסביר לך. הבניין הזה, אתר תל-חי, זה היה פעם בית ספר התומר, בנו אותו אי שם בסוף שנות ה-50, אני חושב. אני למדתי בממלכתי א'. והכנסו לשם הרבה מאוד פעילות. יש שם אגף הפיקוח, אגף הביטחון, קידום נוער ומעמד האישה. ואת יודעת, יושבים 3-4 בכיתה של 50 מטר. הלוא זה לא הגיוני.

שירי פרנצי-כהן: אז מה עושים שם, מורידים?

שמואל בוקסר: לא, לא מורידים כלום. צובעים, מחלקים לחדרים. יש שם גם את הפיקוח וגם את הגביה של הפיקוח. מגיעים לשם אנשים לשאלות והגיע הזמן שיסדרו גם את זה. אם פה אחרי 60 שנה אנחנו עושים, אז שם אחרי 40 שנה גם הגיע הזמן.

שירי פרנצי-כהן: מעולה. שאלה רביעית על אנרגיה והתחדשות טכנולוגית. היה לנו כזה תב"ר, אם אני זוכרת נכון, מדובר על עוד 10 מיליון על הפרויקט הקודם, או שזה המשך, או שזה חלק?

שמואל בוקסר: הפרויקט הראשון היה פאנלים סולאריים, 4 מגה-וואט. לקחנו אז הלוואה 22.5 מיליון.

שירי פרנצי-כהן: נכון. אני זוכרת.

שמואל בוקסר: דרך אגב, אנחנו חייבים אולי 15-14 כרגע. זה עובד נהדר, חסך לנו 50% בכסף. הפרויקט השני שכמעט סיימנו אותו, היה תוספת של תאורה. הפרויקט השלישי רץ היום, החלפת כל נורות הLED בבתי הספר, במשרדי העירייה. והפרויקט הרביעי, זה המשך, הקמת פאנלים סולאריים, וגם ניכנס לתחום האגירה.

יהודה חיימוביץ: וטעינת רכבים חשמליים.

שמואל בוקסר: וכמובן, טעינת רכבים חשמליים, שזה כורח המציאות.

שירי פרנצי-כהן: ומי יתפעל את עמדות הטעינה האלה?

שמואל בוקסר: החברה הכלכלית. כבר יש עמדות, אבל אנחנו מוסיפים עוד ועוד.

ליאור אלימלך: אני רוצה להגיד לכם שהביקוש ממש גבוה.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן: החברה הכלכלית משלמת על זה שכירות לעירייה, על העמדות טעינה?

שמואל בוקסר: לא. הן מבצעות את זה. בואו נגיד ככה, העמדות החשמליות, זה לא שלא מרוויחים, אבל זה שירות אמיתי לתושבים.

שירי פרנצי-כהן: לא, מרוויחים. היא מרוויחה מזה כסף.

שמואל בוקסר: בוודאי. אם הם לא מרוויחים, הם לא היו עושים את זה. אבל זה שירות לתושבים. קחי למשל את הבתים המשותפים, הם לא יכולים לעשות טעינה, זה סיפור גדול בבתיים המשותפים.

ליאור אלימלך: וגם במחיר הוגן, זה מאוד חשוב להגיד.

שירי פרנצי-כהן: לא, זה תלוי איזה בתים משותפים.

גיל אנוקוב: הבעיה שאנחנו מוציאים את ההוצאה והם לוקחים את ההכנסה. אז במקום שיכנסו הכנסות לטובת הפעילות השוטפת של העירייה, לתמיכות ספורט.

שמואל בוקסר: תסמוך עליי איך אנחנו מנהלים את העסק. אני לא רוצה לתת עכשיו את התוצאות הכספיות של החברה הכלכלית, למרות שאני יודע את זה, בתור היו"ר, זה עוד לא עבר דירקטוריון. אחרי שזה יעבור דירקטוריון, זה יבוא לפה גם כן, ותראה איזה חברה כלכלית עשינו. בבקשה.

(מדברים ביחד)

גיל אנוקוב: שלא יובן לא נכון, אין לי השגות על ההתנהלות של החברה הכלכלית.

שמואל בוקסר: אני שמח לשמוע.

גיל אנוקוב: אני רק אומר, שההכנסות שכרגע מופנות לחברה הכלכלית, אם היו מופנות לטובת קופת העירייה, היינו יכולים לעשות יותר פעילות ציבורית.

שמואל בוקסר: אבל אני מפנה את זה בצורה אחרת.

גיל ממון: מי שמממן את ההקמה את כל המקום של הטעינה והכל, זה אותה חברה, זה לא אנחנו.

גיל אנוקוב: 10.5 מיליון שקלים.

גיל ממון: זה לא זה, זה על דברים אחרים. אני רק אתקן את מה שאמרת, זה לא שאנחנו מוציאים את הכסף והם נהנים.

שמואל בוקסר: יש יותר התעסקות בתפעול.

גיל ממון: הם מקימים את הכל.

גיל אנוקוב: אני מזקק את מה שכרגע נאמר פה לפני כמה דקות על עמדות טעינה.

שירי פרנצי-כהן: השאלה האחרונה שלי זה לגבי הקמת גינת הכלבים. אני מבינה שזה במקום גינת כלבים שנמצאת איפה שמתחם עדה.

שמואל בוקסר: כן. זה בגלל שהרחבנו את מד"א, צריך להזיז אותה. וראית, קיבלנו 70% ממשד החקלאות.

שירי פרנצי-כהן: אבל אנחנו מראש ידענו שמתחם עדה הזה,

שמואל בוקסר: לא ידענו. לא.

שירי פרנצי-כהן: לא ידענו? כשהקמת את גינת הכלבים שם.

שמואל בוקסר: מד"א הקצבנו להם דונם וחצי. אחרי שהם ראו את הבעיה, וראו את הסיפור של 'עם כלביא', ו'שאגת הארי', וכל הסיפורים של הטילים הגדולים, הם החליטו שהם חייבים להעביר את כל מערכת האמבולנסים מתחת לאדמה. ואז שינינו להם את התב"ע, עשינו תב"ע חדשה. דרך אגב, אנחנו פה אישרנו באחת הישיבות הקודמות.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: את עדכון החוזה שלהם.

שמואל בוקסר: עדכון החוזה והגדלת השטח.

שירי פרנצי-כהן: אני זוכרת.

שמואל בוקסר: וזו התוצאה, ואת רואה מי את רוב הכסף משלם.

שירי פרנצי-כהן: זאת אומרת, ההעתקה הזו, לא ידענו על זה מראש, וזאת הסיבה.

שמואל בוקסר: לא, הקצבנו דונם וחצי והתברר בסוף שהם צריכים שניים. עוד שאלות?

דנה שחק-כץ: אני רוצה לשאול. לגבי חיבור רחוב מכבי לרחוב המניין הראשון. ממה שהבנתי, ממה שהתושבים הבינו לפחות, זה שהחיבור הזה נעשה ממש סמוך למעבר חציה של בית הספר, של ראשונים.

עמוס לוגסי: הכל יזוז.

שמואל בוקסר: דרך אגב, כשאני למדתי בבית הספר, זה נקרא ממלכתי א', זה היה פתוח, והיינו הולכים שם ברגל.

דנה שחק-כץ: גם בזמני.

שמואל בוקסר: זה לא הנושא, אבל אני אגיד לך בכמה מילים, אנחנו הולכים לשנות את הכניסה לבית הספר ראשונים. הכניסה עוברת דרומה, למעבר החציה הדרומי, ומעבר החציה הזה מתבטל.

דנה שחק-כץ: השאלה אם אנחנו נעשה את החיבור הזה אחרי שנעביר את הכניסה, כדי שלא יהיה מסוכן?

שמואל בוקסר: לא, את החיבור הזה נעשה בכל מקרה.

נאור ירושלמי: לא, היא שאלה מה פער הזמנים, מה קודם?

שמואל בוקסר: מבחינת זמנים, אני מניח יהיה שלושת רבעי שנה. דרך אגב, ב-1.7 מתחילים להרוס את הבניין הישן של ראשונים.

נאור ירושלמי: ושינוי הכניסה, זה בהמשך?

שמואל בוקסר: זה תוך כדי, כן.

דנה שחק-כץ: קודם נעשה את החיבור, ואחרי זה נעביר את הכניסה של בית הספר, או קודם נעביר את בית הספר?

שמואל בוקסר: לא, אנחנו מתחילים את זה יחד, גם את הכביש וגם את בית הספר. אני מעריך, שהכביש יסתיים בערך שלושת רבעי שנה, נגיד, לפני.

דנה שחק-כץ: זאת אומרת, שהחיבור יהיה לפני שיעבירו את הכניסה?

שמואל בוקסר: כן.

דנה שחק-כץ: זה קצת מסוכן.

שמואל בוקסר: לא מסוכן.

עמוס לוגסי: יעמדו משמרות.

שמואל בוקסר: יש שם משמרות זה"ב ולא יקרה שום דבר, ואם היה צורך, נסגור את הכניסה הזאת, ירדו עוד 50 מטר ויכנסו מלמטה. עוד שאלות?

דנה שחק-כץ: כן. יש פה את הקמת בית ספר תיכון חדשני, אני רואה שזה תב"ר מתמשך, כשאישרנו אותו זה עוד לא היה בזמני, אז השאלה איפה זה, באיזה שכונה?

שמואל בוקסר: זה פינה של נאות יוסי שבו.

איתי דגן: זה אושר בתוכנית חומש.

שמואל בוקסר: זה אושר בתוכנית חומש 50 מיליון, וזה אותו סיפור מה שאמרתי קודם. בתוכנית הגדולה, זה היה רק הערכה. אחרי הערכה עשינו תב"ר. התחלנו תכנון, קיבלנו פרוגרמה, תכנון מפורט כבר, ובעקבות התכנון המפורט, בא העדכון כמה זה יעלה.

דנה שחק-כץ: לגבי בית הספר, למה תיכון? זאת אומרת, יש איזושהי תחזית דמוגרפית שמראה מה הצורך שיהיה באזור?

שמואל בוקסר: בוודאי. אנחנו נבנה סתם בית ספר?

דנה שחק-כץ: אפשר לראות אותה?

שמואל בוקסר: כן.

איתי דגן: זה הכרה בצורך.

שמואל בוקסר: זה מתוכנן לשכונה החדשה, הצפון מזרחית.

דנה שחק-כץ: לזאת ששם? זה עוד מיליון שנה.

שמואל בוקסר: מי אמר לך? כבר שיווקו שם 1,050 מגרשים. סיימנו את התכנון, מתחילים עבודות תשתית תוך כמה חודשים.

ליאור אלימלך: את תהיי בקדנציה שיתחילו, ואת תראי את הבנייה.

שירי פרנצי-כהן: זה לא מתנגש עם מה שאתה אומר, שכמות הילדים בבתי הספר היסודיים היום מאוד קטנה, ובגלל זה סגרו בית ספר. וכמובן הם הולכים עכשיו לאט, לאט להתקדם עם ה-, אז גם בתיכון, עוד 3 שנים ו-4 שנים ו-5 שנים, תהיה ירידה. אז גם אם אתה מוסיף, עדיין אתה נשאר כמו ה-,

שמואל בוקסר: אנחנו עוד לא בונים. אנחנו לא מתחילים לבנות אבל אנחנו חושבים קדימה. אנחנו חושבים על הצורך. בשכונה הזאת ייבנו שני בתי ספר תיכון, ושלושה בתי ספר יסודיים. והמצוקה הכי גדולה, בייחוד בצד המזרחי, פארק המדע ובן יהודה מפוצצים, יש שם גם פינוי בינוי כבד, ביד אליעזר.

שירי פרנצי-כהן: מה הצפי לפתיחה שלהם?

שמואל בוקסר: לפתיחה של בית הספר הזה? בין 5 ל-7 שנים.

ליאור אלימלך: אבל תדבר על בית הספר. זה בית ספר אחד המיוחדים שהולך להיות.

שמואל בוקסר: דרך אגב, אישרו חמישה בתי ספר כאלה בארץ, אנחנו אחד מהחמישה. עוד שאלה?

(מדברים ביחד)

גיל אנוקוב: ראש העיר, אני רוצה לשמוע את חוות הדעת של היועצת המשפטית במפורש, על מה שהעליתי בתחילת הנושא.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: קודם כל, לא ראיתי את חוזר המנכ"ל הזה.

גיל אנוקוב: אני אקריא לך, אני יכול לתת.

נאור ירושלמי: זה חוזר מנכ"ל שאת מכירה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: שאני מכירה?

שמואל בוקסר: היא תבדוק ונראה.

גיל אנוקוב: ודבר אחרון, אנחנו בישיבה לדעתי או האחרונה או לפני האחרונה, דיברנו על הגדלת התב"ר של שיפוץ בניין מכבי.

שמואל בוקסר: לא הספקנו, כי שמה אין לנו אומדן עדיין.

גיל אנוקוב: 47 מיליון שקלים למתחם הטייסים.

שמואל בוקסר: בטח, שם יש לנו תב"עות, אנחנו יודעים בדיוק מה הולכים לעשות שמה.

ליאור אלימלך: לא, אבל זה חשוב. הנושא של מכבי חייב שיעלה מהר.

שמואל בוקסר: ברגע שיהיה אומדן, בחודש הבא יהיה לנו את האומדן וזה יבוא לתב"ר.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: אני מעלה את אישור התב"רים להצבעה.

מי בעד אישור תב"ר ייעוץ ופיקוח למתחם ביג?

איתי דגן: אתמול בוועדה עמרי הציג ודיברנו על הדברים, אולי שווה להציג מה נאמר.

שמואל בוקסר: עברנו להצבעה.

בעד: שמואל בוקסר, סמדר אהרוני, ערן רפאל, עמוס לוגסי, ליאור שרון, ליאור אלימלך, יהודה חיימוביץ, עמרי רווח, איתי דגן, דנה שחק-כץ.

נמנעים: שירי פרנצי-כהן, נעמי חסון, נאור ירושלמי, גיל אנוקוב, גלית אבינועם.

החלטה: מאשרים ברוב קולות פתיחת תב"ר עבור ייעוץ ופיקוח למתחם בגין ביג בסך 2,500,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד אישור תב"ר פיתוח רחוב העצמאות ומקווה ישראל סביב מתחם התחדשות עירונית?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר עבור פיתוח רחוב העצמאות ומקווה ישראל סביב מתחם התחדשות עירונית בסך 8,108,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר שיפוץ משרדי העירייה ברחוב תל-חי.

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר עבור שיפוץ משרדי העירייה ברחוב תל-חי בסך 1,200,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר פיתוח נחלת ראובן?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר עבור פיתוח נחלת ראובן בסך 3,500,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר הקמת גינת כלבים ותוספת מחסן וחדר אימוצים?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר הקמת גינת כלבים ותוספת מחסן וחדר אימוצים בסך 555,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר פיתוח רחוב קיבוץ גליות?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר פיתוח רחוב קיבוץ גליות בסך 12,000,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר פיתוח שכונת רמת בן-צבי, כל השכונה?

בעד: שמואל בוקסר, סמדר אהרוני, ערן רפאל, עמוס לוגסי, ליאור שרון, ליאור אלימלך, יהודה חיימוביץ, עמרי רווח, דנה שחק-כץ, שירי פרנצי-כהן, נעמי חסון, נאור ירושלמי, גיל אנוקוב, גלית אבינועם.

נמנע: איתי דגן.

החלטה: מאשרים ברוב קולות פתיחת תב"ר עבור פיתוח שכונת רמת בן צבי בסך 47,500,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר אנרגיה והתחדשות טכנולוגית?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר עבור אנרגיה והתחדשות טכנולוגית בסך 10,000,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר הכשרה למניעת פגעי קיץ?

בעד: פה אחד.

בעד: שמואל בוקסר, סמדר אהרוני, ערן רפאל, עמוס לוגסי, ליאור שרון, ליאור אלימלך, יהודה חיימוביץ, עמרי רווח, דנה שחק-כץ, שירי פרנצי-כהן, נעמי חסון, נאור ירושלמי, גיל אנוקוב, איתי דגן.

נגד: גלית אבינועם.

החלטה: מאשרים ברוב קולות פתיחת תב"ר עבור הכשרה למניעת פגעי קיץ בסך 2,400,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר הנגשה ושדרוג גן השייטת?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר עבור הנגשה ושדרוג גן השייטת בסך 3,000,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד פתיחת תב"ר שדרוג והקמת מערכות השקיה?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר עבור שדרוג והקמת מערכות השקיה בסך 1,500,000 שקלים.

שמואל בוקסר: מי בעד עדכון תב"ר מספר 1221, פרויקט מדידות ממוחשבות?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד עדכון תב"ר מספר 1221 – פרויקט מדידות ממוחשבות, כמפורט בחומר הרקע אשר צורף לסדר היום.

שמואל בוקסר: מי בעד עדכון תב"ר מספר 1599, חיבור רחוב מכבי לרחוב המניין הראשון?

בעד: שמואל בוקסר, ליאור שרון, ליאור אלימלך, יהודה חיימוביץ, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, עמרי רווח.

נגד: שירי פרנצי-כהן, איתי דגן, דנה שחק-כץ, גלית אבינועם, נעמי חסון, גיל אנוקוב, נאור ירושלמי.

החלטה: מאשרים ברוב קולות עדכון תב"ר מספר 1559 – חיבור רחוב מכבי לרחוב המניין הראשון, כמפורט בחומר הרקע אשר צורף לסדר היום.

שמואל בוקסר: מי בעד עדכון תב"ר הקמת בית ספר תיכון חדשני, נס/130?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד עדכון תב"ר הקמת בית ספר תיכון חדשני, נס/130, כמפורט בחומר הרקע אשר צורף לסדר היום.

שמואל בוקסר: מי בעד עדכון תב"ר מספר 1576, שדרוג רחבת קרית התרבות?

בעד: שמואל בוקסר, ליאור שרון, ליאור אלימלך, יהודה חיימוביץ, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, עמרי רווח.

נגד: שירי פרנצי-כהן, איתי דגן, דנה שחק-כץ, גלית אבינועם, נעמי חסון, נאור ירושלמי.

נמנע: גיל אנוקוב.

החלטה: מאשרים ברוב קולות עדכון תב"ר מספר 1576, שדרוג רחבת קרית התרבות, כמפורט בחומר הרקע אשר צורף לסדר היום.

שמואל בוקסר: מי בעד עדכון תב"ר מספר 1628, רכישת ציוד קבוע למחסני העירייה?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד עדכון תב"ר מספר 1628 – רכישת ציוד קבוע למחסני העירייה.

סעיף מס' 4 – אישור השתתפות בהשתלמות השנתית לפורום הסגנים, מ"מ ומשנים ראשי הרשויות

המקומיות

רו"ח ליאור בן-טריה: הזמנות העבודה משנת 2025 ומשנת 2026 מוצגות לכם ומצורפות לפרוטוקול, כדלהלן – ונדרשות אישור המועצה.

עיריית נס-ציונה
מספר ח.פ. : 500272000
שנת תקציב : 2026
שנת פתיחה : 2026
כתובת: הבנים 9
טלפון: 08-9383838

עיריית נס-ציונה
גזברות

מקור : גרסת הדפסה : 1

עיריית נס-ציונה
גזברות
2026-01-17
נתקבל

הזמנת עבודה / קבלנית : 49
השתלמות הרשויות המקומיות 2026
תאריך הזמנה : 06/01/2026

פרטי יחידה מקבלת	פרטי יחידה מזמינה
<p>יחידה מקבלת : 7941 לשכת ראש העיר מקבל : לילי פראג'ל כתובת : רחוב הבנים 9 טלפון : 039383811 אימייל :</p>	<p>יחידה מזמינה : 8001 מזכירות העירייה מזמין : לילי פראג'ל כתובת : רח' הבנים 9 נס-ציונה טלפון : 08-9383801 אימייל :</p>

הערות

השתלמות השנתית מרכז השלטון המקומי 8-11/2/26 מלון אריאה אילת

הנגזר ממזינים בזאת הטובין/השרותים הרשומים מטה:

שורה	פירוט	סכום ללא מע"מ	סכום הנחה	סה"כ
1	השתלמות מרכז השלטון המקומי לשנת 2026 יחידה מקבלת : 7941 לשכת ראש העיר ס. תקציב: 1611100780 שונות	5,390.00	5,390.00	5,390.00
2	השתלמות מרכז השלטון המקומי לשנת 2026 יחידה מקבלת : 7941 לשכת ראש העיר ס. תקציב: 1611100780 שונות	3,790.00	3,790.00	3,790.00
3	השתלמות מרכז השלטון המקומי לשנת 2026 יחידה מקבלת : 7941 לשכת ראש העיר ס. תקציב: 1611100780 שונות	3,790.00	3,790.00	3,790.00

סה"כ להזמנה :	12,970.00
סה"כ הנחה :	0.00
סה"כ לפני מע"מ :	12,970.00
סה"כ מע"מ 18.0% :	0.00
סה"כ כולל מע"מ :	12,970.00

1. הזמנה תקפה ל - 60 יום.

2. חובה לצרף לחשבונית את ההזמנה או לרשום את מספר ההזמנה.

3. חריגה מסכום ההזמנה/מספר פריטים/מחיר, אינה מחייבת את העירייה.

4. תשלום שוטף +45 יום מקבלת החשבונית בגזברות (חתימה מאושרת על ידי המקבל/מחנ)

חשבונית יש להגיש באמצעות "פורטל הספקים" <http://citybiz.co.il>

עד עם כל של השנה

מליאה מן המניין 6/2026 - 14/5/2026

עיריית נס-ציונה

עד עם כל של השנה

כג טבת תשפ"ו
08:52 12/01/2026

עיריית נס ציונה
מספר ח.פ. : 500272000
שנת תקציב : 2026
שנת פתיחה : 2026
כתובת הבנים 9
טלפון: 08-9383838

המשך הזמנה מס' 49

ליאור בן טריה, רו"ח
גבר העירייה

מליאה מן המניין 6/2026 - 14/5/2026

עיריית נס ציונה
 מספר ת.פ. : 500272000
 שנת תקציב : 2025
 שנת פתיחה : 2025
 כתובת : הבנים 9
 טלפון : 08-9383838

כ אייר תשפ"ו
 14:19 07/05/2026

ה ע ת ק	לכבוד
גרסת הדפסה : 1	עמותת המרכז לסגני ראשי רש עוסק מורשה : 580360279 רחוב הארבעה 21, תל אביב טלפון : 03-6844295 פקס : sganimi@masham.org.il מספר ספק : 6316199000

*** הזמנת עבודה / קבלנית : 680**

פורום סגנים - 6-19/2/2025
 תאריך הזמנה : 06/02/2025

פרטי יחידה מזמינה ומקבלת
יחידה : 8000 גזברות מקבל : ערן לבב אמייל : כתובת : הבנים 9 נס ציונה טלפון : 08-9383848

הננו מזמינים בזאת הטובין/השירותים הרשומים מטה:

שורה	פירוט	סכום הנחה	סה"כ
1	עומרי רווח יחידה מקבלת 8000 גזברות כתובת : הבנים 9 נס ציונה טל : 08-9383848 ס תקציב : 1611200521 השתלמויות	4,483.05	4,483.05
2	סמדר אהרוני יחידה מקבלת : 8000 גזברות כתובת : הבנים 9 נס ציונה טל : 08-9383848 ס תקציב : 1611200521 השתלמויות	4,483.05	4,483.05
3	עמוס לוגסי יחידה מקבלת 8000 גזברות כתובת : הבנים 9 נס ציונה טל : 08-9383848 ס תקציב : 1611200521 השתלמויות	4,483.05	4,483.05

סה"כ להזמנה :	13,449.15
סה"כ הנחה :	0.00
סה"כ לפני מע"מ :	13,449.15
סה"כ מע"מ 18.0% :	2,420.85
סה"כ כולל מע"מ :	15,870.00

1. הזמנה תקפה ל - 60 יום
2. חובה לצרף לחשבונית את ההזמנה או לרשום את מספר ההזמנה
3. חריגה מסכום ההזמנה/מספר פריטים/מחיר אינה מחייבת את העירייה
4. תשלום שוטף+45 יום מקבלת החשבונית בגזברות (חתומה מאושרת על ידי המקביל/מחוס)

חשבונית יש להגיש באמצעות "פורטל הספקים" <http://citybiz.co.il>

ערן לבב
 יו"ר

שמואל בוקסר: יש שאלות?**גיל אנוקוב יצא מחדר הישיבות**

גלית אבינועם: אני אשמח להתחיל. אנחנו מסתכלים כרגע על שתי הזמנות עבודה, אחת ב-15,000 שקל, ואחת ב-13,000 שקל, ואנחנו צריכים לשאול, יש רגע שהציבור צריך להפסיק להתייחס לדברים כמובנים מאליהם, ולשאול שאלות קשות. למרות שההשתלמויות האלה חוקיות, מה הערך האמיתי של ההשתלמויות, שממומנות מכספי ציבור לנבחרי ציבור? אלה משמעויות של עלויות מאוד מאוד גדולות, כאשר בפועל יש כאן תרבות דיון, שאנחנו רואים אותה גם במליאה הזאת, שהיא לא דיון ענייני, אלא שיח כוחני, התפרצויות, זלזול בשאלות לגיטימיות, וגם סגנון התבטאות שאינו ראוי. זה לא חוסר הסכמה פוליטי, זה עניין של רמת ניהול בסיסית, ועולה שאלה אמיתית - האם אחרי כהונה של הרבה שנים, תקציבים והשתלמויות, זו עדיין התרבות שמתקיימת בחדר הישיבות, אז מה ההשתלמות הזו בעצם תעזור? הציבור לא אמור לממן השתלמות על מנת לקבל עוד מאותו הדבר. הוא לא מממן אותם כדי לראות שוב ושוב את אותה התנהלות קלוקלת. הוא מצפה לשיפור, לאחריות ולסטנדרט ציבורי. ברור, כאשר אין פער מורגש בין ההכשרות לבין המציאות במליאה או בוועדות, שוב, בוועדת כספים גיל אנוקוב קילל אותי אתמול עם המילים המאוד לא יפות – פוסטמה. ומילים אחרות.

שמואל בוקסר: זה לא נאום מהמקום.

(מדברים ביחד)

עמוס לוגסי: גיל לא פה, היא לא יכולה לדבר, אי אפשר על בן אדם שיצא.

שמואל בוקסר: בבקשה, שאלות מקצועיות.

שירי פרנצי-כהן: קודם כל, אנחנו מאשרים גם את 2025 וגם את 2026? כי היה לנו דיון במרץ 2026.

גיל ממון: התשובה היא כן.

שירי פרנצי-כהן: איפה אישור גזבר ואישור מנכ"ל שצריך? אני שואלת את שולמית. לא צריך פה אישור גזבר לדבר כזה?

גיל ממון: אישור גזבר יש לך.

רו"ח ליאור בן-טריה: אישור גזבר יצא על הזמנת העבודה. בעמוד השני יש את החתימה שלי ובשנה שעברה זו החתימה של ערן.

גיל ממון: יש לך אישור גזבר של ערן מ-2025, ויש לך אישור גזבר ב-2026.

גיל אנוקוב שב לחדר הישיבות

שירי פרנצי-כהן: מעולה. יצאו חמישה חברי מועצה, עד כמה שאני זוכרת ואני רואה פה רק שלושה. מי שילם את כל השניים האחרים?

סמדר אהרוני: מי החמישה שיצאו, בבקשה?

ערן רפאל: זה עלה בשאלתה וגם ענו.

שירי פרנצי-כהן: זה היה בשאלתה. אתם מאתגרים את הזיכרון שלי. אתה, ליאור שרון, לוגסי, יהודה היה צריך ללכת ולא הלך, אני זוכרת שראש העיר אמר את זה. ליאור אלימלך, נכון? ועמרי רווח.

נעמי חסון: עמרי וסמדר.

סמדר אהרוני: עמרי וסמדר נסעו על חשבונם ועל חשבון ימי החופש שלהם.

שירי פרנצי-כהן: אבל עמרי כתוב פה.

עמרי רווח: זה שנה שעברה.

סמדר אהרוני: ערבבת את כל השנתיים ביחד, בקצב הזה יצאו 20. לא. שנה, שנה.

שירי פרנצי-כהן: אז עמרי ואת הוצאתם מכספיכם על הזה?

סמדר אהרוני: השנה.

שירי פרנצי-כהן: מעולה. למה אנחנו מאשרים את זה בדיעבד, ולא כמו שצריך, לפני?

גיל ממון: כי לא ידענו שצריך להביא את זה למועצה, גילינו את זה לאחר מכן.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן: עוד שאלה, האם העירייה השתתפה בסכומים נוספים מעבר למה שמופיע פה?

שמואל בוקסר: לא.

שירי פרנצי-כהן: שום דבר? אוקיי. האם אתם חושבים שבשנה כזאת, וראש העיר גם דיבר באחד הנאומים שלו באחת מישיבות המועצה, שאנחנו צריכים להדק חגורות. היה פה עניינים של להוריד מהשעות הנוספות של העובדים. היה פה כל מיני גזרות במירכאות.

גיל ממון: שבוטלו, אגב. לא הורדנו.

שירי פרנצי-כהן: שבוטלו, סבבה, אבל זה שנת הידוק חגורות, ראש העיר אמר את זה, לדעתי, במילותיו. האם אתם לא חושבים, אני פונה אליהם חברי הקואליציה, לחסוך פה 13,000 ב-2026, ועוד 15,000 ב-2025, 28,000 שקל בשנתיים, שזה לא מעט כסף, ואפשר לעשות עם זה דברים מהממים בחינוך, ברווחה? אנחנו נשמח שתצטרפו אלינו, לפחות בשנת הידוק חגורות, או בשנה הקרובה, ב-2027, שלא נלך להשתלמויות. ואני אשאל שאלה אחרונה את היועצת המשפטית. אני מבינה שאנחנו מאשרים פה בהצבעה, נכון? זה לא רק דיון.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: בטח, בהצבעה.

שירי פרנצי-כהן: אז האם יכולים להצביע פה אנשים שיצאו להשתלמות הזאת?

שמואל בוקסר: כן.

עמוס לוגסי: בטח, הם חברי מועצה.

שירי פרנצי-כהן: לא. אני יכולה להקריא לך את הסעיף בחוק, סעיף 122 לפקודת העיריות.

שמואל בוקסר: זה חוזר מנכ"ל, זה לא בחוק.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: לא, היא רוצה גם לדבר על ניגודי עניינים, על 122(א).

שירי פרנצי-כהן: סעיף 122 לפקודת העיריות קובע, כי "חבר המועצה אשר טיפל בנושא שיש לו עניין אישי בו, עבר עבירה פלילית". ואני חושבת שהם לא יכולים להצביע.

יהודה חיימוביץ: אז אסור לסגן להצביע כשמעבירים מי הולך להיות סגן. יש הגדרה של עניין אישי, אבל יש פה יועצת משפטית, היא תענה.

שירי פרנצי-כהן: לא, אני מזכירה לך שבישיבת הדירקטוריון על תאגיד המים, ליאור אלימלך יצא מההצבעה.

יהודה חיימוביץ: זה לא אותו דבר.

שירי פרנצי-כהן: זה אותו דבר לחלוטין.

יהודה חיימוביץ: אוקיי, את לא אשת מקצוע, גם אני לא.

שירי פרנצי-כהן: בגלל זה אני שואלת את שולמית, שתיתן את חוות דעתה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: אני לא הייתי רואה בזה עניין אישי, כי היציאה היא יציאה בתפקיד. זאת אומרת, אני לא רואה פה טובת הנאה אישית. יש אנשים שהם מכהנים בתפקיד מסוים, ומכוח התפקיד יצאו להשתלמות. זה לא עניין אישי שהם מצביעים עכשיו על הנכס האישי שלהם וכו'.

שירי פרנצי-כהן: אבל שני הסגנים שיצאו, הם שילמו מכספם. תוקף תפקידם זה סגנים, ממלאי מקום ומשנים. ממלאת המקום והסגן, שניים מתוך החמישה שילמו מכספם. אז השלושה, ליאור שרון וערן רפאל, זה לא סגנים ולא ממלאי מקום ולכן, הם לא יכולים,

שמואל בוקסר: סליחה, הבנו את זה בפעם הראשונה. שולמית, הם יכולים להצביע?

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: קודם כל, אני שאלתי את עצמי את השאלה הזאת, הבנתי שזה כנס של סגנים ומשנים, וערן הוא משנה.

שמואל בוקסר: סגנים ומשנים.

(מדברים ביחד)

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: וליאור שרון יצא כחבר מועצה. אגב, זה השתלמות שחבר מועצה זכאי לה.

שירי פרנצי-כהן: לא, זה השתלמות של סגנים וממלאי מקום.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: ההשתלמות עצמה, אני מסכימה שבטייטל שלה.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן: אז איך הוא יכול להצביע?

שמואל בוקסר: הוא יכול להצביע, זו הפסיקה.

(מדברים ביחד)

ערן רפאל: דבר ראשון, הפורום הזה הוא פורום של סגנים, משנים וממלאי מקום. והראיה הגדולה, שגם משנים לראש העיר, לא רק מנס-ציונה, אלא מכל הארץ, הם גם בעלי זכות בחירה לפורום הסגנים והמשנים.

עמרי רווח: הוא גם נקרא ככה באופן רשמי באתר.

שירי פרנצי-כהן: הכנס רשום כנס סגנים וממלאי מקום.

(מדברים ביחד)

ערן רפאל: הם שינו את זה, תבדקי מה שאמרתי.

עמרי רווח: שירי, את רוצה להסתכל בטלפון שלי? כתב ההשתלמות השנתית לפורום הסגנים, ממלאי מקום ומשנים ראשי הרשויות המקומיות.

(מדברים ביחד)

ערן רפאל: אני כמשנה לראש העיר גם חבר בפורום הסגנים, גם מימשנו את זכותנו,

שירי פרנצי-כהן: אבל ליאור הוא לא זה ולא זה.

שמואל בוקסר: שירי, אם לא תפסיקי להפריע, אני מעלה את זה ישר להצבעה, ונעבור לסעיף הבא.

(מדברים ביחד)

ערן רפאל: אז דבר ראשון, זה גם למשנים. אנחנו גם חברים בפורום הסגנים והמשנים. גם מימשנו את זכותנו בהצבעה לראשות הפורום הזה, וזה אומר שאנחנו חברים שם, ולכן אנחנו יצאנו כחוק. אני יכול להגיד לכם, שחוץ מהעניין של הלמידה, שאני חושב שהיא תורמת הרבה בעבודתנו הציבורית, הבאנו מהכנס הזה, היינו, כמו שצוין, גם סמדר, גם עמרי, גם ליאור, גם אני וגם עמוס, הרבה מאוד כסף לעיר נס-ציונה, ואני לא מתכוון גם לפרט את זה עכשיו.

שירי פרנצי-כהן: מה זה אתה לא מתכוון לפרט?

ערן רפאל: אני אתן לעמוס לפרט כי הוא היה השושבין של המהלך, אבל גם אנחנו. יושבים שם חבר'ה מקק"ל, וישבו שם חבר'ה מהסוכנות, ויצרנו איתם קשרים חיוביים לטובת תושבי העיר, ואני אומר לך, שוב,

אם עמוס ירצה לספר באריכות, אבל אני אומר לך שגם אני, בקשרים שיזמנו שם, הבאנו כמה וכמה דברים טובים לתושבי העיר, ואני מדבר על סכום דו ספרתי, פי כמה ממה שהעירייה הוציאה, ולכן אני חושב, שלבוא ולהגיד אפשר לחסוך 12,000 ולתת אותם לרווחה, אני האחרון שיזלזל ברווחה ובחינוך, מה שאפשר העירייה משקיעה בחינוך וברוחה. לצד זה גם העירייה משלימה בהשתלמויות, וזה דבר חיובי וטוב.

(מדברים ביחד)

גיל אנוקוב: אני רוצה לגעת ברמת המקור בעניין הזה, ובלי להיכנס לתכנים של ההשתלמות שהייתם, אני הייתי מצפה ממי שנסע להשתלמות, שבסופו של דבר יוציא סיכום להשתלמות הזאת, כדי שיהיה פה איזו עקומת למידה לשנים הבאות, למי שיהיה משנים וסגנים לראש העיר. אני לא ראיתי שעשיתם דבר כזה, ומן הראוי שתעשו ותפיצו את זה גם לחברי המועצה, גם הסגנים, גם כל מי שיהיה שם. זה דבר ראשון. דבר שני, אני דיברתי כמה פעמים על השתלמות לחברי ועדת המשנה, הוועדה הכי חשובה בעיר, לדעתי, עם הכי הרבה משמעויות משפטיות ותכנוניות וכדומה. אני קיבלתי תשובה שלילית.

עמוס לוגסי: לא, לא שלילית.

גיל אנוקוב: דיברנו לגבי תקציב, יש השתלמויות של אוניברסיטת תל אביב, שלושה ימי עיון וכדומה וכדומה, לחברי ועדת המשנה. אז זה לא מתכתב לי עם היציאה של המשנים להשתלמויות כאלה ואחרות באילת, ושתקציב לחברי ועדת המשנה בסכומים שהם בעשרות מונים יותר נמוכים מהסכומים שאנחנו מדברים עליהם, אין כסף לזה. אז אם יש פה באמת חשיבות מאוד מאוד גדולה לצאת להשתלמויות, אז א' – תביאו לנו את התוצרים של השתלמויות, ותשלחו גם אותנו, חברי מועצה, לצורך העניין הזה. אתה לא צריך לקחת על הראש שלך את הטעויות של המנכ"לית הקודמת, שלא הביאה בשנה הקודמת את האישור הזה, היא הייתה צריכה לעשות את זה, בטח לגבי 2025, אני לא יודע לגבי התאריכים של 2026. לגבי ההצבעה, אני נסעתי בקדנציה הקודמת לזולינגן ואני לא השתתפתי בהצבעה על הנסיעה הזאת. אז אם זה מחויב שהם לא ישתתפו, אני לא יודע מה הדרישות של החוק, אותי הוציאו מהשיבה.

שירי פרנצי-כהן: אני חושבת שצריך לחשוב על זה, שולמית. זה לא הגיוני.

שמואל בוקסר: סליחה, זמנך עבר, את אמרת את שלך.

שירי פרנצי-כהן: היא היועצת המשפטית, היא תיתן את הדין, אם יש בעיה.

סמדר אהרוני: לצערי הרב, לא ניתנה לי זכות הדיבור אחרי דבריה של גלית אבינועם, אבל לדבר על פורום סגנים ותרבות דיבור, והשתלמות של סגנים ותרבות דיבור, אין לזה קשר בכלל. כל מטרת הכנסים הללו, זה העשרה של ההון האנושי בעירייה, ואני חושבת שאתם צריכים, להיפך, לעודד את זה. ואני מסכימה עם גיל, גם לוועדת מכרזים,

(מדברים ביחד)

סמדר אהרוני: מה שרציתי לומר, שנהפוך הוא, במקום להתווכח ולהגיד למה נסעו, ולמה הם לומדים, אתם צריכים לשמוח ולעודד את ההשקעה בהון האנושי בעירייה.

(מדברים ביחד)

סמדר אהרוני: דנה דיברה על השתלמות של ועדת מכרזים, וגיל אמר ועדה הכי חשובה זה הוועדה לתכנון ובנייה. גם ועדת מכרזים היא ועדה חשובה וגם לה צריך כלים מקצועיים. אז אני חושבת, שכל מי שמרגיש שיש לו צורך בהשתלמות, שיפנה למנכ"ל ולראש העיר. זה לא קשור לפורום סגנים. פורום סגנים גורם לשני דברים. אחד, לפתח וללמוד דברים נוספים, ולמידת עמיתים, שאני חושבת שלמידת עמיתים יש עוצמה מטורפת. אף אחד מאיתנו לא המציא את הגלגל. כל אחד מאיתנו מעתיק כזה או אחר ממישהו אחר, וכשאתם שומעת שבכרמיאל נעשה משהו מעניין ומרתק, אני לא יכולה לעקוב אחרי 246 רשויות, אבל כשאתם ראש עיר מספר בפורום של סגנים על משהו שנעשה, אפשר בהחלט להעתיק את זה, וזה בסדר גמור, אין שום בעיה עם זה. אני לא רואה בעיה עם לצאת לפורום וללמוד ולהעשיר, ולהביא את זה לעיר שלנו.

(מדברים ביחד)

ערן רפאל: אולי זה המקום להגיד גם מזל טוב לסמדר, ראש העיר, שבכנס האחרון היא מונתה למשנה לראש לשכת הסגנים והמשנים, אז מגיעה לה גם שאפו.

סמדר אהרוני: תודה רבה, והיום השתתפתי באישור המאזן הכספי לשנת 2025. תודה רבה.

נאור ירושלמי: סמדר, אני חייב להגיד לך שאני מופתע. בקדנציה הקודמת, כששנינו היינו סגנים, בשכר או בתואר, מדי שנה היינו מתייעצים בינינו על כנס הסגנים באילת. ומדי שנה, ככל הזכור לי כל השנים, יכול להיות שאני טועה, תתקני אותי, אולי הייתה שנה שאני לא זוכר, החלטנו יחד, שאין טעם בהוצאת הזמן ובהוצאת הכסף הזאת, לא בניהול הזמן, ולא בניהול, בין אם זה כסף פרטי שלנו ובין אם זה כסף של העירייה. ואני לא מבין, ואני אשמח לשמוע מה השתנה בקדנציה הזאת, שפתאום זה נהיה חשוב.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן יצאה מחדר הישיבות

נאור ירושלמי: כמו שנאמר כאן, אבל אני חושב שזה חשוב לחזור על זה, אנחנו בשנים מאוד מאתגרות מבחינה לאומית ותקציבית, במיוחד בעירייה שלנו, לנוכח כמה דברים שקרו כאן, כמו התביעה הייצוגית ודברים נוספים, ולהוציא חמישה חברי מועצה, שליש מהמועצה,

ערן רפאל: שלושה.

נאור ירושלמי: חמישה יצאו. שניים שילמו על עצמם וזה מכובד ואני מכבד.

סמדר אהרוני: והם דיווחו על ימי חופש.

נאור ירושלמי: לכנס יקר באילת, לא ממש מעיד על מדיניות של הידוק חגורות. אני חושב שצריך להסתכל גם קדימה, ולחשוב איך עושים מינון של הדברים האלה, לא בלהוסיף גם חברי אופוזיציה להשתלמויות, אלא איך עושים מינון בכלל לדברים האלה, כי יש הוצאות חיוניות ויש הוצאות שהן בעיניי, וכך היה בקדנציה הקודמת, נראו פחות חיוניות, ואכן, לפי זה חסכנו המון כסף לעירייה בקדנציה הקודמת.

סמדר אהרוני: ראש העיר, מאחר ונאור פנה אליי באופן אישי, וזה נכון שהתייעצנו, אז אני רוצה להגיד לך נאור, שנכון התייעצנו וחשבנו והסכמנו שזה מיותר, אבל לאור העובדה של שיח שלי עם סגנים אחרים, אמרו לי סמדר תקשיבי, זה טעות ובשנה שעברה יצאתי, ובאמת הבנתי שזה טעות, שלמידת עמיתים היא חיונית לעיר ולמועצת העיר, ולכן החלטתי לנסוע. הפעם התעקשתי לנסוע מכספי, על חשבוני בגלל שחשבתי שזה נכון.

נאור ירושלמי: למה לא כולם עשו את זה, לדעתך?

סמדר אהרוני: אני אחראית עליי.

עמוס לוגסי: לגבי הנושא הזה שנסענו להשתלמות - אנחנו מפרים אחד את השני, הסגנים של נס-ציונה, מי שדיבר על חינוך, מי שדיבר על רווחה. בערים אחרות דיברו, ואחד מפרה את השני. עכשיו, אנחנו גם פוגשים אנשים, ואני במקרה שלי גם פגשתי איזה חבר, ותוך כדי מינגלינג ותוך כדי דיבור, הצלחתי להשיג 5 מיליון שקלים לנס-ציונה.

שמואל בוקסר: מהקרן הקיימת.

עמוס לוגסי: זאת אומרת, אם לא הייתי נוסע, אז היינו מפספסים את הכסף הזה.

שמואל בוקסר: היינו חוסכים 5,000 שקל על הנסיעה שלך ומפסידים 5 מיליון שקל מקרן קיימת.

נאור ירושלמי: לאיזו מטרה?

שמואל בוקסר: בעיקר לפיתוח גינות, הצללה, בעיקר שצ"פים.

עמוס לוגסי: כל מה שקשור פיתוח. לא משנה, זה בא לעירייה.

סמדר אהרוני: כל הכבוד, עמוס. יפה מאוד.

נאור ירושלמי: ככה זה עובד? אין קולות קוראים, מכרזים? איך זה עובד? נפגשים עם אנשים בכנס וישר מקבלים את הכסף?

סמדר אהרוני: נאור, אתה יודע את זה טוב מאוד, היית שם.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: לפני שלושה ימים קיבלתי מכתב רשמי מקרן קיימת, בלי קול קורא, שאישרו לנו 5 מיליון שקל לרשימה שלמה של דברים. זה מכסה לנו המון דברים.

עמוס לוגסי: אז תראו, כמו במקרה הזה, שיוצאים מזה גם דברים טובים.

שירי פרנצי-כהן שבה לחדר הישיבות, גלית אבינועם יצאה מחדר הישיבות

נעמי חסון: בהזמנת עבודה של שנת 2026, יש לנו חדר אחד שהוא בסכום גבוה יותר. אני אשמח לדעת מדוע, בשונה מההזמנה של 2025, שכל החדרים אותו דבר, זו שאלה ראשונה. דבר שני הרבה יותר מהותי, אני רואה שבשנת 2025 הסעיף התקציבי שממנו נלקחה ההוצאה הזאת, היא מהשתלמויות, שזה באמת השתלמות וככה צריך להוציא מהסעיף התקציבי המתאים. בהזמנת העבודה של 2026, זה עבר לשונות. אז נכון שההשתלמויות קצת ירדו בתקציב, אבל אני אשמח לדעת, כי זה בעצם אותה השתלמות, זה צריך לרדת מסעיף ההשתלמויות.

רו"ח ליאור בן-טריה: קודם כל, מבחינת סעיפים תקציביים, ברגע שהזמנת העבודה יוצאת מתקציב שהוא מתוקצב, מבחינתי כגזבר העירייה זה תקין. זאת אומרת, זה שזה ב-2026 יצא מסעיף שונות, זה היה גם יכול לצאת מסעיף השתלמויות. אבל מבחינתי סעיף שהוא מתוקצב, זה בסדר גמור. ולגבי השאלה שלך על הסכומים, היו שני חדרים, שהם היו ביחד, זה ה-3,790. זאת אומרת, היו שני סגנים, שני חברים שהיו בעצם באותו חדר, והחדר השלישי זה חדר לבד.

שמואל בוקסר: חדר ליחיד. עוד שאלות?

עמרי רווח: אני רוצה להגיד, שקודם כל במקרה הזה, ראש העיר, אני חושב, נוהג נורא בזהירות ובאחריות בעניין הזה, באיזשהו סוג של רוטציה, ככה שאני מכיר שבערים אחרות כמעט כל כנס, כל תאגיד, כל פורום סגנים, משנים יורדים, אבל באמת בוא נגיד שזה ככה הערת שוליים. אבל רק שתדעו, אני לא חושב שיש פה איזושהי התפזרות. על אחת כמה וכמה, שבמקרה האחרון, אני אתן לכם דוגמה קצת על הערך המוסף כשחוזרים מכנס כזה. מן הסתם, שירדתי על חשבוני, אז בכלל אני מרגיש בנוח לומר את זה. הקמנו פורום של מחזיקי תיקי חינוך ברשויות המקומיות, ערים גדולות, כמו ירושלים, כמו ראשון-לציון, שמתמודדות עם אותם אתגרים, מצוקת כוח אדם, עבודה אל מול משרד החינוך, ואנחנו מחליפים שם הרבה, הרבה מאוד ידע, משתפים ונעזרים אחד בשני. אז קודם כל, אני יכול להגיד לכם שזה איזשהו תוצר אחד. ולגבי מה שגיל ביקש ושאל, אז אני חושב שזה דוגמה אחת. והפעם השנייה, בכנס האחרון שר החינוך השתתף באותו פאנל שהשתתפנו, פאנל של מחזיקי תיקי חינוך, והוא הביע נכונות להשתתף ושמשרד החינוך ייקח חלק פעיל בתוכנית שאנחנו, בעזרת השם, נכניס שנה הבאה, של סירת חרמות והנגשת הפניה של התלמידים. אז אני חושב שלפחות על פי הדברים שהוא אמר, הוא ייקח את זה כפיילוט ארצי ראשון בנס-ציונה ואני מאוד מאוד מקווה שבסופו של יום זה יפגוש גם ערים אחרות ויציל עוד ילדים בערים אחרות. זו דוגמה קטנה לאיפה כן אפשר למצוא את הערך המוסף בתוך הכנסים האלה, וכמובן על הלמידה, שאין מה לדבר, בהשתלמות עצמה. אני חושב שזה היה מיותר השיח הזה, אבל זה שלכם.

דנה שחק-כץ: אני רוצה לשאול משהו על הסעיף התקציבי שדיברת קודם, על השונות. אני מבינה שזה לא משנה, אבל בסוף שנה, כשאנחנו עושים את ההכנסות וההוצאות, אז אנחנו כן מסתכלים לפי סעיפים?

שמואל בוקסר: בסוף. השורה האחרונה בסוף מסתכלים.

דנה שחק-כץ: כן, אבל הרבה פעמים ראיתי שבתקציב של השנה, כשישבתתי פה במקרה, זה שאתם אומרים ככה תיכננו להוציא ולא יצא, אז אנחנו מקזזים ומוסיפים. אז זה כן משפיע בסופו של דבר על איך אנחנו מסתכלים, אלא אם כן תוציאו השתלמויות אחרות ותכניסו את זה לתוך הסעיף הזה.

שמואל בוקסר: לא, ממש לא.

דנה שחק-כץ: אז תסבירו לי איך לא.

שמואל בוקסר: בואו נעלה את זה להצבעה. שולמית, בבקשה.

גלית אבינועם שבה לחדר הישיבות

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד אישור השתתפות בהשתלמות שנתית בשנת 2025 ובשנת 2026, בהתאם להזמנות עבודה שצורפו לכם?

שמואל בוקסר: מי בעד?

בעד: שמואל בוקסר, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, יהודה חיימוביץ, ליאור שרון, ליאור אלימלך, עמרי רוח.

נגד: שירי פרנצי-כהן, איתי דגן, דנה שחק-כץ, גלית אבינועם, נעמי חסון, גיל אנוקוב, נאור ירושלמי.

החלטה: מאשרים ברוב קולות השתתפות בהשתלמות שנתית בשנת 2025 ובשנת 2026, כמפורט בחומר הרקע אשר צורף לסדר היום.

סעיף מס' 5 – אישור יציאה למכרז משותף לרכבי ליסינג ואישור נציג העירייה למכרז זה

שמואל בוקסר: דברי ההסבר מצורפים לפרוטוקול, וכדלהלן:

Municipality of Ness Ziona

עיריית נס-ציונה
אגף אסטרטגיה ולוגיסטיקה

20 אפריל 2026
ג' אייר תשפ"ו

לכבוד חברי מליאת העיר

הצטרפות למכרז משותף למכרז ליסינג - דברי הסבר למועצת העיר

לעיריית נס ציונה 34 רכבי ליסינג תפעולי למשימות תפעוליות (בטחון, שפ"ע, לוגיסטיקה ושירות) ועבור מנהלים. בשנת 2022 הצטרפה העירייה למכרז משותף של רשויות לליסינג תפעולי לרכבים. תנאי המכרז אפשרו לעירייה להתייעל תקציבית מעצם הסבת רכבים תפעוליים בבעלות עירייה לרכבי ליסינג, מהלך זה חסך מתקציב העירייה ירידת ערך הרכבים ועלויות טיפול שוטף ותחזוקת הרכבים וכן אפשר רציפות תפקודית עם רכב חליפי בזמן שרכב נכנס למוסך.

בכוונת העירייה להצטרף השנה למכרז משותף של מספר רשויות בתחום הליסינג התפעולי לרכבים בו יבוצעו התאמות למפרט הרכבים החדשים שנכנסו לשוק מהמכרז הקודם, וכן דגשים ואפשרויות נוספות שאפשרו לרשויות לשפר את תנאי המכרז הקודם ולקבל מחיר אטרקטיבי למסלול ליסינג נוסף, בן 4 שנים, במחיר מחל וכיצא בזה.

בהתאם, נדרש אישור המועצה ומינוי נציג העירייה לנועדת המכרזים המשותפת.

המסגרת המשפטית:

בהתאם להוראות ס' 2 לחוק מכרזים משותפים, תשל"ב-1972 (להלן: "חוק מכרזים משותפים") מוגשת לאישורכם הצעה להצטרפות מכרז משותף לרכבי ליסינג.

החוק מאפשר למספר רשויות מקומיות להתארגן יחד לצורך התקשרות בחוזה הטעון מכרז פומבי, להזמנת טובין, להזמנת שירותים או לביצוע עבודות, ע"י פרסום מכרז פומבי משותף. ההחלטה על קיום מכרז משותף נתונה בידי הרשויות המקומיות.

חוק מכרזים משותפים והתקנות שהותקנו עברו, נועדו לאפשר לרשויות מקומיות בעלות צרכים דומים המעוניינות, לפנות להליך של פרסום מכרז משותף, בין אם לצורך ניצול היתרון לגודל ובין אם להקטין עלויות הכנת מכרז ולאו בשל הצורך לבצע עבודה במשותף, שתוצאותיו יועמדו לרשות הרשויות המשתתפות והן פטורות מלפרסם מכרז לאותו נושא, בעצמן. על הרשויות המקומיות המבקשות להתאגד, חלה החובה להקים ועדת מכרזים משותפת, אשר החלטותיה יהוו את הסמכות העליונה במכרז, החלטות פרטניות של הרשויות.

מטרתו הכללית של חוק המכרזים המשותפים, לאפשר חסכון בעלויות הכרוכות בהוצאת מכרזים נפרדים על-ידי כל אחת מהרשויות. יתכן שתוצאת לוגיא של המכרזים המשותפים עשויה להיות גם החלת

המחירים המוצעים ע"י מגישי ההצעות, שכן מבקש ההצעה עשוי לשקול בין שיקוליו את האפשרות שזכייה במכרז תאפשר ליותר מרשות אחת, ואולי לרשויות רבות, להתקשר עמו בחוזה.

להלן מס' יתרונות של המכרז המשותף:

- ממנף את היתרון לגודל - נס ציונה רשות קטנה בהיקף רכבי לסינג ובמכרז המשותף היא חלק מקבוצת רשויות.
- המכרז המשותף מאפשר יצירת פול כללי של רכבים שיאפשרו מתן הטבות נוספות לקבוצה, דוגמת ביטול חריגה ממכסת הק"מ, החזרת רכבים נוספים ללא קנס יציאה וכיו"ב.
- מגדיל את יכולת המיקוח לשיפור תנאי הליסינג ומאפשר לרשויות לקבל מחיר ושירות המתאים לעסקה בעלת היקף נרחב.
- ניצול של נקודת הזמן הנוכחית שבה מחירי הליסינג בירידה.
- האפשרות לעבוד מול זכיון לתקופה של עד 5 שנים – מפשטת תהליכים, מייעלת ומקצרת הפעילות בכל מישורי העבודה השוטפת.
- מאפשר ליצור "פול ק"מ משותף" של כל רכבי הליסינג ברשות.
- בחירת מספר ספקים במכרז מאפשרת לאורך תקופת המכרז, ליהנות מתמחור גמיש, הגדלת מגוון הרכבים המוצעים ובחירת הספק המועדף מבחינת השירות, המחיר וזמני אספקת הרכב הנדרש.
- חיסכון במשאבים וזמן חשוב של עריכת המכרז.
- אין לרשות עלות השתתפות במכרז, היא נגבית מהחברות הניגשות למכרז.
- הרשות לא נדרשת לשלם עמלת ניהול כמו במכרז משכ"ל 4.5%, היא ניגבת מהחברות הזוכות במכרז.
- הרשות פועלת ישירות מול הזכיון ולא נדרש את התיווך של משכ"ל כעוד גורם בתהליך הזמנת הרכב.

להלן הרשויות שאישרו עד כה השתתפות במכרז: עיריית טבריה, עיריית ק, שמונה, עיריית יהוד מונסון, מוא"ז תמר, מוא"ז גליל עליון, מוא"ז גוש עציון.

לסיכום, אנחנו מבקשים לאשר הצטרפות עיריית נס ציונה למכרז משותף של רכבי לסינג ולמנות את משה אשכנזי כנציג שלנו בוועדת המכרזים המשותפת.

בכבוד רב,

אפרת דימארי

מנהלת אגף אסטרטגיה ולוגיסטיקה

ערן רפאל יצא מחדר הישיבות

גיל ממון: אני רוצה אסביר לכם על המכרז שאנחנו מבקשים שתצביעו עליו. לעירייה יש 34 רכבי לסינג, 6 מהם הם רכבים תפעוליים, 28 הם רכבים אישיים, והעירייה משתמשת בהיבט של הליסינג לצרכים שהיא בוחרת, בין אם זה אישי ובין אם זה תפעולי. יש את מכרז משכ"ל, ואנחנו מבקשים להצטרף למכרז שהוא עם רשויות נוספות, כי הוא מוזיל לנו בעלויות. יש לכם בעמוד השני למכתב שצורף לכם את כל היתרונות. למעשה, גם אין לנו קנסות יציאה, התשלום החודשי הוא זול יותר, הקילומטראז' הוא גבוה יותר ומפורטים לכם פה כל יתר הדברים. זה מביא לחיסכון במשאבים ואין לנו עלות השתתפות במכרז. זאת אומרת, אם אנחנו מצביעים עכשיו ואנחנו מצטרפים, אנחנו לא חייבים לקחת כלי רכב, למרות שאנחנו עתידים לקחת כלי רכב, כי זה זול יותר ממשכ"ל, ולכן אנחנו מבקשים את התמיכה שלכם, יש פה פשוט חיסכון כלכלי.

שמואל בוקסר: שאלות?

איתי דגן: קודם כל, אני מבחינתי שמח על ההצטרפות למכרז. ברגע שהוא נותן ערך מוסף ונותן לך בסופו של דבר מפרט יותר רחב, מוריד עלויות, זה דבר מבורך כל הצטרפות למכרז משותף באופן כללי. וזה שהעירייה הייתה בעבר במשכ"ל, יש עוד אופציות.

(מדברים ביחד)

איתי דגן: ואתה גם לא מחויב למשוך, אתה יכול להחליט ולהוציא נהלים ספציפיים לרכבים ספציפיים וזה מבורך.

גיל ממון: נכון.

גלית אבינועם: יש לי שאלה לגבי ההתאמות הספציפיות, שאנחנו נוכל לקבל בעצם בהתאמות לנו, לעובדי העירייה ולאגפים השונים. האם יש לנו איזושהי בעיה עם המכרז הספציפי הזה, או עם הנהלים שלו?

גיל ממון: מה זה התאמות? תסבירי לי.

גלית אבינועם: לא יודעת. יש לנו אגפים שונים כאן, אגף ביטחון, שפ"ע, כל אחד צריך רכב אחר, האם נוכל לקבל את אותן הגדרות שאנחנו רוצים?

גיל ממון: כן. את יכולה לקחת איזה רכב שאת רוצה, רכב חשמלי, רכב מסחרי, הכל לפי את התשלום החודשי שלו.

גלית אבינועם: שאלה נוספת לגבי שירות, אני שואלת לדעתך. במכרזים רב-רשותיים, כאשר חברת ליסינג אחת זוכה בהרבה רשויות, אז בעצם אנחנו, אם יש לנו איזושהי בעיה ספציפית ואנחנו הופכים להיות בורג במערכת, במקום להיות המנהלים של הזוכה במכרז הספציפי שלנו, האם אתה צופה איזושהי בעיה מבחינת שירות כאן?

גיל אנוקוב יצא מחדר הישיבות

גיל ממון: לא, כי יש לנו נציג. יש מי שמרכז את כל זה, שזה יהוד-מונוסון, זה כתוב לכם, יש לכל אחד נציגים ובסוף חייבים גם להגיד, כמו שנאור אמר פה, אנחנו ממשיכים את מה שהתחלנו לפני חמש שנים, ואנחנו מאוד מרוצים מהמעבר לחברה הזאת, ולכן אנחנו לא צופים בעיות.

גלית אבינועם: לא, אבל יהיה מכרז ותיבחר אולי חברה אחרת.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: כן, יכול להיות שכל חברה אחרת.

גיל ממון: נכון.

איתי דגן: אתה לא יכול למשוך גם, אגב.

גלית אבינועם: שאלה נוספת, האם יש כאן איזשהו סיכון טכנולוגי? כי זה מהלך לחמש שנים, על פי מה שרשום כאן?

גיל ממון: כן.

גלית אבינועם: האם בחמש שנים, שזה התקשרות ארוכת טווח במימדים הטכנולוגיים שלנו; ואנחנו נמצאים באיזשהו שדרוג של רכבים חשמליים, כן הלאה וכן הלאה, אוטונומיים, what ever, לא יודעת מה יהיה מחר, אבל האם נוכל לבצע התאמות במרכז תוך כדי תנועה במהלך החמש שנים האלה לטובת הייעול של המערכת הזאת?

גיל ממון: אז אני אסביר את זה מכיוון אחר. בסוף בא עובד, יש לו רשימה של כלי רכב, והוא בוחר לעצמו איזה רכב שהוא רוצה. אתם יודעים שיש זיכוי במס אם זה רכב חשמלי, אם זה רכב היברידי, אם זה רכב פלאג-אין, אז בסוף העובד בוחר. אם העובד מבקש להחזיר את הרכב לפני תום השלוש שנים, יש קנס שצריך לשלם. בשנה הראשונה זה שלושה חודשים, בשנה השנייה זה חודשיים ובשנה השלישית זה חודש אחד. אגב, במרכז הזה אנחנו לא משלמים קנס, בניגוד למשכ"ל, כך שזה הבחירה של העובד איזה רכב לקחת ואם הוא רוצה להחזיר. אנחנו לא מתערבים בזה.

גלית אבינועם: ואיך שאתה רואה את זה, איך שהסברת את זה לפני זה, האם לדעתך נציג אחד מטעמינו, מטעם העירייה, שינהל את כל צי הרכבים של כל הרשויות, האם זה מספיק?

גיל ממון: הנציג שלנו, יש נציג של החברה, שהוא הנציג מול כל מי שחתמו איתו את החוזה, כל מי שרשום לכם פה, הרשויות שהצטרפו. הוא עובד מול אותו נציג. אם יש קלקול ברכב, אז יש מרכז שירות, שמכניסים את הרכב. אם רוצים להחליף את הרכב, עובדים מול אותו נציג. לא מחליפים רכב, זה פעם בשלוש שנים. ולכן השיח איתו הוא לא שיח תדיר, אלא פעם ב-. אין עם זה בעיה וזה עובד טוב.

גלית אבינועם: והפער והחיסכון מצדיק את המהלך הזה?

גיל ממון: כן, לגמרי.

גלית אבינועם: מה הפער, פלוס מינוס?

גיל ממון: אנחנו מקבלים יותר קילומטר' שנתי, אנחנו בלי קנסות, אם יש תאונות אנחנו לא משלמים השתתפות עצמית, מגוון הרכבים הוא גדול יותר, והתשלום החודשי על כל רכב, החלק היחסי של העירייה, הוא נמוך יותר.

נעמי חסון: ומה עמלת הניהול? במשכ"ל 4.5%?

גיל ממון: אין לנו את זה.

שמואל בוקסר: אין את העמלת ניהול.

גיל ממון: במשכ"ל יש לך 4.5%, פה אין לך.

נעמי חסון: פה אין, אז גם את זה אתה חוסך.

גיל ממון: נכון, ולכן זה הרבה יותר כלכלי.

(מדברים ביחד)

נעמי חסון: מי הנציג מטעמינו?

גיל ממון: משה, הסגן של אפרת.

שמואל בוקסר: תעלי את זה להצבעה.

גיל אנוקוב וערן רפאל שבו לחדר הישיבות

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד אישור יציאה למכרז משותף לרכבי ליסינג, ואישור נציג העירייה

למכרז זה, מר משה אשכנזי, מאגף לוגיסטיקה, כנציג העירייה?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד יציאה למכרז משותף לרכבי ליסינג ומינוי מר משה אשכנזי, מאגף

לוגיסטיקה כנציג העירייה בוועדת המכרזים המשותפת במכרז זה. .

סעיף מס' 6 – הצעות לסדר

סמדר אהרוני: מציגה את הצעתה לסדר בנושא הסדרת פינות תרומה במרחב הציבורי וריכוזן במרכז קיימות העירוני – "חפציונה", המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

מאי 2026

לכבוד
ראש העיר
מר שמואל בוקסר

הנדון הצעה לסדר : הסדרת פינות תרומה במרחב הציבורי וריכוזן במרכז קיימות העירוני – "חפציונה"

בשנים האחרונות התפתחו ברחבי העיר פינות תרומה יזומות של תושבים, המאפשרת העברת בגדים, ספרים, וחפצים לשימוש חוזר. יוזמות אלו מבטאות רוח קהילתית מבורכת וערכי ערבות הדדית. עם זאת, בפועל חלק מהפינות הפכו למוקדי הזנחה ומפגעים תברואתיים, הפוגעים במרחב הציבורי ובאיכות התושבים. לאור זאת, מוצע להסדיר את הנושא באמצעות ריכוז פעילות התרומות והמסירה במרכז העירוני – "חפציונה", אשר נותן מענה מקצועי נגיש ומכבד הן לתורמים והן לצרכי השירות. הצעת החלטה :

1. להפסיק הצבת פינות תרומה מאולתרות במרחב הציבורי ולאסוף זאת באופן מדורג.
 2. לרכז את כלל פעילות התרומה והמסירה במרכז הקיימות.
 3. לצאת לקמפיין הסברה עירוני שיכוון את הציבור להעברת החפצים דרך מרכז הקיימות העירוני – "חפציונה"
- מהלך זה ישמור על יוזמה קהילתית וערכי נתינה, לצד שמירה על הסדר, הניקיון ואיכות המרחב הציבורי.

בברכה
סמדר אהרוני
סגנית וממלאת מקום ראש העיר

סמדר אהרוני: אני רוצה רק להוסיף משהו אישי, קיבלתי לא מעט תלונות מתושבים, שכנים בעיקר של המקום הזה. היה שיח בין שכנים, ביקשו לפנות את זה, שכנים לא הסכימו ונוצרו סכסוכי שכנים שחבל, פוגעים במרקם הקהילתי של העיר, ולכן הבאתי את זה לשולחן הזה, כדי שנעשה פה אסדרה בעניין הזה.

שמואל בוקסר: מה את מבקשת, להעלות לדיון, להעביר לוועדה, להוריד את זה מסדר היום או לדחות לישיבה הבאה?

סמדר אהרוני: אני מבקשת לעלות את זה לדיון.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: מי בעד להעלות את זה ההצעה לסדר לדיון?

בעד: פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד להעלות את ההצעה לסדר לדיון.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: ההצעה עברה, עכשיו נכנסים לדיון. נאור, בבקשה.

נאור ירושלמי: מאוד משמח אותי, שגם בעיריית נס-ציונה, כמו בהרבה מקומות אחרים בארץ, השיח של הקיימות הולך ותופס מקום, לא בגלל אידיאולוגיה של לחבק עצים, או לאהוב את הירח, אלא בגלל שזה דבר שהוא נכון כלכלית ונכון חברתית, וגם נכון סביבתית, כמובן. קבוצות מסירה בוואטסאפ מפוצצות, יש רשימות המתנה להיכנס לקבוצות המסירה בוואטסאפ. אני מדבר רק על נס-ציונה, זה כמובן קיים בעוד הרבה ערים אחרות בארץ. מסיבות החלפות, שקורות בבתים פרטיים או בחצרות, קורות כל הזמן. כל הדברים האלה כמובן קיימים, גם גברים, גם נשים, זה לא אופייני וייחודי רק לצד אחד. וספולי נתינה או פינות מסירה, זה עוד היבט של התופעה הזאת, שהיא קודם כל באה מלמטה. היא חברתית, היא מייצגת מהלך, שהציבור בעצם עושה אותו. העירייה צריכה, כמו בהרבה דברים אחרים, לעזור להסדיר את הנושא,

כדי שהוא לא יגרום נזקים בגלל ההתלהבות האוטנטית, שמגיעה מלמטה. אני מתנגד להצעה שאומרת לסגור את הפעילויות האלה, כי היום אנחנו מתחילים באמת מפינות מסירה ואחרי זה נגיד שיש עוד דברים, יש למשל ספריות ציבוריות פתוחות, של ספרים, שנמצאות בתחנות אוטובוס, או תחנות ישנות, שהוסבו לספריות בכמה שכונות בעיר, גם על זה יהיה אפשר להתלונן, לא תמיד מסדרים שם.

סמדר אהרוני: אבל הן מתחזקות. הייתה הצעה שלי לסדר בנושא הזה והן מתחזקות.

שמואל בוקסר: סמדר, אל תפריעי.

נאור ירושלמי: יפה, והיא הנותנת. הפוטנציאל שם לבלגן ולהשחתות הוא גדול, והנה באמת זה עובד בשיתוף פעולה עם העירייה, שלפעמים עוזרת לעשות סדר, ושל תושבים שלוקחים אחריות ועושים את זה. פינות מסירה, שוב, זה אחד הדברים המקסימים ביותר שיכולים להיות. הם באים מלמטה, באמת מתושבים עם רצון טוב שעושים את זה, הם עוזרים. מי שעובר ליד הפינות האלה, רואה כל פעם אנשים ונשים מכל שכבות החברה עומדים שם, מעיינים בדברים, מסתכלים, לפעמים בוחרים, לפעמים לא, לפעמים רק רוצים לראות מה יש, וממשיכים הלאה לדרכם. ואני חושב שזאת הצעה ממש לא נכונה לסגור את זה. מה כן? אפשר לקדם קצת יותר רגולציה בעניין. אם אין מישהו שאחראי, אז זה בלגן, אז ברור שאי אפשר. אבל אם יש בן אדם שיזם את זה, והוא לוקח אחריות, אולי לבד, אולי עם צוות קטן וזה, אפשר לעזור בקווים מנחים. אפשר אולי לפעמים גם לעזור דרך מחלקת המתנדבים שלנו, לנתב מתנדבים שיעזרו לבן אדם, אם יש לו רק רצון טוב, אבל אין יכולת לביצוע, זה גם יכול לקרות. והעובדה שזה מפוזר בכל העיר, זה יתרון ולא חיסרון. עכשיו, חפציונה מיזם נהדר וחשוב ותופס כל הזמן יותר כוח ויותר תאוצה, ואני הראשון שאברך עליו. לעשות אותו כדבר יחידי, או שכולם חייבים ללכת רק לשם, הפוך לתפיסת הקיימות, שהיא תפיסה דמוקרטית, שאומרת שרצוי שזה יהיה כמה שיותר רחב, כי זה יביא לנו יותר תועלות. עד כאן.

שירי פרנצי-כהן: אני רוצה להגיד קודם כל, לפני שאני מתחילה, מילה טובה על זה שהעלית את זה לדין. אני באמת לא צוחקת, ואני אשמח שנעשה את זה בכל הצעה לסדר, גם מהצד הזה וגם מהצד הזה. כי,

אומרים דברים פשוט לעניין, אין פה שום רצון להביך אף אחד. בסוף, כל אחד יצביע כן או לא, מה שהוא רוצה, אבל דיון זה אל"ף בי"ת של אל"ף בי"ת, אני לא מבינה מה. זה דבר ראשון.

ליאור אלימלך: מגיש ההצעה לסדר הוא זה שבוחר לאן הוא רוצה להעביר.

(מדברים ביחד)

שירי פרנצי-כהן: אבל אני חושבת שאם כבר טרחת וכתבת והגשת הצעה לסדר, אז בואו נשמע מה יש לאנשים להגיד, אולי יש להם דברים חכמים להגיד? אולי? בוא נחשוב על זה. עכשיו לגופו של עניין. אני חושבת, בהמשך לדברים של נאור, שהעניין הזה של מקומות שבהם אפשר יהיה למסור ואפשר יהיה לקחת, זה הדבר הכי חשוב שיש. ולקחת, אני קוראת לזה להלאים, אבל זה באמת במירכאות כפולות, המטרה היא לא לפגוע, להלאים את המיזם הזה, שהוא מיזם קהילתי, והוא בא מרוח קהילתית, ואנחנו רוצים לעודד דברים קהילתיים, בהמשך לסעיף של הסיירת הורים, אנחנו צריכים לעודד את הדברים האלה. ואני מרגישה שזה, כמו שהוא אמר, גם אחרי זה יהיו ספריות ועוד דברים אחרים, זה לא נכון. ההיפך, אנחנו צריכים לעודד, לסדר את זה או לנקות, או מה שצריך, אבל לא לקחת את זה ולהלאים את זה אלינו, כי זה פשוט לא המטרה. המטרה היא שהקהילה תעשה עם זה כמה שיותר. אני גם חושבת שיש פה עניין של, שוב, זאת לא הייתה הכוונה, אני בטוחה, אבל יש פה אלמנט, שאם אנחנו ניקח את זה למקום אחד ונרכז, יש פה גם פגיעה בחלשים, כי לא כולם יכולים להגיע למקום אחד, וגם אם הם יגיעו באוטובוס, לסחוב שקית עם בגדים, זה לא דבר נוח, בטח לא בחורף ולא בקיץ הקשה שיש לנו, וזה גם קצת מביך, גם אם יהיה שקיות.

איתי דגן: גם גם מייצר עומס, שגם ככה כיום יש אותו בויצ"ו.

סמדר אהרוני: אני חושבת שמתחת לפנס ברחוב זה עוד יותר מביך, אבל בסדר.

שירי פרנצי-כהן: אני חושבת שלא, כי אפשר לעשות את זה בכל השעות, בכל הימים, ומתי שרוצים. ואני בעד הצעה חלופית, שוב, באמת לא ביקורת, סמדר. אני חושבת שבמקום ההלאמה הזאת, במירכאות כפולות ומכופלות, בואו נעשה הצעת החלטה, שהעירייה תציג תוכנית איך לתמוך ביוזמה הקהילתית

הזאת, ספציפית, במקום שבו הן נמצאות. זאת אומרת, לקחת את המקומות שהן נמצאות, מקומות המסירה האלה, ולעשות את זה במקומות קצת יותר נעימים נוחים, מסודרים, מזמנים.

גיל אנוקוב יצא מחדר הישיבות

איתי דגן: מנוהל, מפקח. חלק מתוכניות העבודה.

סמדר אהרוני: אתה יודע שזה לא פרקטי.

שירי פרנצי-כהן: כי, שוב, אני חושבת שהמטרה של הדבר הזה היא מטרה חיובית, וזאת הצעה לסדר, שאני חושבת שאני הייתי רוצה לתמוך בה מאוד, אם היא הייתה בעצם לא הלקיחה הזאת מהקהילתיות, למרות שאני יודעת שלא התכוונת, אבל אני חושבת שאפשר לעשות את זה טיפה אחרת ואנחנו נתמוך. כאילו, בזה אנחנו לא יכולים לתמוך כי אני לא מאמינה בזה, אני חושבת שזה לא נכון.

סמדר אהרוני: בסדר גמור.

איתי דגן: זה גם משרת הציבור, פשוט צריך להמשיך לנהל ולתפעל.

סמדר אהרוני: אני לא אשיב לכל אחד, אבל תחשבו מה זה עושה לשכנים.

(מדברים ביחד)

גלית אבינועם: אני מניחה שההצעה שלך הגיעה על הרקע של פירוק פינת המסירה של צופיה, שיש לה כאן איזשהו עסק בעיר, ואני אשתמש במילים שלה: "שברתם לי את הלב", כאשר היא סיפרה לי ש"באתם ופירקתם את פינת המסירה שלי בלי לנהל דו-שיח". כשהיא דיברה איתי, היא הייתה חסרת מילים. הרבה אנשים השתמשו בפינה הזו שלה מעל שלוש שנים והיא עדיין לא מעכלת את זה.

נאור ירושלמי יצא מחדר הישיבות

גיל ממון: את מדברת על גן מתתיהו, בתל-חי?

גלית אבינועם: אני מדברת על הפינה של צופיה, שהייתה שם למסירה של חפצים.

עמרי רוח יצא מחדר הישיבות

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: היא לא יודעת איפה זה נמצא.

(מדברים ביחד)

סמדר אהרוני: אני שואלת את גלית איפה הייתה הפינה שרציתי לפרק?

גלית אבינועם: לפי מה שהיא סיפרה לי, היא לא הלכה לעבודה באותו שבוע, הייתה לה פינת מסירה בגן במזרח העיר, היא הקימה את זה בגן,

סמדר אהרוני: מה שם הגן?

גלית אבינועם: היא הקימה את זה בגן ילדים, היא עבדה על זה שלוש שנים, היא הקימה את זה לזכרו של אביה, כאשר פירקו לה את הפינה הזאת. היא לא הלכה לעבודה במשך שבוע ימים, מתוך שברון לב, לקחה את זה ממש ממש קשה.

סמדר אהרוני: בגן ילדים היא הקימה פינה? אני יכולה גם להקים לאבא שלי פינה באיזשהו בית ספר או גן, משהו?

גלית אבינועם: הפינה הזאת, זה היה שם שלוש שנים.

(מדברים ביחד)

גלית אבינועם: זו דוגמה כואבת מאוד לפער שנוצר בין דיבורים לבין רוח קהילתית, שיש בשטח אצל התושבים מה שנקרא bottom-up, שהיא יוזמה שהוקמה מהלב, בהתנדבות מלאה.

(מדברים ביחד)

נאור ירושלמי שב לחדר הישיבות

גלית אבינועם: איזה מסר אנחנו נותנים לתושבים כאשר העירייה בחרה בדרך של הריסה במקום בדרך של הסדרה, בדיוק מה שחברתי כאן שירי אמרה לפני זה. אנחנו צריכים להסדיר את פינות המסירה האלה. לעזור להם לבנות את זה, לסדר את זה אולי טיפה יותר, בגלל שהיא אישה עובדת והיא צריכה לסדר את זה. הרבה אנשים לקחו חלק בפניה הזאת, השתמשו בשירותים שלה, אנשים מן הישוב, זה היה מקסים. היה שמה צורך קהילתי נהדר. עכשיו, הטיעון הרגיל הזה, מה שהיא אמרה לי שהטיעון שהיא קיבלה, שזה הפך להיות מפגע במרחב הציבורי. עכשיו, במקום לפרק, העירייה צריכה לשלוח את אגף הקהילה, או אגף התנדבות, או מה שזה לא יהיה, כדי להסדיר את העמדה, לקבוע נהלי תחזוקה, בדיוק מה שאת אמרת, ולהפוך אותה לחלק רשמי מהנוף העירוני, זה מה שעושה עיר מוצלחת. זה מה שנקרא מרחב רך בעיר. אז העיר שלנו היא לא רק מדרכות וכבישים, אלא מרחב לביטוי קהילתי ואישי, אם זה ספסלי מסירה, אם זה פינות מסירה, אם זה דברים אחרים.

ליאור אלימלך וליאור שרון יצאו מחדר הישיבות

סמדר אהרוני: אני חושבת שראשון להתנדב לסדר את הפינות האלה, זה חברי מועצת העיר. גלית, את יכולה להתנדב לאחת הפינות?

(מדברים ביחד)

גלית אבינועם: את מדברת איתי על התנדבות? את מדברת איתי על התנדבות? 23 שנים את יושבת כאן, אני ניהלתי כאן גינה קהילתית שהוא לקח לי. אז מפה הלב שלי.

שמואל בוקסר: היה עשב בגובה 2 מטר.

גלית אבינועם: הנה, הפרצוף הזה שאת עושה, זה וזה שאת מנגבת את הדמעות, באמת בושה. בושה. זה אותו דבר מה שעשיתם לצופיה. פינת מסירה נהדרת. מקסימה.

יהודה חיימוביץ: איפה זה? באיזה גן ילדים?

גלית אבינועם: תשאל את הגברת שליך, היא יודעת בדיוק על מה מדובר.

שמואל בוקסר: אז תגידי איפה זה. את לא יודעת איפה זה, לא ראית את זה.

גלית אבינועם: אני יודעת טוב מאוד גם את כל הפרטים אם אתה רוצה, אם אתה רוצה, אני אשלח לך את הכל.

שמואל בוקסר: לא, אל תשלחי, תגידי לנו פה איפה זה.

גלית אבינועם: אני אשלח לך את הכל. אני אשלח לך את הסרטונים של פינת המסירה הזאת.

שמואל בוקסר: לא, לא סרטונים, אני רוצה את הכתובת.

גיל אנוקוב, עמרי רווח וליאור אלימלך שבו לחדר הישיבות

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: תגידי לי איפה זה כדי שאני אוכל לבדוק ואם את אומרת שאני יודע איפה זה, את משקרת. כי אני לא יודע איפה מזה.

גלית אבינועם: אוקי, אז אתה לא יודע, אין בעיה. אבל גיל יודע.

שמואל בוקסר: תבקשי סליחה על מה שאמרת שאני יודע.

גלית אבינועם: על מה? אני לא אבקש ממך סליחה על כלום. אתה צריך לבקש ממני סליחה.

שירי פרנצי-כהן: גלית, אבל את יודעת איפה זה? באמת אני שואלת.

שמואל בוקסר: היא לא יודעת.

גלית אבינועם: כן, אני יודעת איפה זה.

שירי פרנצי-כהן: אז תגידי איפה זה. הפינה של צופיה, בגינה, במזרח העיר.

(מדברים ביחד)

ליאור שרון שב לחדר השיבות

גיל ממון: אני רוצה להסביר לגבי מה שגלית דיברה, ונאור, זה גם קשור אליך. קיבלנו פניית מוקד על גינת מתתיהו ברחוב תל-חי, תושבת פנתה ואמרה שיש מפגע תברואתי, והיא גם דיברה על עוד כמה דברים שקשורים לגינה עצמה. ובמדיניות שלנו, לקחתי את כל הצוות המקצועי ויצאנו לגינה, כדי לראות במה מדובר. אני שם בצד את כל מה שקשור לגינה עצמה, אני רגע מדבר על הפינה הזאת של האיסוף. אני אגיד מה אני ראיתי, וגלית, זה חשוב רגע לאזן מהצד השני. יש לול שהיה שם, בתוכו,

גלית אבינועם: נכון, היה שם לול.

ליאור אלימלך יצא מחדר השיבות

גיל ממון: בתוכו היו הרבה בגדים. מאחר וישבו שם הרבה בעלי חיים כבר הרבה זמן,

גלית אבינועם: איזה בעלי חיים היו שם?

גיל ממון: בעיקר חתולים, אז כל הבגדים שהיו שם היו מלאים בשערות של חתולים ובצואה. אי אפשר להשתמש בבגדים האלה יותר. צריך גם להגיד שהבגדים האלה כנראה היו שם הרבה זמן, כי גם החורף, הם כנראה נרטבו והתייבשו.

גלית אבינועם: נכון, כי זה לא מקורה.

גיל ממון: בבקשה תנו לי להסביר כי זה חשוב למה שאתם הולכים לקבל החלטה. אז הבגדים היו לא במצב שמיש בכלל. התושבת לקחה שמיכה, כנראה כדי שהשמש לא תכה בזה, או שהמים לא יחלחלו, קשרה את השמיכה בארבע קצוות,

גלית אבינועם: נכון.

גיל ממון: אתה פשוט נכנס למעין כזה כמו אוהל קטן כזה, הכל על הרצפה בחול. התושבת שפנתה אלינו באה ואמרה - אני לא מוכנה.

שמואל בוקסר: זה היה בגינה?

גיל ממון: זה היה בגינה.

שמואל בוקסר: בגינת ילדים?

גיל ממון: זה לא היה בגן ילדים, זה היה בגינה. התושבת שפנתה אלינו אמרה יש פה מפגע, יש פה קרציות, יש פה פרעושים, והיא גרה בסמוך. יונים מקננות שם, ועוד הרבה דברים אחרים. גם צריך להגיד, הריח, הוא ריח רע מהמקום הזה. והיא באה ואמרה - אני לא מוכנה שיהיה מקום כזה ליד הבית שלי. והיא באה אלינו כעירייה, ואמרה תטפלו בזה, זה מפגע, אתם לא יכולים להתעלם מזה.

גלית אבינועם: לא מפרקים את זה בלי ליצור קשר עם התושבת.

(מדברים ביחד)

גיל ממון: אני הקשבתי לכם בקשב רב, תקשיבו ואחר כך תגידו מה שאתם רוצים, זה בסדר, אני נותן לכם מהצד שלי. ישבנו וניהלנו שיח עם אותה תושבת.

גלית אבינועם: לא. היא אמרה שלא דיברתם.

שמואל בוקסר: תפסיקי להפריע.

גיל ממון: מי שדיברה עם צופיה, זאת לני, ראש אגף שירות. הסבירה לה. אגב, ממה שלני אמרה לי, בסיום שיחה צופיה הבינה את הרעיון וקיבלה את זה שאנחנו אומרים לשים את זה בחפציונה, כי בחפציונה הפריטים לא מושלכים לפח, והם באמת ממחזרים אותם, ואנשים באמת נהנים מהם.

שירי פרנצי-כהן: ופה ליד העירייה?

(מדברים ביחד)

גיל ממון: במקום הספציפי הזה שאני הייתי וראיתי את זה בעין, הבגדים שם כולם הלכו לזבל, כי הם לא היו במצב שמיש.

גלית אבינועם: ראית גם את הצעצועים?

גיל ממון: אני רוצה רגע להגיד לגבי מה שגם נאור אמר. אני חושב שבגדים, אי אפשר להשאיר אותם במרחב הציבורי. יש שמש,

גלית אבינועם: זה סגור עכשיו.

שמואל בוקסר: תפסיקי להפריע.

גיל ממון: יש שמש, גשם, פרעושים, קרציות, בעלי חיים יושבים על זה, ישנים על זה, אי אפשר להשאיר בגדים בחוץ. אם רוצים למחזר בגדים, ושלא יזרקו לפח, בגדים חייבים להיות בחפציונה. משחקים, ספרים, דברים אחרים,

גלית אבינועם: שוב, הכל טוב ויפה, למה לא לעשות את זה בשיתוף פעולה עם התושבת, כי זה עמד שם 3 שנים?

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: גברת, זמנך תם.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: זמנך עבר. בבקשה, דנה.

דנה שחק-כץ: אז קודם כל, אני שמחה לשמוע את נקודת המבט של גיל דווקא, מה שהוא אומר, יכול להיות שיש דברים בגו. אני רק רוצה להגיד, שגם צריך לקחת בחשבון את עניין המרחק, שזה מרוכז במקום אחד, זה כן יכול ליצור איזושהי בעייתיות לאנשים שבאים מרחוק יותר. אנחנו לא עיר ממש ממש קטנה, בכל זאת יש איזושהו מרחק ללכת. אז אולי אפשר לחשוב לעשות כמה מוקדים פשוט. כאילו, אפשר לפתח את זה. אני חושבת שאפשר לפתוח את זה.

גיל ממון: מה שקשור לבגדים חייב להיות בחפציונה, ככה נשמור על זה.

גלית אבינועם: יש עיריות שמנהלות את זה בארונות סגורים. ברמת גן, בגבעתיים, בקרית אונו, בגבעת שמואל, זה בארונות סגורים. אין שום בעיה, לא חייבים ללכת לחפציונה על כל דבר.

שירי פרנצי-כהן: אפשר לשים גם ארון שקוף, אתה יודע, מפלסטיק, זה לא בעיה.

גלית אבינועם: אפשר לעשות את זה. זה קיים כבר, לא צריך להמציא את הגלגל.

גיל ממון: אני מבין מה שאתם אומרים, רק קחו בחשבון, שיש תושבים שממש מתנגדים לשים את זה במרחב הציבורי, כי מבחינתם זה פוגע במרחב הציבורי, ויש פה עוד דעות של אנשים אחרים.

שירי פרנצי-כהן: בסדר, אנחנו רוצים לעזור לאנשים החלשים.

נאור ירושלמי: יש מדיניות.

גלית אבינועם: זאת עיר של 50,000 תושבים, אי אפשר שיהיה רק מוקד אחד למסירה ותרומה כמו חפציונה, שמתפוצץ. אי אפשר.

שמואל בוקסר: גלית, זמנך עבר, את לא יכולה לדבר יותר בנושא הזה. בבקשה, נעמי.

נעמי חסון: אני מחזקת את הדברים של נאור. יוזמה קהילתית נהדרת של אנשים שרוצים לתרום, רוצים להתנדב, ורק לפני שעה, שעתיים אמרנו שאנשים לא מתנדבים. אז הנה, יש.

יהודה חיימוביץ: לא אמרנו שלא מתנדבים.

נעמי חסון: ולכן, אני חושבת שבהחלט יוזמות קהילתיות צריך לשמר וצריך אולי לעגן. ובהתייחס לדברים של גיל, אכן היוזמה הקהילתית הזאת, שהיא במרחב הציבורי, צריך לעשות אותה בצורה נכונה. בצורה של חיזוק מטעם העירייה, אולי לאיזשהו מבנה סגור שקוף, ניילון או דברים מהסוג הזה, מצד אחד. מצד שני, אני מציעה הצעה חלופית. א' - לפנות לאותו מי שהרים את אותה פינת מסירה, זו או אחרת, ולראות אם הם צריכים איזושהי עזרה לתחזוק, ואפשר לקחת את זה גם צעד קדימה, כי זה שייך לחינוך.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: סמדר, אולי את רוצה להעביר את זה לוועדה לאיכות הסביבה?

סמדר אהרוני: כבר סיימנו את זה, חבל להעביר לעוד ועדה ולהגיש את זה. נשמע מה נעמי מציעה.

ליאור אלימלך שב לחדר הישיבות

נעמי חסון: רציתי להציע הצעה חלופית. אם לא בעל עמדת מסירה עצמה יכול לנהל ולרכז את זה, אז אפשר להעלות את זה כמחויבות אישית לחבר'ה של חטיבות והתיכונים, או איזושהי תעסוקה לבני הנוער שמסתובבים בשעות הקיץ, ולחסוך את נושא הוונדליזם וההסתובבות בגינות. זה אפשרות אחת. אפשרות שנייה, אכן המתנדבים, שיש לנו מספיק גיל השלישי, פנסיונרים וכו' שרוצים איזושהי תעסוקה.

ליאור אלימלך: את יכולה לרכז אותם?

נעמי חסון: אני גם מוכנה לקחת חלק בנושא, אבל בהחלט צריך לשמור במרחב הציבורי בנקודות שקיימות, ולא לרכז את זה למקום אחד.

שמואל בוקסר: תודה. כן, איתי.

איתי דגן: הצעה ייעול, אם ההצעה הזאת תעבור, ואני מזדהה עם כל הקווים פה, כי שמענו גם את גיל, וגם את נאור, וגם את הדיון. במידה וההצעה תעבור, או לחלופין, לייצר משהו שהוא שונה, יש את מרכזי המיחזור. האם אפשר שמה להעמיד עמדות, שהן מתוחמות יותר? אני שואל אותך, המנכ"ל ואת ראש העיר, ולייצר בעצם שמה גם כן נקודות, שאפשר להעביר לשם את התרומה, ומשם אחר כך אוספים, אבל זה בתוך מתחם סגור, תחת אזור מוגדר, וככה נשמור גם על המרחב הציבורי וגם המיזם עדיין בשכונות יוכל להמשיך להתקיים.

נאור ירושלמי: לפני שגיל עונה, משפט אחד. הדיון כאן, בעקבות התיאור שלך של המקרה הספציפי, הלך ברובו לדיון על המקרה הספציפי. לעומת זאת, ההצעה היא הצעה כוללנית, מכלילה על כל העיר, על כל היוזמות, ויש פה פער גדול, ואני חושב שזה גם מה שכולם אמרו, מקרה אחד ספציפי שרובנו לא מכירים את פרטיו, העירייה צריכה לטפל במפגע, כמו שהיא מטפלת במפגע.

גלית אבינועם: זה לא היה מפגע, נאור.

נאור ירושלמי: אם העירייה חושבת שזה מפגע, היא צריכה לטפל בו כמו שהיא מטפלת בכל מפגע. אבל רוב המקרים, ככל הידוע לנו, הם לא נופלים על הקטגוריה הזאת, ולכן אנחנו בעיקר נגד ההכללה של על הכל או לא כלום.

גיל ממון: לגבי ההצעה שאמרת, מרכזי המיחזור, אתה מכיר אותם, בנינו אותם בצורה כזאת שהם מכילים את הפחים הכתומים, הפח הסגול והכחול. אין עוד מקום שם, אז בעתיד, אם נגדיל את מרכזי המיחזור, אפשר לחשוב על זה.

גלית אבינועם: אפשר לשים את זה מחוץ למרכזי מיחזור, מה הבעיה?

שמואל בוקסר: תפסיקי להפריע.

גלית אבינועם: אני לא מפריעה, אני תורמת לדיון, אם אתה לא מבין.

שמואל בוקסר: את לא תורמת.

איתי דגן: אתה יכול לייצר, אתה יודע, תשתית עם פתח. זה מאוד פשוט. תכנון.

גיל ממון: צריך לחשוב איזה פריטים אנחנו שמים איפה. אני עומד על זה, שאני חושב שבגדים צריכים להיות במקום אחד. בגדים לא יכולים להיות במרחב הציבורי, כי לא משנה כמה תקרה אותם ותשים אותם בארון שקוף, מזיקים ודברים אחרים נכנסים למקומות האלה, וזה הורס את הבגדים ואי אפשר למחזר אותם. לכן, בגדים, לעניות דעתי צריכים לשים בחפציונה. יתר הדברים, שהם משחקים ודברים אחרים, אפשר לחשוב על זה בצורה כזאת או אחרת, איך אנחנו ממסדים את זה.

סמדר אהרוני: אני חושבת שהמשפחות הנזקקות, וכמי שמחזיקה את תיק הרווחה כבר 24 שנים, לא שמחות ללכת ולנבור במקום ציבורי שכולם רואים אותם.

שמואל בוקסר: בוודאי.

סמדר אהרוני: להיכנס לויצ"ו, להיכנס לחפציונה, זה הרבה יותר מכבד ומכובד. עכשיו מדברים איתי על מרחקים, כולה נס-ציונה, מטר על מטר, תחבורה ציבורית כל 20 דקות ובאמת אני לא רואה בעיה עם זה. מעבר לזה, צריך לחשוב שאולי מישהו נורא רצה להיות טוב לב ולעשות מתקן, לידו יש עוד שכנים מסביב שסובלים מעכברים ומחתולים, ומריח לא נעים של טחב, וגם לא נעים לי באופן אישי לשלוח משפחה ולהגיד לה לכי תחפשי באיזה פינה, איזה בגד שמתאים לילד שלך. כשאני שולחת לויצ"ו, נאור, אני יודעת שהאישה או הגבר שמגיעים, מתקבלים בברכה, נותנים להם מידות מתאימות, נותנים להם למדוד, יש להם מלתחה למדוד. מה קורה שזה ברחוב?

ליאור אלימלך: זה מכבד?

סמדר אהרוני: לא מכבד, באמת. זה לא מכבד. ותאמינו לי, ברווחה אני מספיק מנוסה.

עמרי רווח: אני רוצה לחזק את סמדר במשפט, בתור אחד שהיה חבר הנהלה בארגון סיוע הומניטרי, שאסף טונות של ביגוד, אז לדוגמא, במערב ראשון זה נמצא במקום מוסדר, מסודר, תחת חניון ובמקום מוצל, כמו שהמנכ"ל אמר, ואפשר להגיע לשם בתחבורה ציבורית או שמגיעים בכוחות עצמם וזה צריך להיות באיסוף מסודר ולא יכול להיות ברחוב.

סמדר אהרוני: עמרי, יש לנו.

(מדברים ביחד)

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד הצעת החלטה של חברת מועצה סמדר אהרוני: 1. להפסיק הצבת פינות תרומה מאולתרות במרחב הציבורי ולאכוף זאת באופן מדורג. 2. לרכז את כלל פעילות התרומה והמסירה במרכז הקיימות. 3. לצאת לקמפיין הסברה עירוני, שיכוון את הציבור להעברת החפצים, דרך מרכז הקיימות העירוני חפציונה.

בעד: שמואל בוקסר, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, ליאור שרון, ליאור אלימלך, יהודה חיימוביץ, עמרי רווח.

נגד: שירי פרנצי-כהן, איתי דגן, דנה שחק-כץ, גלית אבינועם, נעמי חסון, נאור ירושלמי.

נמנע: גיל אנוקוב.

החלטה: מאשרים ברוב קולות את הצעתה לסדר של סמדר אהרוני, כדלהלן:

1. להפסיק הצבת פינות תרומה מאולתרות במרחב הציבורי ולאכוף זאת באופן מדורג.
2. לרכז את כלל פעילות התרומה והמסירה במרכז הקיימות.
3. לצאת לקמפיין הסברה עירוני, שיכוון את הציבור להעברת החפצים, דרך מרכז הקיימות העירוני חפציונה.

שירי פרנצי-כהן: מקריאה את הצעתה לסדר בנושא "מחזירים את האהבה לגבעה" – החזרת עטרה ליושנה בגבעת האהבה בנס ציונה, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

06.05.2026

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

שלום רב,

הנדון: "מחזירים את האהבה לגבעה" - החזרת עטרה ליושנה בגבעת האהבה בנס ציונה

לאחרונה פנו אליי תושבות ותושבים מרחוב "מכבי", נציגי בניינים הגובלים בגבעת האהבה, וביקשו להסב את תשומת הלב למצבה העגום של הגבעה - מקום שחלקם גדלו עליו, וששימש לאורך שנים מוקד לזיכרונות, מפגשים וחיי קהילה. בסיור שקיימנו במקום נחשפה מציאות קשה של הזנחה, יובש, לכלוך והיעדר כל טיפוח או השקעה. כיום, חיפוש פשוט של "גבעת האהבה" מוביל דווקא לאתרים בערים אחרות - ולא לנס ציונה. זו **מציאות שעלינו לשנות.**

גבעת האהבה היא אתר בעל ערך היסטורי, קהילתי ותרבותי עמוק. בשנת 1905 נרכשה הגבעה בסיוע חברת "גאולה" ותושבי המושבה, ובהם חיים טפר, ירושובסקי ויוסף פלדמן. היא שימשה שמורת טבע של פרחי בר, ועליה הוצב "פעמון המושבה", אשר לפי צלצוליו התנהלו חיי היישוב - לעבודה ומנוחה, לכניסת השבת, לחגים ולמועדים, ובימי חירום גם להזעקת התושבים מעבודתם.

על הגבעה התכנסו מדי ערב תושבי המושבה, והיא הפכה למרכז קהילתי, חברתי ותרבותי: מקום למפגשים, שירה, נגינה, שיחות וחלומות - ובעיקר מקום המזוהה עם זוגות אוהבים וצעירי המקום. במתחם מצויים גם בית הכנסת הגדול ו"בית ראשונים", שהוא הבית הציבורי הראשון שנבנה במושבה בשנת 1907. גבעת האהבה הייתה, הלכה למעשה, לב פועם של חיי הקהילה - סמל לחיבור בין טבע, תרבות ואנשים.

כיום, המקום רחוק מלהיות כך. במקום מרחב ירוק, מטופח ומזמין - אנו מוצאים אתר מוזנח, שאינו מממש את הפוטנציאל ההיסטורי, הקהילתי והחינוכי שלו. גם "בית כנסת הנוער", המצוי במתחם, מוזנח ואינו נגיש לציבור המבוגר, וחבל - שכן מדובר בנכס קהילתי וערכי הראוי לשיקום ולהחזרה לשימוש מכבד ובטוח.

הגיעה העת להחזיר עטרה ליושנה: להשיב לגבעת האהבה את מעמדה כמוקד ירוק, מטופח, קהילתי ותרבותי בלב העיר, וכמקום שמכבד את ההיסטוריה של נס ציונה ומשרת את תושביה בהווה כמקום מפגש קהילתי. תרבותי ובין-דורי. שיקום הגבעה אינו רק עניין של נראות, אלא מהלך ערכי, חינוכי וקהילתי, שמבטא אחריות לעבר שלנו ודאגה לאיכות החיים בעיר.

עיקרי הצעדים:

- חיזוק הזיקה ההיסטורית למקום באמצעות שילוט הסבר על סיפור הגבעה, פעמון המושבה וראשית נס ציונה.
 - שיקום ירוק של הגבעה: ניקיון יסודי, גיזום, שתילה, השקיה וטיפוח הנוף.
 - קביעת תוכנית תחזוקה שוטפת למניעת חזרה להזנחה.
 - פיתוח פעילות קהילתית במקום: ערבי סרט בחסות העירייה, אירועי תרבות קלים, ועגלת קפה בימי שישי ושבת.
 - התייחסות ייעודית לשיקום "בית כנסת הנוער" ו"בית ראשונים", לרבות בחינת נגישות, בטיחות ותחזוקה.
- כך שהמתחם כולו יחזור להיות מרחב חי, פתוח ומכבד לכלל הציבור.

06.05.2026

הצעת החלטה:

מועצת העיר מתבקשת להנחות את הגורמים המקצועיים בעירייה להכין ולהציג, תוך פרק זמן שלא יעלה על חודשיים מיום אישור הצעה זו, תוכנית מקיפה לשיקום, טיפוח והפעלה קהילתית של גבעת האהבה, במטרה להחזיר עטרה ליושנה. התוכנית תכלול לוחות זמנים, אומדן תקציבי, מודל לתחזוקה שוטפת, וכן התייחסות מפורשת לשיקום "בית כנסת הנוער" והנגשתו לציבור. התוכנית תובא לאישור מועצת העיר.

בכבוד רב,

איתי דגן,

שירי פרנצי-כהן,

דנה שחק כץ,

חברי מועצת העיר, סיעת "מחוברים לנס ציונה".

שמואל בוקסר: מה אתם מבקשים?

שירי פרנצי-כהן: להעלות לדיון.

שמואל בוקסר: אני מתנגד.

ערן רפאל: גם אני מתנגד.

ליאור שרון: גם אני מתנגד.

שירי פרנצי-כהן: מצוין, גם אנחנו מתנגדים.

שמואל בוקסר: את מתנגדת להצעה שלך? אני מוריד אותה.

דנה שחק-כץ: זה ההצעה שלנו, אז אנחנו יכולים להגיד רגע משהו לפני?

שמואל בוקסר: תגידי.

דנה שחק-כץ: לפני שהגשתי את ההצעה, קודם כל גם דיברתי עם תושבים וגם ביקשתי ב-140א' את כל המסמכים שקשורים לגבעה.

שמואל בוקסר: את היית שם בגבעת אהבה?

דנה שחק-כץ: כן. הייתי, עשיתי סיור.

שמואל בוקסר: טיפסת למעלה?

דנה שחק-כץ: כן, טיפסתי עד למעלה.

שמואל בוקסר: מאיזה צד?

דנה שחק-כץ: היה את המדרגות. ראיתי את המכבי, את מכבי הצעיר, ועליתי.

שמואל בוקסר: המדרגות חדשות, ראית?

דנה שחק-כץ: המדרגות אכן חדשות.

איתי דגן: ולא פעם אחת, היו שם סיורים יותר מפעם אחת.

נאור ירושלמי: כולנו היינו שם בסיורים.

איתי דגן: וזה בא מהשטח ומצורך.

(מדברים ביחד)

דנה שחק-כץ: רגע. אני רוצה להגיד משהו, כי ברור לי שתתנגדו, כי יש סיבות שאני כנראה לא יודעת עליהן, אבל חשוב לי להגיד את זה. אני ביקשתי את החומרים לפני שהגשתי את ההצעה בשביל ללמוד

את החומר, ולא קיבלתי את כולם. ולכן, אם יש דברים בהצעה שקיימים ולא קיבלתי אותם, אין הרבה מה לעשות עם זה. יחד עם זאת, ההצעה היא לחשוב ביחד. זאת אומרת, זה לא שאתם צריכים לקחת את כל מה שכתבנו ולהשתמש בהם כברזל. זו איזושהי תוכנית לבנות כעירייה. פשוט לבנות תוכנית לשיקום המקום בצורה מיטבית, ועל זה ההצעה, כי פעם שעברה הגשתי הצעה, ואז ענו לי על דברים שהם לא ההצעה. אז ההצעה היא לא על דברים שנכתבו במלל מדויק, ההצעה היא על תוכנית שיקום למקום.

שירי פרנצי-כהן: שהעירייה תגיש תוכנית.

נעמי חסון: אני מתנגדת.

שמואל בוקסר: את מתנגדת?

נעמי חסון: כן.

גלית אבינועם: גם אני מתנגדת.

שמואל בוקסר: גבעת האהבה זה פרויקט שמתנהל כבר שבע שנים. זה פרויקט קשה ומסובך.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: הפרויקט זה שטח לשימור ברובו. יש שמה מבנים בעייתיים מאוד לשימור. יש שם מבנים להריסה. אנחנו התחלנו את השיפוץ בבית הכנסת הגדול. אחרי השיפוץ של הבית הכנסת הגדול, עשינו את השיפוץ של המועצה הדתית ובית הכנסת "בן איש חי". אחרי זה בנינו את הרחבה. אחרי זה בית ראשונים, לא אנחנו שיפצנו, הראשונים, המשפחות שלנו שיפצו אותו. אנחנו רק בנינו את החומה לכיוון רחוב תל אביב, של זה ושל מכבי, כי החומה הלכה להתמוטט. יש שם ברושים שהרסו את החומה. אנחנו בנינו את המדרגות במעלה הצפוני, מעלה פלדמן, מרחוב תל אביב עד למעלה, עד הבריכה, כולל הרחבה, ושתלנו אותה. זה תהליך שלקח בערך חמש שנים. התהליך מוגבל בשני דברים: אחד, בתקציב. והשני, בקטע של היתרים ושימור. אנחנו בונים עכשיו מדרגות חדשות מכיוון רחוב דגל ישראל לגבעה, אנחנו עכשיו בשלבי היתר בנייה. יש למעלה שני מבנים גדולים. מבנה אחד זה הבריכה המפורסמת. דרך אגב,

פתחנו, יש שם פתח, אסור להיכנס, סגרנו את זה בחזרה. היא ריקה, לא משתמשים בה כבר הרבה שנים. והמבנה השני היה המבנה ששם היה המועדון של הסקציה. החדשים של נס ציונה לא יודעים, כי הם לא היו כשהיה המועדון של הסקציה. אנחנו רצינו לשפץ גם אותו, הקונסטרוקטורים פסלו אותו, צריך להרוס. אנחנו בשלבי היתר בנייה. אתם יודעים, היתר בנייה זה סדר גודל שבין שנה לשנתיים, לבנות בניין חדש שמה. יש לנו תקציב מאושר בתב"ר הכללי, שהצבעתם נגדו, דרך אגב, לעשות שם את העליה, לבנות את הבניין מחדש, לקחת הבריכה עצמה ולהפוך אותה למוזיאון ולגלריה לאומנים, לעשות שם על הגג תצפית. והבחינה הכלכלית מראה שאין שם שום היתכנות כלכלית, לא ל-food truck, לא לבית קפה, כי אי אפשר להחנות שמה, ואף אחד לא יוכל לעלות במדרגות, בטח לא לשתות קפה בקצה העולם. זה יהיה מקום שיהיה אירועים לאומנים, לתערוכות, גלריה, לאירועי עירייה, לא אירועים. כבר קפצו לי תושבים ברחוב מכבי, הולכים לעשות שם גן אירועים. דרך אגב, את כל זה הצגנו לציבור עם מודל, לא פעם ולא פעמיים, שיתפנו את הציבור בזה, היה מודל בבית ראשונים, הזמנו את כל נס ציונה. מי שבא - בא. מי שלא בא - לא בא.

שירי פרנצי-כהן עזבה את הישיבה

בית כנסת לנוער זה מבנה לשימור. המועצה לשימור אתרים בונה תוכנית שימור לבניין הזה, ברגע שתסתיים תוכנית השימור, אנחנו מקווים שיהיה לנו תורם. דרך אגב, המועצה לשימור אתרים, אין לה כסף, היא לא נותנת לנו. בבית הכנסת הגדול הם השתתפו ב-2 מיליון, כשהשיפוץ עלה 6 מיליון. בית כנסת בן איש חי והמועצה הדתית, דרך אגב מי שלא יודע, יש שם בית ספר, מה שנקרא ראשונים. זה היה בית ספר אחרי שבית ראשונים עברו לשמה, היה שם בית ספר, משם עברו לבית ספר ממלכתי א'. שם כבר שיפצנו. היא הייתה צריכה לתת 2 מיליון, היא לא נתנה, היה סיפור גדול. לא חשוב, אנחנו את חלקם לא נתנו, זה כבר בעיה שלהם. לכל השיפוצים החדשים הם לא נותנים כסף כי אין להם. אבל אנחנו נשפץ את זה על חשבוננו, יש לנו גם בהסכם הגג כסף. הסכם הגג שהצבעתם נגד, אז יש שם כסף ואנחנו ברגע שנתחיל לקבל את הכסף הזה, הגבעה, בעזרת השם, זה תלוי מתי נסיים את היתר הבנייה, כי בלי היתר בנייה אנחנו לא נבנה. מתחילים ברחוב מכבי. רחוב מכבי זה ההתחלה של העלייה לגבעה. תכף אחרי זה, נעשה את הכביש למעלה, נבנה את הבניין, נעשה את הגלריה, בעזרת השם עוד שנתיים זה יהיה מוכן.

זה תהליך שעובדים עליו כבר הרבה שנים. יש לנו תוכנית. אין לי בעיה עם הבקשות שלכם אבל תוך 60 יום להכין מצגת ותוכנית והצעה והיתרים ותקציבים, זה לא הגיוני וזה מגיע מחוסר הבנה.

(מדברים ביחד)

גיל אנוקוב יצא מחדר הישיבות

שמואל בוקסר: זה מחוסר ידע והבנה של תהליכים, בטח לתהליכים כאלה מסובכים. אז מה את רוצה עכשיו שנעשה, נפסיק את כל העבודה שאנחנו עושים כבר חמש שנים?

דנה שחק-כץ: חס וחלילה.

שמואל בוקסר: נעצור, נגיד לאנשי המקצוע, טוב - תעזבו הכל, תעשו לנו תוכנית תוך 60 יום, לעשות זה וזה וזה וזה?

דנה שחק-כץ: ברור שלא.

שמואל בוקסר: את התוכנית אנחנו עושים. לכן, אני חושב שצריך להוריד את זה מסדר היום, לתת לנו להמשיך לעבוד, ואני מבטיח שאני אזמין את כולם לפתיחה.

נאור ירושלמי: זה יהיה אירוע חשוב. לא לכל הדברים מזמינים אותנו.

גלית אבינועם: אני אשמח לומר משהו.

שמואל בוקסר: את מתנגדת?

גלית אבינועם: כן, אני מתנגדת, אני רוצה לספר.

שמואל בוקסר: לא, אני לא רוצה לשמוע סיפור. את מתנגדת?

גלית אבינועם: כן, אני מתנגדת.

ערן רפאל: גם אני מתנגד.

נעמי חסון: אני גם מתנגדת.

גלית אבינועם: הבטחות במיליונים, ואני נכחתי באירוע שנקרא להחזיר אהבה לגבעה בינואר 2022, היה שם אירוע מאוד מאוד מתוקשר, מאוד מדובר, עם צלמים וכן הלאה, והדבר הזה היה אמור להפוך את המקום המקסיים הזה, הלב ההיסטורי של העיר, למרכז קהילתי תוסס, עם אמפי פתוח. כן, פיתוח נופימקיף בכל האזור הזה, כאשר בעצם מה שקרה שם בפועל, זה שבית הכנסת שם הפך להיות, אחרי השיפוץ, לאולם אירועים, שהפך להיות מפגע לרעש, אחרי אירועים שנעשו בעצם בסביבה וברחבה החיצונית של בית הכנסת. ולמען הסר ספק, אני מאוד אוהבת את בית הכנסת, אני חושבת שזה אחד המקומות הכי יפים שיש בעיר שלנו, ואני ערכתי שם את בר-המצווה של הבן שלי בכבוד רב. ואני חושבת שיש כאן שאלות שהן קשות. אם אתה מעלה כאן בעצם שאנחנו כבר השקענו מכספי ציבור כמה וכמה מיליונים בכל המקום הזה, אני שואלת לגבי היעילות לגבי הניהול התקציבי ולוחות הזמנים שאתה מעלה כאן.

גיל אנוקוב שב לחדר הישיבות

ערן רפאל: אני מתנגד, בגלל שלפני כן גם בתב"רים אתם הצבעתם נגד ההשקעה שם ברחוב מכבי, וגם כשהיו כאן התושבים, גם במליאת מועצת העיר, וגם במליאה של בניין עיר, התנגדו והתושבים טענו, ויתכן בצדק, שדובר בהתחלה שתהיה שם מסעדה, ודובר שיש שם אולם אירועים, והשכנים צעקו שם כולם, כל אלה שלפחות היו כאן במליאת מועצת העיר, ואחר כך גם בטלפונים, שהם מתנגדים נחרצות שיהיה שם מרכז, גם ככה יש להם עומס בחניות, וגם ככה עכשיו עם הפתיחה יש שם בלגן. ואתם אמרתם שאתם זורמים איתם, והצבעתם איתם, ואנחנו, לפחות אני, אני חושב שמבין החברים שיושבים סביב השולחן הזה ב-17 שנים האחרונות, אני חושב שאני הכי הרבה נמצא שם באזור הזה, בגבעה עצמה, ואני אומר לכם, אחרי מה ששמענו את אנשי המקצוע כאן על הכביש הזה שאמור לקשר בין מכבי למניין הראשון, אז עם כל הכאב שזה אולי קצת יפריע לתושבים, בלי לזלזל חלילה בתושבים, וזה יפריע להם, זה היה מן ההכרח. עכשיו לבוא ולהגיד שמצד אחד קיבלתם תלונות מהם על הזנחה, ומצד שני רצון להקים שם איזשהו מרכזים עם פוד-טראקים, ועם דברים, ואני לא מדבר כן שבת, לא שבת. אגב, תדעו שבבית הכנסת הגדול, ברחבה

הזו באים לעשות שבתות חתן אנשים דתיים וחילוניים ומסורתיים, וכולם מכבדים שם את המקום, בלי חילול השבת, בלי מכוניות. פעם עיריית נס-ציונה הייתה שמה שם מחסום בשבת. כששיפצו הוציאו את המחסום ואנשים עדיין לא עולים שם, כי הם מכבדים את המקום. אז אני עוזב רגע את השבת. מבחינת התושבים, לעשות שם רעש, לעשות שם בלגן, לתפוס להם את החניות, זה מה שהם לא רוצים.

שמואל בוקסר: לפני שמעלים את זה להצבעה, אני רק רוצה להגיד לצופים, אותם אלה שעכשיו רוצים את גבעת האהבה, התנגדו קודם לרחוב מכבי, שבלי לסדר את רחוב מכבי אי אפשר לעלות לגבעת האהבה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד להוסיף את הנושא לסדר היום ולקיים דיון בישיבה?

בעד: גיל אנוקוב, איתי דגן, דנה שחק-כץ, גלית אבינועם, נעמי חסון, נאור ירושלמי.

נגד: שמואל בוקסר, ערן רפאל, עמוס לוגסי, סמדר אהרוני, יהודה חיימוביץ, ליאור אלימלך, עמרי רווח, ליאור שרון.

החלטה: ההצעה לא התקבלה.

ערן רפאל עזב את הישיבה

שמואל בוקסר: ההצעה לסדר הבאה היא של סמדר אהרוני.

סמדר אהרוני: מאחר והישיבה התארכה מאוד היום, אני מבקשת להסיר את ההצעה מסדר היום.

סעיף מס' 7 – נאומים מהמקום

דנה שחק-כץ: אני מוותרת.

שמואל בוקסר: את מוותרת, גם ליאור מוותר. הגברת רוצה לדבר מהמקום?

גלית אבינועם: כן, אני רוצה לדבר מהמקום.

(מדברים ביחד)

גיל אנוקוב: אני נותן את הדקה שלי לנעמי.

יהודה חיימוביץ, עמוס לוגסי, עמרי רווח וליאור שרון עזבו את הישיבה

גיל אנוקוב יצא מחדר הישיבות

גלית אבינועם: תושבים ותושבי נס-ציונה, אני יושבת פעם אחר פעם בוועדות ובמליאות העירייה, ורואה איך התרבות השלטונית בעיר שלנו הולכת ומתדרדרת. במקום הנהגה שמייצרת דיון ענייני, שקיפות וכבוד הדדי, אנחנו עדים לאווירה של כוחנות, השתקה, התקפות אישיות, ולעיתים גם סגנון דיבור, שאינו ראוי למרחב הציבורי ולנבחר ציבור. לבוקסר יש אחריות ציבורית לאווירה שנוצרת בישיבות העירייה. הנהגה נמדדת, לא רק בפרויקטים ובסיסמאות אלא גם בדרך שבה מנהלים מחלוקות, מאפשרים שיח ומציבים גבולות ברורים להתנהגות של נבחר ציבור.

שמואל בוקסר עזב את הישיבה, סמדר אהרוני מ"מ מקום ראש העירייה

(מדברים ביחד)

גלית אבינועם: כשחברי מועצה מרשים לעצמם להתבטא בצורה מבזה וכשאין תגובה ברורה וחד משמעית, הציבור מבין בדיוק איזה מסר עובר מלמעלה. נס ציונה והתושבים ראויים ליותר מזה. היא ראווה להנהגה שמכבדת נשים, שמכבדת אופוזיציה, שמבינה שדמוקרטיה היא לא נאמנות אישית לראש העיר

אלא אחריות ציבורית. התושבים לא רוצים פוליטיקה של עימותים והתקפות אישיות, הם רוצים עיר שמקדמת חינוך, תרבות, מצוינות ואיכות חיים, יחד עם תרבות דיון מכבדת. ואני אומרת בצורה ברורה, אסור לנרמל תרבות של השפלות ובריונות במוסדות הציבור של העיר שלנו.

גיל אנוקוב שב לחדר הישיבות

(מדברים ביחד)

נעמי חסון: אני השלישית, ביקשתי להיות אחרונה, ואני נותנת לנאור.

(מדברים ביחד)

נאור ירושלמי: אני רוצה לדבר באמת בקצרה על השיח שמתקיים בישיבות המועצה ובוועדות, כולל ובעיקר מצד הקואליציה. כבר יותר משנתיים אנחנו חווים פעמים רבות שיח מרתיע וכוחני. בכלל זה, הרמת קול והתנצחויות בלתי פוסקות, בדיוק כמו בדיון היום, שבאו בראש ובראשונה מצד הקואליציה, נכון, לא מצד כולם, מצד חלק, אבל מצד הקואליציה, ולצערי בגיבוי ראש העיר. צריך לומר ביושר, שתופעות כאלה בהיקף לגמרי אחר, מגיעות לעיתים גם מהצד שלנו. אין מה להשוות את הכמויות, אבל גם זה קרה וקורה. כשאנחנו מדברים על אלימות בציבור, זה כולל גם אלימות מילולית ואני חושב שכולנו צריכים לקחת את זה בחשבון, שני הצדדים צריכים לעשות מאמץ כדי להרגיע את הרוחות. עכשיו, יש הבדל גדול בין קואליציה לאופוזיציה. לקואליציה יש ראש אחד, לאופוזיציה יש כמה ראשים, ואני חושב שאם הקואליציה תתעשת ותלך לדרך הזאת ולא להקטין כל אחד ששואל שאלה, ולא לשסע כל אחד שמנסה לדבר, גם הצד השני ילך אחרי. ובראיה שלי, שני הצדדים צריכים לעשות מאמץ להרגיע את הרוחות, אבל זה בעיקר לפתחה של הקואליציה להוביל את המהלך.

איתי דגן: האמת היא שמה שאני רציתי להגיד, באמת מתקשר למה שנאור אמר, לא תיאמנו. בתקופה כזאת, שאנחנו רואים מה קורה במדינה, מה קורה עם הנוער, מה קורה בינינו כאן, מה קורה באופן כללי, כולם חשופים, דווקא אנחנו צריכים למען יראו וייראו, להרים דגל, לנסות לעשות פה משהו מאחד, להקרין

את זה לציבור החוצה, שיבינו ויראו שגם אנחנו יכולים, וגם הילדים יכולים, הנוער יכול, וכן הלאה. ואני קורא פה לראש העיר, הוא לא פה, לצערי.

סמדר אהרוני: אתה קורא לממלאת מקומו, כן.

(מדברים ביחד)

איתי דגן: אני קורא בעיקר לראש העיר, שמנגן על התזמורת, לעשות מעשה של אחדות. לעשות מעשה בסופו של דבר של להוריד את הלהבות. תסתכלו מה קורה ברשתות היום בעיר. הרשתות החברתיות גם מוצפות, יש שם המון שיח מפלג. אני מוכן, מי שרוצה כמובן לייצר איזשהו פאנל, פורום, יחד עם הקואליציה והאופוזיציה, כולל עם מי שבעצם היום מדבר ברשת בצורה זו או אחרת, ולנסות להראות שאפשר אחרת.

גיל ממון: אני אתייחס לנושא הזה, בבקשה ואני לא גורם פוליטי. תדע שכל הכנה למליאה אנחנו מנסים בכל כוחנו למנוע את השיח הזה, וזה כמו סוג של ביצה ותרנגולת מי מתחיל ראשון.

איתי דגן: הנה, התחלתי. קראתי, ואני יותר מזה אומר לך, לא רק פה. יש גם את הרשתות החברתיות, יש את השיח השוטף, יש מה שקורה היום אצל בני הנוער, והם מעתיקים ומחקים בסופו של דבר, אז בוא נייצר משהו.

(מדברים ביחד)

גלית אבינועם: גיל, אני רק חייבת להגיד, שאתה ישבת ליד ראש העיר, שהוא קרא לי טיפשה. אתה ישבת ושתקת, זה היה במליאה הראשונה שלך. ואני הבנתי שבאותו רגע אתה קלטת לאיפה הגעת וראיתי את גודל ההלם על הפנים שלך.

סמדר אהרוני: נעמי, בבקשה. גלית, סליחה, אל תפריעי לנעמי.

גלית אבינועם: לפני כל מליאה וביצה ותרנגולת, אז בוא קודם כל שהוא יתנצל כמו בן אדם, או לא כמו, אתה יודע.

(מדברים ביחד)

נעמי חסון: חבל לי שאני מדברת לכיסאות ריקים, אבל זה הפסד שלהם, אבל אני בכל זאת אגיד לתושבים היקרים. עוד שבוע אנחנו לקראת חג. חבריי למועצה, חבריי, תושבי ותושבות נס-ציונה, חג השבועות, חג הקציר והביכורים, הוא הזדמנות נפלאה לעצור רגע את מרוץ העשייה היומיומית, ולהסתכל על התוצרים המשותפים שלנו. מגילת רות שאנו קוראים בחג, ואני מאוד קשורה אליה, כי שמי נעמי, קוראים את מגילת רות ונעמי, ואחותי היקרה, רותי, נקראה לכבוד חג השבועות. מגילת רות שאנו קוראים בחג מלמדת אותנו, שחסד וערבות הדדית, הם הבסיס לחברה חזקה. כשאני מסתכלת סביב השולחן הזה, אני רואה את הביכורים של כולנו. הפרויקטים שהקמנו, המענים שנתנו לתושבים והחינוך שאנחנו מטפחים ומטפחים יום יום. הכוח שלנו כרשות לא נמצא רק בתקציבים אלא ביכולת שלנו לעבוד יחד, מתוך הקשבה, ואולי זה מחזק את הדברים של גיל, בלי לתאם, מתוך הקשבה מתוך שותפות, ולעיתים גם מתוך מחלוקת בונה, אבל, תמיד, תמיד עם מטרה אחת משותפת, טובת הקהילה שלנו, טובת תושבי ותושבות נס-ציונה. כמו בטנא הביכורים, שבו כל פרי הוא שונה, אך יחד הם יוצרים שלם מרהיב. כך גם אנחנו. העבודה המשותפת שלנו היא התבלין הסודי להצלחה של העיר שלנו. העיר שלנו, שאצלי זה בעורקים, כי אני ילידת העיר. אני רוצה לאחל לכולנו, שנמשיך לקצור הצלחות, גם קטנות וגם גדולות, שנזכה לתנובה מרובה בעשייה הציבורית, ושנדע תמיד למצוא את המשותף והמאחד, למרות שהיום הייתה ישיבה לא פשוטה אבל בכל זאת, הדברים הקטנים הקטנים, אפשר למצוא את המשותף והמאחד. חג שבועות שמח, לבן ופורח לכם ולכל בני המשפחה, ולתושבים היקרים.

סמדר אהרוני: תודה רבה, חג שמח לכולם, הישיבה ננעלה.

הישיבה ננעלה

בברכה,

גיל ממון
מנכ"ל עיריית נס ציונה

שמואל בוקסר
ראש העיר נס ציונה